LIBER PSALMORVM.

Rosa

VENETIIS

In officina Lucęantonii Iuntę

M. D. XXXIIII.

PROLOGVS B. HIERONYMI in psalterium, quod secundum septuaginta editionem correxit.

PSalterium Romæ dudum positus emendaram: & iuxta septuaginta interpretes, licet cursim, magna tamen ex parte correxeram. Quod quia rursum videtis ô Paula & Eustochium, scriptorũ vitio deprauatum, plusq; antiquum errorem, quàm nouam emendationem valere: me cogitis vt veluti quodam nouali, scissum iam aruum exerceam, & obliquis sulcis renascẽtes spinas eradicẽ: æquum esse dicẽtes, vt quod crebro male pullulat, crebrius succidatur. Vnde consueta præfatione cõmoneo tam vos, quibus forte labor iste desudat, quàm eos qui exemplaria istiusmodi habere voluerint, vt quæ diligenter emendaui, cum cura & diligentia transcribantur. Notet sibi vnusquisq; vel iacentem lineam, vel radiãtia signa, id est obelos, vel asteriscos. Et vbicunq;

viderit virgulam præcedentem, ab ea vſque ad duo puncta quæ impreſſimus: ſciat in ſeptuaginta tranſlatoribus plus haberi. vbi autem perſpexerit ſtellæ ſimilitudinem: de Hebræis voluminibus additum nouerit æque vſque ad duo puncta, iuxta Theodotionis duntaxat editionem: qui ſimplicitate ſermonis à ſeptuaginta interpretibus non diſcordat. Hæc ergo & vobis & ſtudioſo cuiq; feciſſe me ſciens: non ambigo multos fore, qui vel inuidia vel ſupercilio malint contemnere videri pręclara, quàm diſcere: & de turbulẽto magis riuo, quàm de puriſſimo fonte potare.

Psalmus I.

Beatus vir qui nõ abijt
in consilio impiorũ,
& in via peccatorum
non stetit, & in cathe-
dra pestilentiæ non
sedit.
Sed in lege domini voluntas eius:& Hier.17.b
in lege eius meditabitur die ac nocte.
Et erit tanq̃; lignum quod plãtatum
est secus decursus aquarum: quod fru
ctum suum dabit in tempore suo.
Et folium eius nõ defluet : & omnia
quæcunq; faciet, prosperabuntur.
Non sic impij, non sic: sed tanq̃; pul-
uis quẽ proijcit ventus à facie terræ.
Ideo nõ resurgent impij in iudicio:
neq; peccatores in cõcilio iustorum.
Quoniam nouit dominus viam iu-
storum: & iter impiorum peribit.

Psalmus Dauid II.

Quare fremuerunt gẽtes: & po Act.4.c
puli meditati sunt inania?

Astiterunt reges terræ, & principes conuenerunt in vnum aduersus dñm & aduersus CHRISTVM eius.

Dirumpamus vincula eorũ, & proijciamus à nobis iugum ipsorum.

Qui habitat in cœlis irridebit eos: & dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua: & in furore suo conturbabit eos.

Ego autem cõstitutus sum rex ab eo super Sion montẽ sanctum eius, prædicans præceptum eius.

t.13.c ebr.1.b Dominus dixit ad me, Filius meus es tu, ego hodie genui te.

5.b Postula à me, & dabo tibi gentes hæreditatem tuam, & possessionem tuã terminos terræ.

oc.2.g 19.c Reges eos in virga ferrea, & tanquã vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite; erudimini qui iudicatis terram.

Seruite domino in timore: & exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, nequãdo irascatur dñs, & pereatis de via iusta.

Cum exarserit in breui ira eius, beati omnes qui confidunt in eo.

℃ Psalmus Dauid cum fugeret à facie Absalom filij sui. III.

DOmine quid multiplicati sunt qui tribulant me? multi insurgunt aduersum me.

Multi dicunt animę meæ, Non est salus ipsi in deo eius.

Tu auté domine susceptor meus es, gloria mea, & exaltans caput meum.

Voce mea ad dominum clamaui: & exaudiuit me de monte sancto suo.

Ego dormiui, & soporatus sum: & exurrexi quia dominus suscepit me. Ioan. 2.

Non timebo millia populi circundátis me. exurge domine: saluú me fac deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes aduersantes mihi sine causa: dentes peccatorum contriuisti.

Domini est salus: & super populum tuum benedictio tua.

℃ In finem in carminibus, Psalmus Dauid IIII.

CVm inuocarē exaudiuit me de/us iustitiæ meæ: in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei: & exaudi orationem meam.

Filij hominum, vsquequo graui corde? vt quid diligitis vanitatē, & quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificauit dominus sanctum suū: dominus exaudiet me cum clamauero ad eum.

Ephe.4.f Irascimini, & nolite peccare: quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitię, & sperate in domino. multi dicunt, Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumē vultus tui dñe: dedisti lætitiā in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui multiplicati sunt.

In pace in idipsum dormiam & requiescam.

Quoniam tu domine singulariter in spe constituisti me.

¶ In finem pro ea quæ hereditatem consequitur, Psalmus Dauid V.

VErba mea auribus percipe domi
ne: intellige clamorem meum.
Intende voci orationis meæ, rex me
us & deus meus.
Quoniam ad te orabo domine: ma-
ne exaudies vocem meam.
Mane astabo tibi & videbo: quoniã
non deus volens iniquitatem tu es.
Neq; habitabit iuxta te malign⁹: neq;
permanebũt iniusti ante oculos tuos.
Odisti omnes qui operantur iniqui-
tatem: perdes omnes qui loquuntur
mendacium.
Virum sanguinum & dolosum abo-
minabitur dominus.
Ego autem in multitudine misericor
diæ tuę introibo in domũ tuam: ado
rabo ad templum sanctum tuum in
timore tuo.
Domine deduc me in iustitia tua: pro
pter inimicos meos dirige in conspe-
ctu tuo viam meam.
Quoniam non est in ore eorum ve-

ritas:cor eorum vanum est.

Infra.13.b Sepulcrum patēs est guttur eorum:
Rom.3.b linguis suis dolose agebant,iudica il-
los deus.

Decidant à cogitationibus suis secun-
dum multitudinem impietatum eo-
rum expelle eos, quoniam irritaue-
runt te domine.

Et lætentur omnes qui sperant in te:
inæternum exultabunt & habitabis
in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui di-
ligunt nomen tuum:quoniam tu be
nedices iusto.

Domine vt scuto bonę volūtatis tuę
coronasti nos.

℄ In finem in carminibus, Psal-
mus Dauid pro octaua. VI.

DOmine ne in furore tuo arguas
me:neq; in ira tua corripias me.

Miserere mei domine, quoniam in-
firmus sum:sana me domine,quoniā
conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valde, sed
tu domine vsquequo?

Conuertere domine, & eripe animã meam: saluum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte qui memor sit tui: in inferno autẽ quis confitebitur tibi?

Laboraui in gemitu meo, lauabo per singulas noctes lectum meũ: lachrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est à furore oculus meus: inueteraui inter oẽs inimicos meos.

Discedite à me omnes qui operamini iniquitatẽ: quoniam exaudiuit dominus vocem fletus mei. Mat. 7. d 25. d Luc. 13. f

Exaudiuit dñs deprecationem meã: dominus orationẽ meam suscepit.

Erubescant, & conturbentur vehemẽter omnes inimici mei: conuertantur, & erubescant valde velociter.

¶ Psalmus Dauid quẽ cantauit dño pro verbis Chusi filij Iemini. VII.

Domine deus meus in te speraui: saluum me fac ex omnibus persequentibus me, & libera me.

Nequãdo rapiat vt leo animã meam,

dum non est qui redimat, neq; qui sal
uum faciat.
D omine deus meus si feci istud, si est
iniquitas in manibus meis.
S i reddidi retribuentibus mihi ma-
la: decidam merito ab inimicis meis
inanis.
P ersequatur inimicus animã meam,
& comprehendat, & conculcet in ter-
ra vitam meam, & gloriam meam in
puluerem deducat.
E xurge domine in ira tua: & exalta-
re in finibus inimicorum meorum.
E t exurge domine deus meus in prę
cępto quod mãdasti: & synagôga po
pulorum circundabit te.
E t propter hanc in altum regredere:
dominus iudicat populos.
I udica me domine secundum iusti-
tiam meam, & secundum innocentiã
meam super me.
1. Re. 16. b C onsumetur nequitia peccatorum,
1. Pa. 28. b & diriges iustum, scrutans corda &
renes deus.
I ustum adiutorium meum à domi-

no, qui ſaluos facit rectos corde.
D eus iudex iuſtus, fortis, & patiens, nunquid iraſcitur per ſingulos dies?
N iſi conuerſi fueritis gladium ſuum vibrabit, arcum ſuum tetendit & parauit illum.
E t in eo parauit vaſa mortis: ſagittas ſuas ardentibus effecit.
E cce parturit iniuſtitiam, cõcępit dolorem: & peperit iniquitatem. Eſa. 59. d Iob. 15. d
L acum aperuit & effodit eum: & incidit in foueam quam fecit.
C onuertetur dolor eius in caput ei⁹: & in verticẽ ipſius iniquitas eius deſcendet.
C onfitebor domino ſecundum iuſtitiam eius: & pſallam nomini domini altiſſimi.

In finẽ pro torcularibus, Pſalmus Dauid. VIII.

D Omine dominus noſter, quàm admirabile eſt nomen tuum in vniuerſa terra?
Q uoniam eleuata eſt magnificentia tua ſuper cœlos.

Mat.21.b Ex ore infantium & lactentium per-
fecisti laudé propter inimicos tuos:
vt destruas inimicum & vltorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera
digitorum tuorum: lunam, & stellas
quæ tu fundasti.

Heb.2.a Quid est homo, q̄ memor es eius?
aut filius hominis, quoniá visitas eū?

Minuisti eum paulominus ab ange-
lis: gloria & honore coronasti eum:
& constituisti eum super opera ma-
nuum tuarum.

1.cor.15.d Omnia subiecisti sub pedibus eius:
oues & boues vniuersas, insuper &
pecora campi.

Volucres cœli, & pisces maris qui
perambulant semitas maris.

Domine dominus noster: q̄ admira-
bile est nomen tuū in vniuersa terra.

¶ In finem pro occultis filij, Psal
mus Dauid. IX.

Confitebor tibi domine in toto
corde meo: narrabo omnia mi-
rabilia eius.

Lætabor & exultabo in te, psallam

nomini tuo altiſſime.
In conuertendo inimicum meum re
trorſum, infirmabuntur, & peribunt
à facie tua.
Quoniam feciſti iudicium meum &
cauſam meam: ſediſti ſuper thronum
qui iudicas iuſtitiam.
Increpaſti gentes, & perijt impius:
nomen eorum deleſti in æternum &
in ſeculum ſeculi.
Inimici defecerũt phrameæ in finẽ:
& ciuitates eorum deſtruxiſti.
Perijt memoria eorum cum ſonitu:
& dominus in æternum permanet.
Parauit in iudicio thronum ſuum: &
ipſe iudicabit orbem terrę in æquita-
te, iudicabit populos in iuſtitia.
Et factus eſt dominus refugium pau
peri: adiutor in opportunitatibus in
tribulatione.
Et ſperent in te qui nouerunt nomẽ
tuum: quoniam nõ dereliquiſti quę-
rentes te domine.
Pſallite domino qui habitat in Sion:
annũtiate inter gentes ſtudia eius.

Q uoniam requirens sanguinem eorum recordatus est: nō est oblitus clamorem pauperum.
M iserere mei domine: vide humilitatem meam de inimicis meis.
Q ui exaltas me de portis mortis, vt annuntiem omnes laudationes tuas in portis filiæ Sion.
E xultabo in salutari tuo: infixæ sunt gentes in interitu quem fecerunt.
I n laqueo isto quem absconderunt, comprehensus est pes eorum.
C ognoscetur dominus iudicia faciens: in operibus manuū suarum comprehensus est peccator.
C onuertantur peccatores in infernū, omnes gētes quæ obliuiscuntur deū.
Q uoniam non in finem obliuio erit pauperis: patientia pauperum nō peribit in finem.
E xurge domine non confortetur homo: iudicētur gētes in cōspectu tuo.
C onstitue domine legislatorem super eos: sciant gentes quoniam homines sunt.

V t quid

Vt quid dñe recessisti longe, despicis in opportunitatibus in tribulatione?
Dum superbit impius, incẽditur pau per: cõprehenduntur in consilijs quibus cogitant.
Quoniam laudatur peccator in desiderijs animæ suæ, & iniquus benedicitur.
Exacerbauit dñm peccator: secũdum multitudinem iræ suæ non quæret.
Non est deus in cõspectu eius: inquinatæ sunt viæ illius in omni tẽpore.
Auferuntur iudicia tua à facie eius: omniũ inimicorũ suorum dñabitur.
Dixit enim in corde suo, Non mouebor à generatione in generationem sine malo.
Cuius os maledictione plenũ est, & amaritudine, & dolo: sub lingua eius Infra.13.b
labor & dolor. Roma.3.c
Sedet in insidijs cum diuitibus: in occultis vt interficiat innocentem.
Oculi eius in pauperem respiciunt: insidiatur in abscondito quasi leo in spelunca sua.

Insidiatur vt rapiat pauperem: rapere pauperem dum attrahit eum.
In laqueo suo humiliabit eum: inclinabit se, & cadet cum dominatus fuerit pauperum.
Dixit enim in corde suo, Oblitus est deus, auertit faciem suam ne videat in finem.
Exurge domine deus, exaltetur manus tua: ne obliuiscaris pauperum.
Propter quid irritauit impius deũ? dixit enim in corde suo, Nõ requiret.
Vides, quoniam tu laborem, & dolorem consideras: vt tradas eos in manus tuas.
Tibi derelictus est pauper: orphano tu eris adiutor.
Contere brachium peccatoris & maligni: quęretur peccatum illius, & nõ inuenietur.
Dominus regnabit in æternum & in seculum seculi: peribitis gẽtes de terra illius.
Desiderium pauperum exaudiuit dominus: præparationẽ cordis eorum

audiuit auris tua.

Iudicare pupillo & humili: vt nõ apponat vltra magnificare se homo super terram.

¶ In finem psalmus Dauid X.

IN domino confido: quomodo dicitis animæ meæ, Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum: parauerunt sagittas suas in pharetra, vt sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniã quę perfecisti destruxerunt: iustus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo: dominus in cœlo sedes eius. Abác.2.d

Oculi eius in pauperem respiciunt: palpebræ eius interrogant filios hominum.

Dominus interrogat iustum & impium: qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet sup peccatores laqueos: ignis, & sulfur, & spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniã iustus dominus, & iustitias dilexit: æquitatem vidit vultus eius.

¶ In finem pro octaua, Psalmus David XI.

Saluum me fac domine, quoniam defecit sanctus: quoniam diminutæ sunt veritates à filijs hominum.

Vana locuti sunt vnusquisq; ad proximum suum: labia dolosa in corde & corde locuti sunt.

Disperdet domin⁹ vniuersa labia dolosa: & linguam magniloquam.

Qui dixerũt, Linguam nostram magnificabim⁹: labia nostra à nobis sunt, quis noster dominus est?

Propter miseriã inopum, & gemitũ pauperũ nunc exurgam, dicit dñs.

Ponam in salutari: fiducialiter agam in eo.

Eloquia domini, eloquia casta: argentum igne examinatum, probatũ terræ, purgatum septuplum.

Tu domie seruabis nos: & custodies nos à generatione hac in æternum.

In circuitu impij ambulant: secundũ

altitudinem tuam multiplicasti filios hominum.

In finem psalmus David XII.

VSquequo domine obliuiscêris me in finem? vsquequo auertis faciem tuam à me?

Quandiu ponam consilia in anima mea: dolorē in corde meo per diem?

Vsquequo exaltabitur inimicus meus super me? respice, & exaudi me domine deus meus.

Illumina oculos meos ne vnquã obdormiã in morte: nequando dicat inimicus meus, Præualui aduersus eũ.

Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero: ego autem in misericordia tua speraui.

Exultabit cor meum in salutari tuo: cantabo dño qui bona tribuit mihi, & psallam nomini domini altissimi.

In finem psalmus David XIII.

DIxit insipiens in corde suo, Nõ est deus. Infra.52.

Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in studijs suis: non est qui faciat

bonum, non est vsq; ad vnum.

Dominus de cœlo prospexit super fi-
Rom.3.b lios hominum: vt videat si est intelli-
gens aut requirens deum.

Omnes declinauerũt, simul inutiles
facti sunt, non est qui faciat bonum,
Supra.5.c non est vsq; ad vnum.
Rom.3.b Sepulcrum patẽs est guttur eorum:
linguis suis dolose agebãt, venenum
aspidum sub labijs eorum.
Supra.9.c Quorum os maledictione & amari-
Ro.3.c tudine plenum est: veloces pedes eo-
rum ad effundendum sanguinem.
Esa.59b. Contritio & infelicitas in vijs eorũ,
Ro.3.c & viam pacis non cognouerunt: non
est timor dei ante oculos eorum.

Nonne cognoscent omnes qui ope-
rantur iniquitatem, qui deuorant ple
bem meam sicut escam panis?

Dominum non inuocauerunt: illic
trepidauerunt timore vbi non erat ti
mor.

Quoniam dominus in generatione
iusta est, cõsilium inopis confudistis:
quoniam dominus spes eius est.

Quis dabit ex Sion salutare Israel? cum auerterit dominus captiuitatē plebis suæ, exultabit Iacob & lętabitur Israel.

¶ Psalmus Dauid XIIII.

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, & operatur iustitiam.

Qui loquitur veritatē in corde suo, qui non egit dolum in lingua sua,

Nec fecit proximo suo malum, & opprobrium non accępit aduersus proximos suos,

Ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus, timentes autem dominum glorificat,

Qui iurat proximo suo & non decipit, qui pecuniam suam non dedit ad vsuram, & munera super innocētem non accępit.

Qui facit hæc: non mouebitur in æternum.

¶ Tituli inscriptio ipsi Dauid XV.

Conserua me domine, quoniam speraui in te. dixi domino, Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis qui sunt in terra eius, mirificauit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eorũ: postea accelerauerunt.

Non congregabo conuenticula eorũ de sanguinibus: nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus, pars hereditatis meæ & calicis mei: tu es qui restitues hereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclaris: etenim hæreditas mea præclara est mihi.

Benedicam dominũ qui tribuit mihi intellectum: insuper & vsq; ad noctẽ increpuerunt me renes mei.

Act. 2. d Prouidebam dominum in cõspectu meo semper: quoniã à dextris est mihi ne commouear.

Propter hoc lætatum est cor meum, & exultauit lingua mea: insuper & ca

ro mea requiescet in spe.
Quoniam non derelinques animam
meam in inferno: nec dabis sanctum Act.13.e
tuum videre corruptionem.
Notas mihi fecisti vias vitę: adimple
bis me lætitia cum vultu tuo: delecta
tiones in dextera tua vsq; in finem.

¶ Oratio Dauid XVI.

Exaudi domine iustitiam meã: in-
tende deprecationem meam.
Auribus percipe orationem meam,
non in labijs dolosis.
De vultu tuo iudicium meum pro-
deat: oculi tui videant æquitates.
Probasti cor meum, & visitasti no-
cte: igne me examinasti & non est in-
uenta in me iniquitas.
Vt non loquatur os meum opera ho
minum: propter verba labiorum tuo
rum ego custodiui vias duras.
Perfice gressus meos in semitis tuis:
vt non moueãtur vestigia mea.
Ego clamaui quoniam exaudisti mē
deus: inclina aurem tuã mihi, & exau
di verba mea.

Mirifica miſericordias tuas, qui ſal/uos facis ſperantes in te.

A reſiſtentibus dexteræ tuæ cuſtodi me vt pupillam oculi.

Sub vmbra alarum tuarum prote/ge me à facie impiorum qui me affli/xerunt.

Inimici mei animam meam circun/dederunt, adipem ſuum concluſerunt, os eorum locutum eſt ſuperbiam.

Proijcientes me, nunc circundede/runt me: oculos ſuos ſtatuerunt de/clinare in terram.

Suſceperunt me ſicut leo paratus ad prædam, & ſicut catulus leonis habi/tans in abditis.

Exurge domine præueni eum, & ſup/planta eum: eripe animam meam ab impio, phrameam tuam ab inimicis manus tuæ.

Domine à paucis de terra diuide eos in vita eorum: de abſcõditis tuis ad/impletus eſt venter eorum.

Saturati ſunt filijs: & dimiſerunt reli quias ſuas paruulis ſuis.

Ego autem in iustitia apparebo conspectui tuo: satiabor cum apparuerit gloria tua.

¶ In finē puero domini Dauid, qui locutus est domino verba cantici huius, in die qua eripuit eũ dominus de manu omnium inimicorũ eius. & de manu Saul, & dixit. XVII. 2.Re.22.a

DIligam te dñe fortitudo mea: dominus firmamẽtum meũ, & refugium meũ, & liberator meus.

Deus meus adiutor meus, & sperabo in eum. Heb.2.c

Protector me⁹, & cornu salutis meę, & susceptor meus.

Laudans inuocabo dominum: & ab inimicis meis saluus ero. 2.Re.22.a

Circũdederunt me dolores mortis, & torrentes iniquitatis conturbauerunt me.

Dolores inferni circundederunt me: præoccupauerunt me laquei mortis.

In tribulatione mea inuocaui dñm, & ad deum meum clamaui:

Et exaudiuit de tẽplo sancto suo vo

cem meam,& clamor meus in cōſpe
ctu eius introiuit in aures eius.
C ommota eſt,& contremuit terra:
& fundamenta montium cõturbata
ſunt & commota ſunt, quoniam ira-
tus eſt eis.
A ſcendit fumus in ira eius: & ignis
à facie eius exarſit: carbones ſucceſſi
ſunt ab eo.
I nclinauit cœlos,& deſcendit:& ca-
ligo ſub pedibus eius.
E t aſcendit ſuper cherubim, & vola-
uit: volauit ſuper pēnas ventorum.
E t poſuit tenebras latibulum ſuum,
in circuitu eius tabernaculū eius, te-
nebroſa aqua in nubibus aeris.
P ræ fulgore in cōſpectu eius nubes
tranſierunt,grãdo,& carbones ignis.
E t intonuit de cœlo dominus, & al-
tiſſimus dedit vocem ſuam: grando
& carbones ignis.
E t miſit ſagittas ſuas, & diſſipauit
eos: fulgura multiplicauit,& contur-
bauit eos.
E t apparuerūt fontes aquarū, & reue

ata sunt fundamẽta orbis terrarum.
Ab increpatione tua domine, ab inspi
ratione spiritus iræ tuæ.
Misit de summo & accępit me: & as/
sumpsit me de aquis multis.
Eripuit me de inimicis meis fortissi/
mis, & ab his qui oderunt me: quoniã
confortati sunt super me.
Præuenerunt me in die afflictionis
meę: & factus est dominus protector
meus.
Et eduxit me in latitudinem: saluum
me fecit, quoniam voluit me.
Et retribuet mihi dominus secũdum
iustitiam meam, & secũdum puritatẽ
manuum mearũ retribuet mihi.
Quia custodiui vias domini, nec im/
pie gessi à deo meo.
Quoniam omnia iudicia eius in con
spectu meo: & iustitias eius non repu
li à me.
Et ero immaculatus cum eo: & obser
uabo me ab iniquitate mea.
Et retribuet mihi dominus secũdum
iustitiam meam: & secundum purita

tem manuum mearum in conſpectu
oculorum eius.
1.Re.22.c Cum ſancto ſanctus eris: & cum vi-
ro innocente innocens eris.
Et cum electo electus eris: & cũ per-
uerſo peruertêris.
Quoniam tu populum humilem ſal-
uum facies: & oculos ſuperborũ hu-
miliabis.
Quoniam tu illuminas lucernã me-
am domine: deus meus illumina te-
nebras meas.
Quoniam in te eripiar à tentatione:
& in deo meo tranſgrediar murum.
Deus meus impolluta via eius: elo-
quia domini igne examinata: prote-
ctor eſt omnium ſperantium in ſe.
Quoniam quis deus prȩter dñm? aut
quis deus præter deum noſtrum?
Deus qui prȩcinxit me virtute: & po
ſuit immaculatam viam meam.
Qui perfecit pedes meos tanquã cer-
uorum: & ſuper excelſa ſtatuens me.
2.Re.22.a Qui docet manus meas ad prȩliũ: &
poſuiſti vt arcũ æreum brachia mea.

Et dediſti mihi protectionem ſalutis tuæ: & dextera tua ſuſcepit me.
Et diſciplina tua correxit me in finē: & diſciplina tua ipſa me docebit.
Dilataſti greſſus meos ſubtus me: & non ſunt infirmata veſtigia mea.
Perſequar inimicos meos, & comprehendam illos: & non cõuertar donec deficiant.
Confringam illos, nec poterunt ſtare: cadent ſubtus pedes meos.
Et præcinxiſti me virtute ad bellum: ſupplantaſti inſurgentes in me ſubtus me.
Et inimicos meos dediſti mihi dorſum: & odientes me diſperdidiſti.
Clamauerunt, nec erat qui ſaluos faceret: ad dominũ, nec exaudiuit eos.
Et comminuam eos vt puluerem ante faciem venti: vt lutum platearum delebo eos.
Eripies me de contradictionibus populi: cõſtitues me in caput gentium.
Populus quem nõ cognoui ſeruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi.

Filij alieni mētiti sunt mihi: filij alieni inueterati sunt, & claudicauerunt à semitis suis.

Viuit dominus, & benedictus deus meus, & exaltetur deus salutis meæ.

Deus qui das vindictas mihi, & subdis populos sub me, liberator meus de inimicis meis iracundis.

Et ab insurgentibus in me exaltabis me: à viro iniquo eripies me.

2.Re.22.d
Ro.15.b Propterea confitebor tibi in nationibus domine: & nomini tuo psalmum dicam,

Magnificans salutes regis eius, & faciens misericordiā CHRISTO suo Dauid: & semini eius vsq; in seculū.

In finē psalmus Dauid XVIII.

Coeli enarrāt gloriam dei, & opera manuum eius annuntiat firmamentum.

Dies, diei eructat verbum: & nox, nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ neque sermones, quorum nō audiantur voces eorum.

Rom.10.d In omnem terrā exiuit sonus eorū: & in

& in fines orbis terræ verba eorum.
In sole posuit tabernaculum suum:
& ipse tanquã sponsus procedens de
thalamo suo.
Exultauit vt gigas ad currẽdam viã;
à summo cœlo egressio eius.
Et occursus eius vsque ad summum
eius: nec est qui se abscondat à calo-
re eius.
Lex domini, immaculata, cõuertens
animas: testimonium domini fidele,
sapientiam præstans paruulis.
Iustitiæ domini, rectæ, lætificantes
corda: præceptum domini, lucidum,
illuminans oculos. puer. 30. a
Timor domini sanctus permanet in
seculum seculi. iudicia domini, vera,
iustificata in semetipsa.
Desiderabilia super aurum & lapidẽ
pretiosum multum: & dulciora super
mel & fauum.
Etenim seruus tuus custodit ea: in cu-
stodiendis illis retributio multa.
Delicta quis intelligit? ab occultis
meis munda me: & ab alienis parce

seruo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tūc immaculatus ero, & emundabor à delicto maximo.

Et erunt vt complaceāt eloquia oris mei: & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adiutor meus: & redēptor meus.

In finem psalmus Dauid. XIX.

Exaudiat te dominus in die tribulationis: protegat te nomen dei Iacob.

Mittat tibi auxilium de sancto: & de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificij tui: & holocaustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundum cor tuum: & omne consilium tuum confirmet.

Lætabimur in salutari tuo: & in nomine dei nostri magnificabimur.

Impleat dominus omnes petitiones tuas: nunc cognoui quoniam saluum fecit dominus CHRISTVM suum.

Exaudiet illum de cœlo sancto suo:

in potentatibus salus dexteræ eius.

Hi in curribus, & hi in equis: nos autem in nomine domini dei nostri inuocabimus.

Ipsi obligati sunt & ceciderunt: nos autem surreximus & erecti sumus.

Domine saluũ fac regem: & exaudi nos in die qua inuocauerimus te.

In finem psalmus Dauid XX.

Domine in virtute tua lætabitur rex: & super salutare tuũ exultabit vehementer.

Desiderium cordis eius tribuisti ei: & voluntate labiorum eius non fraudasti eum.

Quoniam præuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso.

Vitam petijt à te: & tribuisti ei longitudinem dierum in seculum & in seculum seculi.

Magna est gloria eius in salutari tuo: gloriam & magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictio-

nem in seculũ seculi: lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in domino: & in misericordia altissimi non cõmouebitur.

Inueniatur manus tua omnibus inimicis tuis: dextera tua inueniat omnes qui te oderunt.

Pones eos vt clibanũ ignis in tẽpore vultus tui: dominus in ira sua conturbabit eos, & deuorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: & semen eorum à filijs hominum.

Quoniam declinauerunt in te mala: cogitauerunt consilia quę non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum: in reliquijs tuis præparabis vultum eorũ.

Exaltare domine in virtute tua: cantabimus & psallemus virtutes tuas.

¶ In finem pro susceptione matutina, Psalmus Dauid. XXI.

Mat. 17.c Mar. 15.c DEus deus meus respice in me: quare me dereliquisti? longe à salute mea verba delictorũ meorum.

Deus meus clamabo per diem, & nõ exaudies: & nocte, & non ad insipientiam mihi.
Tu autem in sancto habitas, laus Israel.
In te sperauerũt patres nostri: sperauerunt, & liberasti eos.
Ad te clamauerũt, & salui facti sunt: in te sperauerũt, & non sunt confusi.
Ego autem sum vermis & non homo: opprobrium hominum & abiectio plebis.
Omnes videntes me, deriserunt me: locuti sunt labijs, & mouerũt caput,
Sperauit in domino, eripiat eum: saluum faciat eum, quoniam vult eum. Mat. 27. d
Quoniam tu es qui extraxisti me de ventre: spes mea sub vberibus matris meæ, in te proiectus sum ex vtero.
De ventre matris meæ deus meus es tu: ne discesseris à me.
Quoniã tribulatio proxima est, quoniam non est qui adiuuet.
Circundederũt me vituli multi: tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum: sicut leo rapiens & rugiens.
Sicut aqua effusus sum: & dispersa sunt omnia ossa mea.
Factum est cor meum tanquam cera liquescens, in medio ventris mei.
Aruit tanquã testa virtus mea, & lingua mea adhæsit faucibus meis: & in puluerem mortis deduxisti me.
Quoniam circundederunt me canes multi: concilium malignantium obsedit me.
Foderunt manus meas & pedes meos, dinumerauerũt omnia ossa mea.
Mat. 27. d Ipsi vero considerauerunt & inspe-
Ioan. 19. e xerunt me: diuiserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem.
Tu autem domine ne elõgaueris auxilium tuum à me: ad defensionem meam conspice.
Erue à phramea deus animã meam: & de manu canis vnicam meam.
Salua me ex ore leonis, & à cornibus vnicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuũ fratribus meis: Heb. 2.c
in medio ecclesię laudabo te.
Qui timetis dñm laudate eũ: vniuer-
sum semen Iacob glorificate eum.
Timeat eũ omne semen Israel: quo-
niam non spreuit, neque despexit de-
precationem pauperis.
Nec auertit faciem suam à me: & cũ
clamarem ad eum, exaudiuit me.
Apud te laus mea in ecclesia magna:
vota mea reddam in conspectu timē-
tium eum.
Edent pauperes, & saturabuntur: &
laudabunt dominum qui requirunt
eum: viuent corda eorum in seculum
seculi.
Reminiscentur, & conuertentur ad
dominum, vniuersi fines terræ.
Et adorabunt in conspectu eius vni-
uersæ familiæ gentium.
Quoniam domini est regnũ: & ipse
dominabitur gentium.
Manducauerunt & adorauerunt om-
nes pingues terræ: in conspectu eius
cadẽt omnes qui descendũt in terrã.

Et anima mea illi viuet: & semẽ meum seruiet ipsi.

Annũtiabitur domino generatio uẽtura: & annuntiabunt cœli iustitiam eius populo qui nascetur, quem fecit dominus.

Psalmus Dauid XXII.

DOminus regit me, & nihil mihi deerit: in loco pascuę ibi me collocauit.

Super aquã refectionis educauit me: animam meam conuertit.

Deduxit me super semitas iustitiæ: propter nomen suum.

Nam etsi ambulauero in medio vmbræ mortis, non timebo mala: quoniam tu mecum es.

Virga tua & baculus tuus: ipsa me cõsolata sunt.

Parasti in cõspectu meo mensam aduersus eos qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: & calix meus inebrians quàm pręclarus est.

Et misericordia tua subsequetur me:

omnibus diebus vitæ meæ.
Et vt inhabitem in domo domini, in longitudinem dierum.

¶ Psalmus Dauid prima sabbati. XXIII.

Domini est terra, & plenitudo eius: orbis terrarum, & vniuersi qui habitant in eo. I.cor.10.f
Quia ipse super maria fundauit eũ: & super flumina præparauit eum.
Quis ascendet in montem domini? aut quis stabit in loco sancto eius?
Innocens manibus, & mũdo corde: qui nõ accepit in vano animã suam, nec iurauit in dolo proximo suo.
Hic, accipiet benedictionem à dño, & misericordiam à deo salutari suo.
Hæc est generatio quærentium eum, quærentium faciem dei Iacob.
Attollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales: & introibit rex gloriæ.
Quis est iste rex gloriæ? dominus fortis & potens, dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales: & introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex glorię? dominus virtutum ipse est rex gloriæ.

ℭ Psalmus Dauid XXIIII.

Ad te domine leuaui animā meā: deus meus in te confido, non erubescam.

Neque irrideant me inimici mei: etenim vniuersi qui sustinent te, non cōfundentur.

Confundantur omnes iniqua agentes superuacue.

Vias tuas domine demōstra mihi: & semitas tuas edoce me.

Dirige me ī veritate tua, & doce me: quia tu es deus saluator meus, & te sustinui tota die.

Reminiscere miserationum tuarum domine, & misericordiarum tuarum quæ à seculo sunt.

Delicta iuuentutis meæ, & ignorantias meas ne memineris.

Secundum misericordiam tuam me

mento mei tu, propter bonitatem tu
am domine.
Dulcis & rectus dominus: propter
hoc legem dabit delinquentibus in
via.
Diriget mansuetos in iudicio: doce-
bit mites vias suas.
Vniuersæ viæ domini, misericordia
& veritas: requirentibus testamẽtum
eius, & testimonia eius.
Propter nomen tuum domine pro-
pitiaberis peccato meo: multum est
enim.
Quis est homo qui timet dominum?
legem statuit ei in via quã elegit.
Anima eius in bonis demorabitur:
& semen eius hæreditabit terram.
Firmamentum est dominus timen-
tibus eum: & testamentum ipsius vt
manifestetur illis.
Oculi mei semper ad dominũ: quo-
niam ipse euellet de laqueo pedes
meos.
Respice in me & miserere mei: quia
vnicus & pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multipli/
catæ ſunt: de neceſſitatibus meis erue
me.
Vide humilitatem meam & labo/
rem meum: & dimitte vniuerſa deli/
cta mea.
Reſpice inimicos meos, quoniã mul
tiplicati ſunt: & odio iniquo oderunt
me.
Cuſtodi animam meam & erue me:
non erubeſcã, quoniam ſperaui in te.
Innocentes & recti adhæſerũt mihi:
quia ſuſtinui te.
Libera deus, Iſrael, ex omnibus tri/
bulationibus ſuis.
In finẽ Pſalmus Dauid. XXV.
Vdica me domine, quoniã ego in
innocentia mea ingreſſus ſum: &
in domino ſperans non infirmabor.
Proba me domine & tenta me: vre
renes meos & cor meum.
Quoniam miſericordia tua ante ocu
los meos eſt: & complacui in verita/
te tua.
Non ſedi cum concilio vanitatis, &

cum iniqua gerentibus non introibo.
Odiui ecclesiam malignātium: & cū impijs non sedebo.
Lauabo inter innocētes manus meas: & circundabo altare tuū domine.
Vt audiam vocem laudis tuę, & enarrem vniuersa mirabilia tua.
Domine dilexi decorem domus tuę, & locum habitationis gloriæ tuæ.
Ne perdas cum impijs animā meam, & cum viris sanguinū vitam meam.
In quorū manibus iniquitates sunt: dextera eorū repleta est muneribus.
Ego autem in innocentia mea ingressus sum: redime me & miserere mei.
Pes meus stetit in directo: in ecclesijs benedicam te domine.

Psalmus Dauid priusquam liniretur. XXVI.

DOminus illuminatio mea, & salus mea: quem timebo?
Dominus protector vitę meę: à quo trepidabo?
Dum appropiant super me nocētes, vt edant carnes meas.

Qui tribulāt me inimici mei, ipsi infirmati sunt & ceciderunt.
Si consistant aduersum me castra: nō timebit cor meum.
Si exurgat aduersum me prelium: in hoc ego sperabo.
Vnam petij à domino, hanc requirā: vt inhabitem in domo domini omnibus diebus vitæ meæ,
Vt videam voluptatē domini, & visitem templum eius.
Quoniam abscondit me in tabernaculo suo in die malorū: protexit mē in abscondito tabernaculi sui.
In petra exaltauit me: & nunc exaltauit caput meum super inimicos meos.
Circuiui & immolaui in tabernaculo eius hostiam vociferationis: cantabo & psalmum dicam domino.
Exaudi domine vocem meam qua clamaui ad te: miserere mei, & exaudi me.
Tibi dixit cor meum, exquisiuit te facies mea: faciē tuā domine requiram:

Ne auertas faciem tuam à me: & ne declines in ira à seruo tuo.

Adiutor meus esto: ne derelinquas me, neque despicias me deus saluta/ris meus.

Quoniam pater meus & mater mea dereliquerunt me: dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi domine in via tua: & dirige me in semita recta propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribu/lantium me: quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, & mentita est ini/quitas sibi.

Credo videre bona domini, in terra viuentium.

Expecta dominum, viriliter age: & confortetur cor tuum, & sustine do/minum.

¶ Huic Dauid. XXVII.

AD te domine clamabo, deus me/us ne sileas à me: nequando ta/ceas à me, & assimilabor descenden/tibus in lacum.

E xaudi domine vocem deprecatio-
nis meæ dum oro ad te, dum extol-
lo manus meas ad tēplum sanctum
tuum.

N e simul trahas me cum peccatori-
bus: & cum operantibus iniquitatem
ne perdas me,

Hier.9.c Q ui loquūtur pacem cum proximo
suo, mala autem in cordibus eorum.

D a illis secundum opera eorum, &
secundum nequitiam adinuētionum
ipsorum,

S ecundum opera manuum eorum
tribue illis: redde retributionem eo-
rum ipsis.

Q uoniā non intellexerunt opera do
mini, neq; opera manuum eius, de-
strues illos & non ædificabis eos.

B enedictus dominus: quoniā exau-
diuit vocem deprecationis meæ.

Dominus adiutor meus & protector
meus: & in ipso sperauit cor meum,
& adiutus sum.

E t refloruit caro mea: & ex volunta-
te mea confitebor ei.

D ñs

Dominus fortitudo plebis suæ: & protector saluationum CHRISTI sui est.

Saluum fac populum tuum domine, & benedic hæreditati tuæ: & rege eos & extolle illos vsq; in æternum.

℄ Psalmus Dauid in consummatione tabernaculi. XXVIII.

Afferte domino filij dei: afferte domino filios arietum.

Afferte domino gloriam & honorē, afferte domino gloriā nomini eius: adorate dominū in atrio sancto eius.

Vox domini super aquas, deus maiestatis intonuit: dominus super aquas multas.

Vox domini in virtute: vox domini in magnificentia.

Vox domini cōfringentis cedros: & confringet dominus cedros Libani.

Et cōminuet eas tanquam vitulum Libani: & dilectus quemadmodum filius vnicornium.

Vox domini intercidentis flammam ignis: vox domini concutientis deser

tum, & commouebit dominus desertum, & commouebit dominus desertum Cades.
Vox domini præparantis ceruos, & reuelabit condensa: & in templo eius omnes dicent gloriam.
Dominus diluuium inhabitare facit: & sedebit dominus rex in æternum.
Dominus virtutē populo suo dabit: dn̄s benedicet populo suo in pace.

¶ Psalmus cantici in dedicatione domus Dauid. XXIX.

Exaltabo te domine, quoniam suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me.
Domine deus meus clamaui ad te: & sanasti me.
Domine eduxisti ab inferno animam meam: saluasti me à descendentibus in lacum.
Psallite domino sancti eius: & confitemini memoriæ sanctitatis eius.
Ezec. 18. c & 33. d Quoniā ira in indignatione eius: & vita in voluntate eius.
Ad vesperum demorabitur fletus: &

ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in abundantia mea, Non mouebor in æternum.

Domine in voluntate tua præstitisti decori meo virtutem.

Auertisti faciem tuam à me: & factus sum conturbatus.

Ad te domine clamabo, & ad deum meum deprecabor.

Quæ vtilitas in sanguine meo, dum descendo in corruptionem?

Nunquid cōfitebitur tibi puluis, aut annuntiabit veritatem tuam?

Audiuit dominus, & misert⁹ est mei: dominus factus est adiutor meus.

Conuertisti planctum meum in gaudium mihi: cōscidisti saccum meum, & circundedisti me lætitia.

Vt cantet tibi gloria mea & non compungar: domine deus meus in æternum confitebor tibi.

¶ In finem Psalmus Dauid. XXX.

IN te domine speraui, non confundar in æternum: in iustitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam: accelera vt eruas me.

Esto mihi in deũ protectorem, & in domum refugij: vt saluũ me facias.

Quoniam fortitudo mea & refugiũ meum es tu: & propter nomẽ tuum deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo hoc quem absconderũt mihi: quoniam tu es protector meus.

al. cõmendabo. Luc. 23. f In manus tuas commendo spiritum meum: redemisti me domine deus veritatis.

Odisti obseruantes vanitates superuacue.

Ego autẽ in domino speraui: exultabo & lætabor in misericordia tua,

Quoniam respexisti humilitatẽ meam, saluasti de necessitatibus animam meam.

Nec conclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spatioso pedes meos.

Miserere mei domine quoniam tribulor: conturbatus est in ira oculus

meus, anima mea, & venter meus.
Quoniã defecit in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus.
Infirmata est in paupertate virtus mea, & ossa mea conturbata sunt.
Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium vicinis meis valde: & timor notis meis.
Qui videbãt me foras fugerũt à me: obliuioni datus sum tanquam mortuus à corde.
Factus sum tanquam vas perditum: quoniam audiui vituperationẽ multorum cõmorantium in circuitu.
In eo dum conuenirent simul aduersum me: accipere animam meam cõsiliati sunt.
Ego autẽ in te speraui domine, dixi, Deus meus es tu, in manibus tuis sortes meæ.
Eripe me de manu inimicorum meorum, & à persequentibus me.
Illustra faciem tuam super seruum tuum, saluum me fac in misericordia tua domine: non cõfundar, quoniam

inuocaui te.
Erubescant impij, & deducantur in infernum: muta fiant labia dolosa.
Quę loquuntur aduersus iustum ini quitatem in superbia & in abusione.
Quàm magna multitudo dulcedinis tuæ domine, quam abscondisti timentibus te.
Perfecisti eis qui sperant in te, in conspectu filiorum hominum.
Abscondes eos in abscondito faciei tuæ à conturbatione hominum.
Proteges eos in tabernaculo tuo, à contradictione linguarum.
Benedictus dominus: quoniam mirificauit misericordiam suam mihi in ciuitate munita.
Ego autē dixi in excessu mētis meæ, Proiectus sum à facie oculorū tuorum.
Ideo exaudisti vocē orationis meæ, dum clamarem ad te.
Diligite dominū omnes sancti eius: quoniam veritates requiret domin⁹, & retribuet abundanter facientibus

ſuperbiam.

Viriliter agite, & confortetur cor veſtrum omnes qui ſperatis in domino.

Ipſi David intellectus. XXXI.

Beati, quorum remiſſæ ſunt iniquitates, & quorum tecta ſunt peccata. Rom.4.a

Beatus vir, cui non imputauit dominus peccatum, nec eſt in ſpiritu eius dolus.

Quoniam tacui, inueterauerunt oſſa mea: dum clamarem tota die.

Quoniam die ac nocte grauata eſt ſuper me manus tua: conuerſus ſum in ærūna mea, dum configitur ſpina.

Delictum meum cognitū tibi feci: & iniuſtitiam meam non abſcondi.

Dixi, Confitebor aduerſum me iniuſtitiam meam domino: & tu remiſiſti impietatem peccati mei. Eſa.65.d

Pro hac orabit ad te omnis ſanctus, in tempore opportuno.

Veruntamen in diluuio aquarū multarum, ad eum non approximabunt.

inuocaui te.

Erubeſcant impij, & deducantur in infernum: muta fiant labia doloſa.

Quę loquuntur aduerſus iuſtum ini quitatem in ſuperbia & in abuſione.

Quàm magna multitudo dulcedinis tuæ domine, quam abſcondiſti timē-tibus te.

Perfeciſti eis qui ſperant in te, in conſpectu filiorum hominum.

Abſcondes eos in abſcondito faciei tuæ à conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo, à contradictione linguarum.

Benedictus dominus: quoniam mi-rificauit miſericordiam ſuam mihi in ciuitate munita.

Ego autē dixi in exceſſu mētis meæ, Proiectus ſum à facie oculorū tuo-rum.

Ideo exaudiſti vocē orationis meæ, dum clamarem ad te.

Diligite dominū omnes ſancti eius: quoniam veritates requiret domin⁹, & retribuet abundanter facientibus

superbiam.

V iriliter agite, & confortetur cor ve/
strum omnes qui speratis in domi/
no.

¶ Ipsi David intellectus. XXXI.

B Eati, quorum remissæ sunt ini/ Rom.4.a
quitates, & quorum tecta sunt
peccata.

B eatus vir, cui non imputauit domi/
nus peccatum, nec est in spiritu eius
dolus.

Q uoniam tacui, inueterauerunt ossa
mea: dum clamarem tota die.

Q uoniam die ac nocte grauata est su
per me manus tua: conuersus sum in
ærūna mea, dum configitur spina.

D elictum meum cognitū tibi feci: &
iniustitiam meam non abscondi.

D ixi, Confitebor aduersum me iniu/ Esa.65.d
stitiam meam domino: & tu remisi/
sti impietatem peccati mei.

P ro hac orabit ad te omnis san ctus,
in tempore opportuno.

V eruntamen in diluuio aquarū mul/
tarum, ad eum non approximabunt.

Tu es refugiũ meum à tribulatione quæ circundedit me: exultatio mea erue me à circundantibus me.
Intellectum tibi dabo, & instruam te in via hac qua gradieris: firmabo super te oculos meos.
Nolite fieri sicut equ⁹ & mulus: quibus non est intellectus.
In camo & freno maxillas eorũ constringe, qui non approximant ad te.
Multa flagella peccatoris: sperãtem autem in domino, misericordia circundabit.
Lætamini in dño & exultate iusti: & gloriamini omnes recti corde.

In finẽ psalmus Dauid. XXXII.

Exultate iusti in domino: rectos decet collaudatio.
Confitemini domino in cithara: in psalterio decẽ chordarũ psallite illi.
Cantate ei canticũ nouum: bene psallite ei in vociferatione.
Quia rectum est verbum domini, & omnia opera eius in fide.
Diligit misericordiam & iudicium:

misericordia dñi plena est terra.
Verbo domini cœli firmati sunt: & spiritu oris eius omnis virtus eorũ. Ioan. 1. a
Congregans sicut in vtre aquas maris: ponens in thesauris abyssos.
Timeat dominum omnis terra: ab eo autem commoueãtur omnes inhabitantes orbem.
Quoniã ipse dixit, & facta sunt: ipse mandauit, & creata sunt. Iudith. 16 d.
Dominus dissipat consilia gentium: reprobat autẽ cogitationes populorum, & reprobat cõsilia principum.
Consilium autem domini in æternũ manet: cogitationes cordis eius in generatione & generationem.
Beata gens cuius est dominus deus eius: populus quem elegit in hæreditatem sibi. b. 12. 5. 2. 1
De cœlo respexit dominus, vidit omnes filios hominum.
De præparato habitaculo suo respexit super omnes qui habitant terram.
Qui finxit singillatim corda eorum: qui intelligit omnia opera eorum.

N on saluatur rex per multam virtu-
tem: & gigas non saluabitur in mul-
titudine virtutis suæ.

F allax equus ad salutem: in abun-
dantia autem virtutis suæ non salua-
bitur.

E cce oculi domini super metuentes
eum, & in eis qui sperant super mise-
ricordia eius.

V t eruat à morte animas eorum, &
alat eos in fame.

A nima nostra sustinet dominũ: quo-
niam adiutor, & protector noster est.

Q uia in eo lętabitur cor nostrum: &
in nomine sancto eius sperauimus.

F iat misericordia tua dñe super nos:
queadmodum sperauimus in te.

I. Re. 21. d ℭ David cũ immutauit vultũ suum coram Abimelech, & dimisit eum & abijt. XXXIII.

B Enedicam dominum in omnĩ
tempore: semper laus eius in ore
meo.

I n domino laudabitur anima mea:
audiant mansueti & lætentur.

Magnificate dominũ mecũ: & exal-
temus nomen eius in idipſum.

Exquiſiui dominũ, & exaudiuit me:
& ex omnibus tribulationibus meis
eripuit me.

Accedite ad eum, & illuminamini: &
facies veſtræ non confundentur.

Iſte pauper clamauit, & dominus ex-
audiuit eum: & ex omnibus tribula-
tionibus eius ſaluauit eum.

Immittet angelus domini in circui-
tu timentium eum: & eripiet eos.

Guſtate, & videte, quoniã ſuauis eſt
dominus: beatus vir qui ſperat in eo.

Timete dominũ omnes ſancti eius:
quoniam non eſt inopia timentibus
eum.

Diuites eguerunt, & eſurierunt: inqui
rentes autem dominum non minuẽ-
tur omni bono.

Venite filij audite me: timorem do-
mini docebo vos.

Quis eſt homo qui vult vitam: dili- 1. Pe. 3. b
git dies videre bonos?

Prohibe linguam tuam à malo, & la

bia tua ne loquantur dolum.
Diuerte à malo & fac bonum, inqui-
re pacem & perſequere eam,
Ecci.15.d Oculi domini ſuper iuſtos: & aures
Heb.4.c eius in preces eorum.
Vultus autem domini ſuper facien-
tes mala: vt perdat de terra memo-
riam eorum.
Clamauerunt iuſti, & dominus exau
diuit eos: & ex omnibus tribulatio-
nibus eorum liberauit eos.
Iuxta eſt dn̄s his qui tribulato ſunt
corde: & humiles ſpiritu ſaluabit.
Multę tribulationes iuſtorum: & de
omnibus his liberauit eos dominus.
Cuſtodit dominus omnia oſſa eorū:
vnum ex his non conteretur.
Mors peccatorū peſſima: & qui ode-
runt iuſtum delinquent.
Redimet domin⁹ animas ſeruorum
ſuorum: & non delinquēt omnes qui
ſperant in eo.

¶ Huic Dauid XXXIIII.

IVdica domine nocentes me: expu
gna impugnantes me.

Apprehende arma & scutũ: & exurge in adiutorium mihi.
Effunde phrameã, & conclude aduersus eos qui persequuntur me: dic animæ meæ, Salus tua ego sum.
Confundantur & reuereantur quærentes animam meam.
Auertantur retrorsum & confundantur cogitantes mihi mala.
Fiant tanq̃ puluis ante faciem vẽti, & angelus domini coartans eos.
Fiat via illorũ tenebræ & lubricũ: & angelus domini persequens eos.
Quoniam gratis absconderunt mihi interitum laquei sui: superuacue exprobrauerunt animam meam.
Veniat illi laqueus quem ignorat, & captio quam abscondit apprehendat eum: & in laqueũ cadat in ipsum.
Anima autem mea exultabit in dño: & delectabitur super salutari suo.
Omnia ossa mea dicẽt, Domine, quis similis tibi?
Eripiẽs inopem de manu fortiorum eius: egenum & pauperem à diripie-

tum, & commouebit dominus deser
tum, & commouebit dominus deser
tum Cades.
Vox domini præparantis ceruos, &
reuelabit condensa: & in templo eius
omnes dicent gloriam.
Dominus diluuium inhabitare facit:
& sedebit dominus rex in æternum.
Dominus virtutē populo suo dabit:
dn̄s benedicet populo suo in pace.
℄ Psalmus cantici in dedicatione
domus Dauid. XXIX.
Exaltabo te domine, quoniam su-
scepisti me: nec delectasti inimi-
cos meos super me.
Domine deus meus clamaui ad te: &
sanasti me.
Domine eduxisti ab inferno animam
meam: saluasti me à descendentibus
in lacum.
Psallite domino sancti eius: & confi
temini memoriæ sanctitatis eius.
Ezec.18.c Quoniā ira in indignatione eius: &
&.33.d vita in voluntate eius.
Ad vesperum demorabitur fletus: &

ad matutinum lætitia.
Ego autem dixi in abundantia mea,
Non mouebor in æternum.
Domine in voluntate tua præſtitiſti
decori meo virtutem.
Auertiſti faciem tuam à me: & factus
ſum conturbatus.
Ad te domine clamabo, & ad deum
meum deprecabor.
Quæ vtilitas in ſanguine meo, dum
deſcendo in corruptionem?
Nunquid cõfitebitur tibi puluis, aut
annuntiabit veritatem tuam?
Audiuit dominus, & miſert⁹ eſt mei:
dominus factus eſt adiutor meus.
Conuertiſti planctum meum in gau
dium mihi: cõſcidiſti ſaccum meum,
& circundediſti me lætitia,
Vt cantet tibi gloria mea & non com
pungar: domine deus meus in æter-
num confitebor tibi.

In finem Pſalmus Dauid XXX.

IN te domine ſperaui, non confun
dar in æternum: in iuſtitia tua li-
bera me.

Inclina ad me aurem tuam: accelera vt eruas me.
Esto mihi in deũ protectorem, & in domum refugij: vt saluũ me facias.
Quoniam fortitudo mea & refugiũ meum es tu: & propter nomé tuum deduces me, & enutries me.
Educes me de laqueo hoc quem ab/sconderũt mihi: quoniam tu es pro/tector meus.
af. cõmen dabo. Luc.23.f In manus tuas commendo spiritum meum: redemisti me domine deus veritatis.
Odisti obseruantes vanitates super/uacue.
Ego auté in domino speraui: exulta/bo & lætabor in misericordia tua,
Quoniam respexisti humilitaté me/am, saluasti de necessitatibus animam meam.
Nec conclusisti me in manibus ini/mici: statuisti in loco spatioso pedes meos.
Miserere mei domine quoniam tri/bulor: conturbatus est in ira oculus

meus, anima mea, & venter meus.
Quoniã defecit in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus.
Infirmata est in paupertate virtus mea, & ossa mea conturbata sunt.
Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium vicinis meis valde: & timor notis meis.
Qui videbãt me foras fugerũt à me: obliuioni datus sum tanquam mortuus à corde.
Factus sum tanquam vas perditum: quoniam audiui vituperationẽ multorum cõmorantium in circuitu.
In eo dum conuenirent simul aduersum me: accipere animam meam cõsiliati sunt.
Ego autẽ in te speraui domine, dixi, Deus meus es tu, in manibus tuis sortes meæ.
Eripe me de manu inimicorum meorum, & à persequentibus me.
Illustra faciem tuam super seruum tuum, saluum me fac in misericordia tua domine: non cõfundar, quoniam

inuocaui te.

Erubescant impij, & deducantur in infernum: muta fiant labia dolosa.

Quę loquuntur aduersus iustum ini
quitatem in superbia & in abusione.

Quàm magna multitudo dulcedinis tuæ domine, quam abscondisti timen/
tibus te.

Perfecisti eis qui sperant in te, in con
spectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abscondito faciei tuæ à conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo, à contradictione linguarum.

Benedictus dominus: quoniam mi/
rificauit misericordiam suam mihi in ciuitate munita.

Ego autē dixi in excessu mētis meæ, Proiectus sum à facie oculorū tuo/
rum.

Ideo exaudisti vocē orationis meæ, dum clamarem ad te.

Diligite dominū omnes sancti eius: quoniam veritates requiret domin⁹, & retribuet abundanter facientibus

superbiam.

Viriliter agite, & confortetur cor vestrum omnes qui speratis in domino.

¶ Ipsi David intellectus. XXXI.

BEati, quorum remissæ sunt iniquitates, & quorum tecta sunt peccata. Rom.4.a

Beatus vir, cui non imputauit dominus peccatum, nec est in spiritu eius dolus.

Quoniam tacui, inueterauerunt ossa mea: dum clamarem tota die.

Quoniam die ac nocte grauata est super me manus tua: conuersus sum in ærūna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cognitū tibi feci: & iniustitiam meam non abscondi.

Dixi, Confitebor aduersum me iniustitiam meam domino: & tu remisisti impietatem peccati mei. Esa.65.d

Pro hac orabit ad te omnis sanctus, in tempore opportuno.

Veruntamen in diluuio aquarū multarum, ad eum non approximabunt.

Tu es refugiũ meum à tribulatione
quæ circundedit me: exultatio mea
erue me à circundantibus me.
Intellectum tibi dabo, & instruam
te in via hac qua gradieris: firmabo su
per te oculos meos.
Nolite fieri sicut equ⁹ & mulus: qui
bus non est intellectus.
In camo & freno maxillas eorũ con
stringe, qui non approximant ad te.
Multa flagella peccatoris: sperãtem
autem in domino, misericordia cir
cundabit.
Lætamini in dño & exultate iusti: &
gloriamini omnes recti corde.

In finẽ psalmus Dauid. XXXII.

Exultate iusti in domino: rectos
decet collaudatio.
Confitemini domino in cithara: in
psalterio decẽ chordarũ psallite illi.
Cantate ei canticũ nouum: bene psal
lite ei in vociferatione.
Quia rectum est verbum domini, &
omnia opera eius in fide.
Diligit misericordiam & iudicium:

misericordia dñi plena est terra.

Verbo domini cœli firmati sunt: & spiritu oris eius omnis virtus eorũ. Ioan.1.a

Congregans sicut in vtre aquas maris: ponens in thesauris abyssos.

Timeat dominum omnis terra: ab eo autem commoueatur omnes inhabitantes orbem.

Quoniã ipse dixit, & facta sunt: ipse mandauit, & creata sunt. Iudith.16 d.

Dominus dissipat consilia gentium: reprobat autẽ cogitationes populorum, & reprobat cõsilia principum.

Consilium autem domini in æternũ manet: cogitationes cordis eius in generatione & generationem.

Beata gens cuius est dominus deus eius: populus quem elegit in hæreditatem sibi. b.12.3.R.1

De cœlo respexit dominus, vidit omnes filios hominum.

De præparato habitaculo suo respexit super omnes qui habitant terram.

Qui finxit singillatim corda eorum: qui intelligit omnia opera eorum.

N on saluatur rex per multam virtu-
tem: & gigas non saluabitur in mul-
titudine virtutis suæ.
F allax equus ad salutem: in abun-
dantia autem virtutis suæ non salua-
bitur.
E cce oculi domini super metuentes
eum, & in eis qui sperant super mise-
ricordia eius.
V t eruat à morte animas eorum, &
alat eos in fame.
A nima nostra sustinet dominũ: quo-
niam adiutor, & protector noster est.
Q uia in eo lętabitur cor nostrum: &
in nomine sancto eius speraui mus.
F iat misericordia tua dñe super nos:
queadmodum sperauimus in te.
1. Re. 21. d ¶ Dauid cũ immutauit vultũ suũ
coram Abimelech, & dimisit eum:
& abijt. XXXIII.
B Enedicam dominum in omnĩ
tempore: semper laus eius in ore
meo.
I n domino laudabitur anima mea:
audiant mansueti & lætentur.

Magnificate dominũ mecũ: & exal-
temus nomen eius in idipſum.
Exquiſiui dominũ, & exaudiuit me:
& ex omnibus tribulationibus meis
eripuit me.
Accedite ad eum, & illuminamini: &
facies veſtræ non confundentur.
Iſte pauper clamauit, & dominus ex-
audiuit eum: & ex omnibus tribula-
tionibus eius ſaluauit eum.
Immittet angelus domini in circui-
tu timentium eum: & eripiet eos.
Guſtate, & videte, quoniã ſuauis eſt
dominus: beatus vir qui ſperat in eo.
Timete dominũ omnes ſancti eius:
quoniam non eſt inopia timentibus
eum.
Diuites eguerunt, & eſurierunt: inqui
rentes autem dominum non minuẽ-
tur omni bono.
Venite filij audite me: timorem do-
mini docebo vos.
Quis eſt homo qui vult vitam: dili- 1. Pe. 3. b
git dies videre bonos?
Prohibe linguam tuam à malo, & la

bia tua ne loquantur dolum.
Diuerte à malo & fac bonum, inqui-
re pacem & persequere eam,
Ecci.15.d Oculi domini super iustos: & aures
Heb.4.c eius in preces eorum.
Vultus autem domini super facien-
tes mala: vt perdat de terra memo-
riam eorum.
Clamauerunt iusti, & dominus exau
diuit eos: & ex omnibus tribulatio-
nibus eorum liberauit eos.
Iuxta est dñs his qui tribulato sunt
corde: & humiles spiritu saluabit.
Multę tribulationes iustorum: & de
omnibus his liberauit eos dominus.
Custodit dominus omnia ossa eorũ:
vnum ex his non conteretur.
Mors peccatorũ pessima: & qui ode-
runt iustum delinquent.
Redimet domin⁹ animas seruorum
suorum: & non delinquēt omnes qui
sperant in eo.

¶ Huic Dauid XXXIIII.

Iudica domine nocentes me: expu
gna impugnantes me.

Apprehende arma & ſcutũ: & exurge in adiutorium mihi.
Effunde phrameã, & conclude aduerſus eos qui perſequuntur me: dic animæ meæ, Salus tua ego ſum.
Confundantur & reuereantur quærentes animam meam.
Auertantur retrorſum & confundantur cogitantes mihi mala.
Fiant tanq̃ puluis ante faciem vẽti, & angelus domini coartans eos.
Fiat via illorũ tenebræ & lubricũ: & angelus domini perſequens eos.
Quoniam gratis abſconderunt mihi interitum laquei ſui: ſuperuacue exprobrauerunt animam meam.
Veniat illi laqueus quem ignorat, & captio quam abſcondit apprehendat eum: & in laqueũ cadat in ipſum.
Anima autem mea exultabit in dño: & delectabitur ſuper ſalutari ſuo.
Omnia oſſa mea dicẽt, Domine, quis ſimilis tibi?
Eripiẽs inopem de manu fortiorum eius: egenum & pauperem à diripiẽ-

tibus eum.
Surgentes testes iniqui, quæ ignorabam interrogabant me.
Retribuebant mihi mala pro bonis: sterilitatem animæ meæ.
Ego autem cum mihi molesti essent, induebar cilicio,
Humiliabam in ieiunio animã meam: & oratio mea in sinu meo conuertetur.
Quasi proximũ, & quasi fratrem nostrum, sic complacebam: quasi lugẽs & contristatus sic humiliabar.
Et aduersum me lætati sunt, & conuenerunt: congregata sunt super me flagella, & ignoraui.
Dissipati sunt nec compuncti, tentauerunt me, subsannauerunt me subsannatione: frenduerũt super me dentibus suis.
Domine quãdo respicies? restitue animam meam à malignitate eorum, à leonibus vnicam meam.
Confitebor tibi in ecclesia magna: in populo graui laudabo te.

Non ſupergaudeant mihi qui aduer- ſantur mihi inique, qui oderunt me gratis, & annuunt oculis.

Quoniam mihi quidẽ pacifice loque bantur: & in iracundia terræ loquen- tes, dolos cogitabant.

Et dilatauerunt ſuper me os ſuum: dixerunt, Euge, euge, viderunt oculi noſtri.

Vidiſti domine ne ſileas: domine ne diſcedas à me.

Exurge & intẽde iudicio meo: deus meus, & dominus meus in cauſam meam.

Iudica me ſecũdum iuſtitiam tuam domine deus meus: & non ſupergau deant mihi.

Non dicant in cordibus ſuis, Euge, euge animæ noſtræ: nec dicant, Deuo rabimus eum.

Erubeſcant & reuereantur ſimul qui gratulantur malis meis.

Induantur confuſione & reuerentia qui maligna loquuntur ſuper me.

Exultent & lætentur qui volunt iu-

stitiam meam: & dicant semper, Ma/
gnificetur dominus, qui volunt pacē
serui eius.

Et lingua mea meditabitur iustitiam
tuam, tota die laudem tuam.

ℭ In finem seruo domini
Dauid xxxv.

Dixit iniustus vt delinquat in se/
metipso, non est timor dei ante
oculos eius.

Quoniam dolose egit in conspectu
eius: vt inueniatur iniquitas eius ad
odium.

Verba oris eius iniquitas & dolus: no
luit intelligere vt bene ageret.

Iniquitatem meditatus est in cubili
suo: astitit omni viæ non bonę, mali/
tiam autem non odiuit.

Domine in cœlo misericordia tua: &
veritas tua vsq; ad nubes.

Iustitia tua sicut montes dei: iudicia
tua abyssus multa.

Homines & iumenta saluabis domi
ne: quemadmodum multiplicasti mi
sericordiam tuam deus.

Filij autem hominũ in tegmine ala-
rum tuarum ſperabunt.
Inebriabuntur ab vbertate domus
tuæ: & torrente voluptatis tuæ po-
tabis eos.
Quoniam apud te eſt fons vitæ: &
in lumine tuo videbimus lumen.
Prætende miſericordiã tuam ſcien-
tibus te, & iuſtitiam tuam his qui re
cto ſunt corde.
Non veniat mihi pes ſuperbiæ: &
manus peccatoris non moueat me.
Ibi ceciderunt qui operantur iniqui
tatem: expulſi ſunt, nec potuerunt
ſtare.

❡ Ipſi Dauid. XXXVI.

NOli æmulari in malignantibus,
neq; zelaueris facientes iniqui-
tatem.
Quoniam tanquam fœnum veloci-
ter areſcent: & quemadmodum ole-
ra herbarum cito decident.
Spera in domino, & fac bonitatem:
& inhabita terram, & paſceris in di-
uitijs ejus.

Delectare in domino: & dabit tibi petitiones cordis tui.

Reuela domino viam tuam, & spera in eo: & ipse faciet.

Et educet quasi lumen iustitiam tuam, & iudicium tuum tanquam meridiem: subditus esto domino, & ora eum.

Noli æmulari in eo qui prosperatur in via sua, in homine faciente iniustitias.

Desine ab ira, & derelinque furorē: noli æmulari vt maligneris.

Quoniam qui malignātur exterminabuntur: sustinētes autem dominū ipsi hæreditabunt terram.

Et adhuc pusillum, & non erit peccator: & quæres locum eius, & non inuenies.

Mat.5.a Mansueti autem hæreditabunt terram: & delectabuntur in multitudine pacis.

Obseruabit peccator iustū: & stridebit super eum dentibus suis.

Dominus autē irridebit eū: quoniā

prospicit quòd veniet dies eius.
Gladium euaginauerũt peccatores,
intenderunt arcum suum.
Vt decipiant pauperem & inopem,
vt trucident rectos corde.
Gladius eorũ intret in corda ipsorũ:
& arcus eorum confringatur.
Melius est modicum iusto: super diuitias peccatorum multas.
Quoniam brachia peccatorum conterentur: confirmat autem iustos dominus.
Nouit dominus dies immaculatorum: & hæreditas eorum in æternum erit.
Non confundentur in tempore malo, & in diebus famis saturabuntur:
quia peccatores peribunt.
Inimici vero domini mox vt honorificati fuerint & exaltati: deficientes
quemadmodum fumus deficient.
Mutuabitur peccator, & non soluet: iustus autem miseretur & retribuet.
Quia benedicentes ei hæreditabunt

terram: maledicentes autem ei dispe-
ribunt.
Apud dominum gressus hominis di-
rigentur, & viam eius volet.
Cum ceciderit, non collidetur: quia
dominus supponit animam suam.
Eccli. 2.c Iunior fui, etenim senui: & non vi-
di iustum derelictum, nec semé eius
quærens panem.
Tota die miseretur & commodat: &
semen illius in benedictione erit.
Declina à malo, & fac bonũ: & inha-
bita in seculum seculi.
Quia dominus amat iudiciũ: & non
derelinquet sanctos suos: in æternũ
conseruabuntur.
Iniusti punientur: & semen impio-
rum peribit.
Iusti autem hæreditabunt terram:
& inhabitabunt in seculum seculi su-
per eam.
Esa. 51.c Os iusti meditabitur sapientiam: &
lingua eius loquetur iudicium.
Lex dei eius in corde ipsius: & non
supplantabuntur gressus eius.

C onsiderat peccator iustū: & quærit
mortificare eum.

D ominus autem nō derelinquet eū
in manibus eius: nec damnabit eum
cum iudicabitur illi.

E xpecta dominum, & custodi viam
eius: & exaltabit te vt hæreditate ca-
pias terram: cum perierint peccato-
res, videbis.

V idi impium superexaltatum, & ele
uatum sicut cedros Libani.

E t transiui, & ecce non erat: quæsiui
eum, & non est inuentus locus eius.

C ustodi innocentiam, & vide æqui-
tatem: quoniam sunt reliquiæ homi-
ni pacifico.

I niusti autem disperibunt: simul re
liquiæ impiorum interibunt.

S alus autem iustorum à domino: &
protector eorum in tempore tribu-
lationis.

E t adiuuabit eos dominus, & libe-
rabit eos: & eruet eos à peccatori-
bus & saluabit eos: quia sperauerunt
in eo.

¶ Psalmus in rememoratione, in die sabbati. XXXVII.

D Omine, ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripias me.

Q uoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, & confirmasti super me manum tuam.

N on est sanitas in carne mea à facie iræ tuæ: non est pax ossibus meis à facie peccatorum meorum.

Q uoniã iniquitates meæ supergressæ sunt caput meũ: & sicut onus graue grauatę sunt super me.

P utruerunt & corruptæ sunt cicatrices meæ à facie insipientiæ meæ.

M iser factus sum & curuatus sum vsque in finem: tota die contristatus ingrediebar.

Q uoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: & non est sanitas in carne mea.

A fflictus sum & humiliatus sum nimis: rugiebam à gemitu cordis mei.

D omine, ante te omne desiderium

meum: & gemitus meus à te non est absconditus.
Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea: & lumen oculorum meorũ, & ipsum non est mecũ.
Amici mei & proximi mei, aduersum me appropinquauerunt & steterunt.
Et qui iuxta me erant de longe steterunt: & vim faciebant qui quærebãt animam meam.
Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates: & dolos tota die meditabantur.
Ego autem tanquam surdus, nõ audiebam: & sicut mutus non aperiens os suum.
Et factus sum sicut homo non audiens: & non habens in ore suo redargutiones.
Quoniam in te domine speraui, tu exaudies me domine deus meus.
Quia dixi, Nequando supergaudeant mihi inimici mei: & dum commouentur pedes mei, super me ma-

gna locuti sunt.

Quoniam ego in flagella paratus sum: & dolor meus in cõspectu meo semper.

Quoniã iniquitatem meã annuntiabo: & cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei viuunt. & cõfirmati sunt super me: & multiplicati sunt qui oderunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi: quoniã sequebar bonitatem.

Ne derelinquas me dñe deus meus: ne discesseris à me.

Intende in adiutorium meum, domine deus salutis meæ.

¶ In finem pro Idithun canticũ Dauid. XXXVIII.

Dixi, Custodiam vias meas: vt non delinquã in lingua mea.

Posui ori meo custodiam: cùm consisteret peccator aduersum me.

Obmutui, & humiliatus sum, & silui à bonis: & dolor meus renouatus est.

Concaluit cor meum intra me: & in meditatione mea exardescet ignis.

Locutus sum in lingua mea, Notũ fac mihi domine finem meum.

Et numerum dierum meorum quis est. vt sciam quid desit mihi.

Ecce mensurabiles posuisti dies meos: & substantia mea tanquam nihilum ante te.

Veruntamen vniuersa vanitas: omnis homo viuens.

Veruntamen in imagine pertransit homo: sed & frustra conturbatur.

Thesaurizat: & ignorat cui congregabit ea.

Et nũc quę est expectatio mea? nónne dominus? & substantia mea apud te est.

Ab omnibus iniquitatibus meis erue me: opprobrium insipienti dedisti me.

Obmutui, & non aperui os meum, quoniam tu fecisti: amoue à me plagas tuas.

A fortitudine manus tuæ ego defeci

in increpationibus: propter iniquitatem corripuisti hominem.

Et tabescere fecisti sicut araneam animam eius: veruntamen vanè conturbatur omnis homo.

Exaudi orationem meam domine, & deprecationē meam auribus percipe: lachrymas meas.

Ne sileas: quoniam aduena ego sum apud te & peregrinus, sicut omnes patres mei.

Remitte mihi, vt refrigerer priusq̄ abeam: & amplius non ero.

In finē Psalm.⁹ Dauid. XXXIX.

Expectans expectaui dominum: & intendit mihi.

Et exaudiuit preces meas, & eduxit me de lacu miseriæ, & de luto fecis,

Et statuit supra petrā pedes meos, & direxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticū nouum, carmen deo nostro.

Videbunt multi & timebunt: & sperabunt in domino.

Beatus vir cuius est nomen domini spes eius: & nõ respexit in vanitates, & insanias falsas.

Multa fecisti tu domine deus meus mirabilia tua: & cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annũtiaui & locutus sum: multiplicati sunt super numerum.

Sacrificium & oblationem noluisti: aures autem perfecisti mihi. Heb.10.b

Holocaustũ & pro peccato non postulasti: tunc dixi, Ecce venio.

In capite libri scriptum est de me vt facerem volũtatem tuam: deus meus volui, & legẽ tuam in medio cordis mei.

Annuntiaui iustitiam tuam in ecclesia magna: ecce labia mea non prohibebo, domine tu scisti.

Iustitiam tuam nõ abscondi in corde meo: veritatem tuam & salutare tuum dixi.

Non abscondi misericordiã tuam & veritatem tuam à concilio multo.

Tu autem domine ne longe facias

miserationes tuas à me: misericor/
dia tua & veritas tua semper suscę/
perunt me.

Quoniam circundederunt me ma/
la quorum non est numerus: cõpre/
henderunt me iniquitates meæ, &
non potui vt viderem.

Multiplicatæ sunt super capillos ca/
pitis mei: & cor meum dereliquit
me.

Complaceat tibi domine vt eruas
me: domine ad adiuuandum me re/
spice.

Confundantur & reuereãtur simul:
qui quærunt animam meam vt au/
ferant eam.

Conuertantur retrorsum & reuereã
tur qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusionẽ suam,
qui dicunt mihi, Euge, euge.

Exultent & lætẽtur super te omnes
quærentes te: & dicant semper, Ma/
gnificetur dominus, qui diligunt sa/
lutare tuum.

Ego autẽ mendicus sum & pauper:

dominus solicitus est mei.

Adiutor meus & protector meus tu es: deus meus ne tardaueris.

¶ In finem Psalmus Dauid XL.

BEatus qui intelligit super egenũ & pauperem: in die mala liberabit eum dominus.

Dominus conseruet eum, & viuificet eum, & beatum faciat eum in terra: & non tradat eum in animam inimicorum eius.

Dominus opem ferat illi super lectũ doloris eius: vniuersum stratũ eius versasti in infirmitate eius.

Ego dixi, Domine miserere mei: sana animã meam, quia peccaui tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi, Quando morietur & peribit nomen eius?

Et si ingrediebatur vt videret, vana loquebatur cor eius: congregauit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras: & loquebatur in idipsum.

Aduersum me susurrabãt omnes ini

mici mei: aduerſum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum conſtituerunt aduerſum me, Nunquid qui dormit nõ adijciet vt reſurgat?

Ioan.13.b Etenim homo pacis meæ in quo ſperaui, qui edebat panes meos: magnificauit ſuper me ſupplantationem.

Tu autem domine miſerere mei, & reſuſcita me: & retribuam eis.

In hoc cognoui quoniã voluiſti me: quoniam nõ gaudebit inimicus meus ſuper me.

Me autem propter innocentiam ſuſcepiſti: & confirmaſti me in conſpectu tuo in æternum.

Benedictus dominus deus Iſrael à ſeculo & vſq; in ſeculum: fiat fiat.

¶ In finem intellectus filijs Core, Pſalmus XLI.

Quemadmodum deſiderat ceruus ad fontes aquarum: ita deſiderat anima mea ad te deus.

Sitiuit anima mea ad deum fontem viuum: quando veniam & apparebo

ante faciem dei?

Fuerunt mihi lachrymę meæ panes die ac nocte: dum dicitur mihi quotidie, Vbi est deus tuus?

Hęc recordatus sum, & effudi in me animam meam: quoniam trāsibo in locum tabernaculi admirabilis vsq; ad domum dei.

In voce exultationis & confessionis sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, & deus meus.

Ad meipsum anima mea conturbata est: propterea memor ero tui de terra Iordanis, & Hermoniim à monte modico.

Abyssus abyssum inuocat in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua & fluctus tui super me transierunt.

In die mādauit dn̄s misericordiam suam, & nocte canticum eius.

Apud me oratio deo vitæ meæ: dicam deo, Susceptor meus es,
Quare oblitus es mei? & quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?
Dum confringũtur ossa mea: exprobrauerunt mihi qui tribulant me inimici mei,
Dum dicunt mihi per singulos dies, Vbi est deus tuus? quare tristis es anima meâ? & quare conturbas me?
Spera in deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, & deus meus.

℄ Psalmus David. XLII.

Iudica me de⁹, & discerne causam meam de gente non sancta: ab homine iniquo & doloso erue me.
Quia tu es deus fortitudo mea: quare me repulisti? & quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?
Emitte lucem tuam, & veritatẽ tuã: ipsa me deduxerunt & adduxerunt in montem sanctum tuum, & in tabernacula tua.

Et

Et introibo ad altare dei:ad deũ qui
lætificat iuuentutem meam.
Confitebor tibi in cithara deus deus
meus:quare triſtis es anima mea? &
quare conturbas me?
Spera in deo,quoniam adhuc confi-
tebor illi:ſalutare vultus mei, & de-
us meus.

¶In finem filijs Core ad intel
lectum. XLIII. 43

Deus auribus noſtris audiuim⁹:
patres noſtri annuntiauerunt
nobis.
Opus quod operatus es in dieb⁹ eo-
rum,in diebus antiquis.
Manus tua gentes diſperdidit, &
plantaſti eos:afflixiſti populos,& ex
puliſti eos.
Nec enim in gladio ſuo poſſederunt
terram:& brachium eorum non ſal-
uauit eos.
Sed dextera tua,& brachium tuum,
& illuminatio vultus tui: quoniam
complacuiſti in eis.
Tu es ipſe rex meus & deus meus:

qui mandas salutes Iacob.
In te inimicos nostros vētilabimus cornu: & in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.
Non enim in arcu meo sperabo: & gladius meus non saluabit me,
Saluasti enim nos de affligentibus nos: & odientes nos, confudisti.
In deo laudabimur tota die: & in nomine tuo confitebimur in secula.
Nunc autem repulisti & confudisti nos: & non egredieris deus in virtutibus nostris.
Auertisti nos retrorsum post inimicos nostros: & qui oderunt nos diripiebant sibi.
Dedisti nos tanquam oues escarum: & in gentibus dispersisti nos.
Vendidisti populum tuum sine precio: & non fuit multitudo in cōmutationibus eorum.
Posuisti nos opprobrium vicinis nostris, subsannationem & derisum his qui sunt in circuitu nostro.
Posuisti nos in similitudinem gēti-

rbus: cõmotionẽ capitis in populis.

T ota die verecundia mea contra me est: & confusio faciei meæ coope/ruit me.

A voce exprobrantis & obloquẽtis, à facie inimici & persequentis.

H æc omnia venerunt super nos, nec obliti sumus te: & inique nõ egimus in testamento tuo.

E t non recessit retro cor nostrum: & declinasti semitas nostras à via tua.

Q uoniam humiliasti nos in loco af/flictionis: & cooperuit nos vmbra mortis.

S i obliti sumus nomen dei nostri: & si expãdimus manus nostras ad de/um alienum.

N õnne deus requiret ista? ipse enim nouit abscondita cordis.

Q uoniam propter te mortificamur tota die: æstimati sumus sicut oues occisionis. Rom. 8. g

E xurge, quare obdormis domine? exurge: & ne repellas in finem.

Q uare faciem tuam auertis? obliui/

sceris inopiæ nostrę,& tribulationis nostræ?
Quoniam humiliata est in puluere anima nostra:cōglutinatus est in terra venter noster.
Exurge domine adiuua nos:& redime nos propter nomen tuum.
¶ In finem pro his qui cōmutabuntur, filij Core ad intellectum, canticum pro dilecto. XLIIII.
44 Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi.
Lingua mea calamus scribæ velociter scribentis.
Speciosus forma præ filijs hominū, diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in æternū.
Accingere gladio tuo super femur tuum,potentissime.
Specie tua & pulchritudine tua: intende prospere,procede,& regna.
Propter veritatem & mansuetudinem & iustitiam:& deducet te mirabiliter dextera tua.
Sagittæ tuæ acutæ,populi sub te ca-

dent: in corda inimicorum regis.
Sedes tua deus in seculũ seculi: vir- Hebr.1.c
ga directionis virga regni tui.
Dilexisti iustitiã, & odisti iniquitatẽ:
propterea vnxit te deus deus tuus
oleo lætitiæ, præ consortibus tuis.
Myrrha & gutta & casia à vestimen
tis tuis à domibus eburneis: ex qui-
bus delectauerunt te filiæ regum in
honore tuo.
Astitit regina à dextris tuis in vesti-
tu deaurato, circundata varietate.
Audi filia, & vide, & inclina aurem
tuam: & obliuiscere populum tuũ,
& domum patris tui.
Et concupiscet rex decorem tuum:
quoniã ipse est dominus deus tuus,
& adorabis eum.
Et filiæ Tyri in muneribus: vultum
tuum deprecabuntur omnes diuites
plebis.
Omnis gloria eius filiæ regis ab in-
tus, in fimbrijs aureis, circumamicta
varietatibus.
Adducentur regi virgines post eam:

proxime eius afferentur tibi.
Afferentur in lætitia & exultatione: adducentur in templum regis.
Pro patribus tuis nati sunt tibi filij: constitues eos principes super omnem terram.
Memor ero nominis tui in omni generatione & generatione.
Propterea populi confitebuntur tibi in æternum, & in seculum seculi.

¶ In finem filijs Core pro arcanis, Psalmus XLV.

45 DEus noster refugium & virtus: adiutor in tribulationibus que inuenerunt nos nimis.
Propterea non timebimus dum turbabitur terra: & transferentur montes in cor maris.
Sonuerunt & turbate sunt aque eorum: conturbati sunt montes in fortitudine eius.
Fluminis impetus lætificat ciuitatem dei. sanctificauit tabernaculum suum altissimus.
Deus in medio eius non commoue

bitur: adiuuabit eam deus mane diluculo.

Conturbatæ sunt gentes, & inclinata sunt regna: dedit vocē suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: susceptor noster deus Iacob.

Venite, & videte opera domini, quę posuit prodigia super terram: auferens bella vsq; ad finem terræ.

Arcum cōteret & confringet arma: & scuta comburet igni.

Vacate, & videte quoniam ego sum deus: exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: susceptor noster deus Iacob.

¶ In finem pro filijs Core Psalmus XLVI. 46

OMnes gentes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis.

Quoniam dominus excelsus terribilis: rex magnus super omnē terram.

Subiecit populos nobis: & gentes

ſub pedibus noſtris.

Elegit nobis hæreditatem ſuam: ſpeciem Iacob quem dilexit.

Aſcendit deus in iubilo: & dominus in voce tubæ.

Pſallite deo noſtro, pſallite: pſallite regi noſtro, pſallite.

Quoniã rex omnis terræ deus pſallite ſapienter.

Regnauit deus ſuper gentes: deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Principes populorũ congregati ſunt cum deo Abraham: quoniam dij fortes terræ vehementer eleuati ſunt.

¶ Pſalmus cantici filijs Core ſecunda ſabbati. XLVII.

MAgnus dominus & laudabilis nimis: in ciuitate dei noſtri in monte ſancto eius.

Fundatur exultatione vniuerſæ terræ: mons Sion, latera aquilonis, ciuitas regis magni.

Deus in domibus eius cognoſcetur: cum ſuſcipiet eam.

Quoniam ecce reges terræ congre-

gati sunt:conuenerunt in vnum.

Ipsi videntes,sic admirati sunt,conturbati sunt,cõmoti sunt:tremor apprehendit eos.

Ibi dolores vt parturiẽtis:in spiritu vehementi cõteres naues Tharsis.

Sicut audiuimus sic vidimus in ciuitate domini virtutũ,in ciuitate dei nostri:deus fundauit eam in ęternũ.

Suscępimus deus misericordiã tuã in medio templi tui.

Secundum nomẽ tuum deus,sic & laus tua in fines terræ: iustitia plena est dextera tua.

Lętetur mons Sion,& exultent filię Iudæ:propter iudicia tua domine.

Circundate Sion, & complectimini eam:narrate in turribus eius.

Ponite corda vestra in virtute eius: & distribuite domos eius,vt enarretis in progenie altera.

Quoniam hic est deus de⁹ noster in ęternum,& in seculum seculi:ipse reget nos in secula.

¶ In finẽ filijs Core psal. XLVIII. 48

Audite hæc omnes gentes: auribus percipite omnes qui habitatis orbem,

Quiq; terrigenæ & filij hominum: simul in vnum diues & pauper.

Os meum loquetur sapientiã: & meditatio cordis mei prudentiam.

Inclinabo in parabolam aurem meam, aperiam in psalterio propositionem meam.

Cur timebo in die mala? iniquitas calcanei mei circundabit me.

Qui confidunt in virtute sua: & in multitudine diuitiarum suarum gloriantur.

Frater non redimit, redimet homo: non dabit deo placationem suam.

Et pretium redẽptionis animæ suæ: & laborabit in ęternum, & viuet adhuc in finem.

Non videbit interitum, cum viderit sapientes morientes: simul insipiens & stultus peribunt.

Et relinquent alienis diuitias suas: & sepulcra eorum domus illorum

In æternum.
Tabernacula eorum in progenie & progenie : vocauerũt nomina sua in terris suis.
Et homo cũ in honore esset non intellexit: cõparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis.
Hæc via illorum scandalum ipsis: & postea in ore suo complacebunt.
Sicut oues in inferno positi sunt: mors depascet eos.
Et dominabũtur eorum iusti in matutino: & auxilium eorũ veterascet in inferno à gloria eorum.
Veruntamen deus redimet animam meam de manu inferi cum acceperit me.
Ne timueris cum diues factus fuerit homo: & cũ multiplicata fuerit gloria domus eius.
Quoniã cũ interierit, nõ sumet omnia: neq; descendet cũ eo gloria eius.
Quia anima eius in vita ipsius benedicetur: confitebitur tibi cum benefeceris ei.

Introibit vsq; in progenies patrum suorum:& vsq; in æternum non videbit lumen.
Homo cum in honore esset non intellexit: comparatus est iumẽtis insipientibus, & similis factus est illis.
¶ Psalmus Asaph. XLIX.
49 Deus deorum dominus locutus est:& vocauit terram.
A solis ortu vsq; ad occasum: ex Siõ species decoris eius.
Deus manifeste veniet: deus noster, & non silebit.
Ignis in cõspectu eius exardescet:& in circuitu eius tempestas valida.
Aduocauit cœlum desursum:& terram discernere populum suum.
Congregate illi sanctos eius: qui ordinant testamentum eius super sacrificia.
Et annuntiabũt cœli iustitiam eius: quoniam deus iudex est.
Audi populus meus,& loquar: Israel,& testificabor tibi: deus deus tuus ego sum.

Non in sacrificijs tuis arguam te: ho
locausta autem tua, in cōspectu meo
sunt semper.
Non accipiam de domo tua vitulos:
neq; de gregibus tuis hircos.
Quoniam meæ sunt omnes feræ syl
uarū, iumenta in mōtibus, & boues.
Cognoui omnia volatilia cœli: &
pulchritudo agri mecum est.
Si esuriero, non dicam tibi: meus est
enim orbis terræ, & plenitudo eius.
Nunquid manducabo carnes tauro-
rum? aut sanguinē hircorū potabo?
Immola deo sacrificium laudis: &
redde altissimo vota tua.
Et inuoca me in die tribulationis: e-
ruam te & honorificabis me.
Peccatori autem dixit deus, Quare
tu enarras iustitias meas, & assumis
testamentum meum per os tuum?
Tu vero odisti disciplinam: & proie
cisti sermones meos retrorsum.
Si videbas furem, currebas cum eo:
& cum adulteris portionē tuam po-
nebas.

Os tuum abundauit malitia: & lin/gua tua concinnabat dolos.

Sedens aduersus fratrem tuum lo/quebaris, & aduersus filium matris tuæ ponebas scandalum: hæc fecisti & tacui.

Existimasti inique quòd ero tui simi lis: arguam te, & statuam contra fa/ciem tuam.

Intelligite hęc qui obliuiscimini de um: nequando rapiat, & non sit qui eripiat.

Sacrificiũ laudis honorificabit me: & illic iter quo ostendam illi saluta/re dei.

2.Re.12.a ℭ In finem Psalmus Dauid cum ve nit ad eum Nathan propheta, quã/do intrauit ad Bersabee. L.

50 Miserere mei deus secundũ ma/gnam misericordiam tuam,

Et secundum multitudinem mise/rationum tuarum dele iniquitatem meam.

Amplius laua me ab iniquitate mea: & à peccato meo munda me.

Q uoniam iniquitatẽ meam ego co
gnoſco: & peccatum meum contra
me eſt ſemper.
T ibi ſoli peccaui, & malum coram
te feci: vt iuſtificeris in ſermonibus Rom. 3. a
tuis, & vincas cum iudicaris.
E cce enim in iniquitatibus cõcęptus
ſum: & in peccatis concępit me ma-
ter mea.
E cce enim veritatem dilexiſti: incer
ta & occulta ſapientiæ tuæ manife-
ſtaſti mihi.
A ſperges me hyſſopo, & munda-
bor: lauabis me, & ſuper niuem de-
albabor.
A uditui meo dabis gaudium & læ-
titiam: & exultabũt oſſa humiliata.
A uerte faciẽ tuam à peccatis meis:
& omnes iniquitates meas dele.
C or mundũ crea in me deus: & ſpiri
tum rectũ innoua in viſcerib⁹ meis.
N e proijcias me à facie tua: & ſpiri-
tum ſanctũ tuum ne auferas à me.
R edde mihi lętitiam ſalutaris tui: &
ſpiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas: & impij ad te conuertentur.

Libera me de sanguinibus deus deus salutis meæ: & exaltabit lingua mea iustitiam tuam.

Domine labia mea aperies: & os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificiũ dedissem: vtique holocaustis non delectaberis.

Sacrificium deo, spiritus contribulatus: cor contritum & humiliatum, deus non despicies.

Benigne fac domine in bona voluntate tua Sion: vt ædificentur muri Hierusalem.

Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ oblationes & holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos.

1.Re.22.d ¶ In finem intellectus Dauid cũ venit Doec Idumæus, & annũtiauit Saul, & dixit, Venit Dauid in domum Achimelech. LI.

51 Quid gloriaris in malitia, qui potens es in iniquitate? Tota

Tota die iniustitiã cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolũ.
Dilexisti malitiam super benignitatem: iniquitatem magis, quàm loqui æquitatem.
Dilexisti omnia verba præcipitationis, lingua dolosa.
Propterea, deus destruet te in finẽ: euellet te, & emigrabit te de tabernaculo tuo, & radicem tuam de terra viuentium.
Videbunt iusti & timebunt, & super eum ridebunt: & dicent, Ecce homo, qui nõ posuit deum adiutorem suum.
Sed sperauit in multitudine diuitiarum suarum: & præualuit in vanitate sua.
Ego autem sicut oliua fructifera in domo dei, speraui i misericordia dei in æternum, & in seculum seculi.
Confitebor tibi in seculum quia fecisti: & expectabo nomen tuũ, quoniam bonum est in cõspectu sanctorum tuorum.

¶ In finem pro Maalath intelligentia Dauid LII.

52 Suprá,13. DIxit insipiens in corde suo, Nõ est deus.

Corrupti sunt & abominabiles facti sunt in iniquitatibus: non est qui faciat bonum.

Deus de cœlo prospexit super filios hominum: vt videat si est intelligẽs aut requirens deum.

Omnes declinauerũt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, non est vsq; ad vnum.

Nónne scient omnes qui operantur iniquitatem, qui deuorant plebem meam vt cibum panis?

Deum non inuocauerunt: illic trepidauerunt timore, vbi nõ fuit timor.

Quoniam deus dissipauit ossa eorũ qui hominibus placent: confusi sunt, quoniam deus spreuit eos.

Quis dabit ex Sion salutare Israel? cum conuerterit deus captiuitatem plebis suæ, exultabit Iacob, & lætabitur Israel.

¶ In finem in carminib⁹ intellectus
Dauid cum venissent Ziphaei, & I. Re. 23.
dixissent ad Saul, Nónne Dauid
absconditus est apud nos? LIII. 53

DEus in nomine tuo saluum me
fac: & in virtute tua iudica me.
Deus exaudi orationem meam: au-
ribus percipe verba oris mei.
Quoniam alieni insurrexerũt aduer-
sum me, & fortes quaesierunt animã
meam: & non proposuerunt deum
ante conspectum suum.
Ecce enim deus adiuuat me: & do-
minus susceptor est animae meae.
Auerte mala inimicis meis: & in ve-
ritate tua disperde illos.
Voluntarie sacrificabo tibi: & confi-
tebor nomini tuo domine quoniam
bonum est.
Quoniam ex omni tribulatione eri-
puisti me: & super inimicos meos de-
spexit oculus meus.

¶ In finem in carminib⁹ intellectus
Dauid LIIII. 54

Exaudi deus orationẽ meam, &

ne despexeris deprecationẽ meam:
intende mihi, & exaudi me.
Contristatus sum in exercitatione
mea: & conturbatus sum à voce ini-
mici, & à tribulatione peccatoris.
Quoniam declinauerunt in me ini-
quitates: & in ira molesti erãt mihi.
Cor meum conturbatũ est in me: &
formido mortis cecidit super me.
Timor & tremor venerũt super me:
& contexerunt me tenebræ.
Et dixi, Quis dabit mihi pẽnas sicut
columbæ: & volabo & requiescam?
Ecce elongaui fugiens, & mansi in
solitudine.
Expectabam eum qui saluum me fe
cit à pusillanimitate spiritus, & tem-
pestate.
Precipita domine, & diuide linguas
eorum: quoniam vidi iniquitatẽ &
contradictionem in ciuitate.
Die ac nocte circundabit eam super
muros eius iniquitas, & labor in me
dio eius, & iniustitia.
Et non defecit de plateis eius vsura

& dolus.

Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi sustinuissem vtiq;.

Et si is qui oderat me, super me magna locutus fuisset: abscódissem me forsitan ab eo.

Tu vero homo vnanimis, dux meº & notus meus.

Qui simul mecum dulces capiebas cibos: in domo dei ambulauimus cũ consensu.

Veniat mors super illos: & descendant in infernum viuentes.

Quoniam nequitię in habitaculis eorum in medio eorum.

Ego autem ad deum clamaui: & dominus saluabit me.

Vespere, & mane, & meridie, narrabo & annũtiabo: & exaudiet vocem meam.

Redimet in pace animam meam ab his qui appropinquant mihi: quoniã inter multos erant mecum.

Exaudiet deus, & humiliabit illos, qui est ante secula.

Non enim est illis, cōmutatio, & nō timuerunt deum: extendit manum suam in retribuendo.

Contaminauerunt testamentū eius, diuisi sunt ab ira vultus eius: & appropinquauit cor illius.

Molliti sunt sermones eius super oleum: & ipsi sunt iacula.

Mat.6.c Iacta super dominum curam tuā,
Luc.12.c & ipse te enutriet: non dabit in æter-
1.Pe.5.b num fluctuationem iusto.

Tu vero deus deduces eos in puteū interitus.

Viri sanguinum & dolosi, non dimidiabunt dies suos, ego autem sperabo in te domine.

In finem pro populo qui à sanctis longe factus est, Dauid in titu li inscriptione cum tenuerūt eum
1.Re.21. Allophyli in Geth. LV.

55 Miserere mei deus, quoniam cōculcauit me homo: tota die impugnans tribulauit me.

Conculcauerunt me inimici mei tota die: quoniam multi bellantes ad-

uersum me.
A b altitudine diei timebo: ego vero in te sperabo.
I n deo laudabo sermones meos, in deo speraui: non timebo quid faciat mihi caro.
T ota die verba mea execrabantur: aduersum me omnes cogitationes eorum in malum.
I nhabitabunt & abscõdent: ipsi calcaneum meum obseruabunt.
S icut sustinuerunt animam meam, pro nihilo saluos facies illos: in ira populos confringes.
D eus vitam meam annuntiaui tibi: posuisti lachrymas meas in conspectu tuo.
S icut & in promissione tua: tunc cõuertentur inimici mei retrorsum.
I n quacunq; die inuocauero te: ecce cognoui quoniam deus meus es.
I n deo laudabo verbum, in domino laudabo sermonẽ: in deo speraui nõ timebo quid faciat mihi homo.
I n me sunt deus vota tua: quæ red-

darn laudationes tibi.
Quoniam eripuisti animam meam de morte, & pedes meos de lapsu, vt placeam coram deo in lumine viuentium.
ℭ In finem ne disperdas Dauid in ti
1.Re.22. tuli inscriptione cum fugeret a fa
& 24. cie Saul in speluncam.
56 MIserere mei de⁹, miserere mei: quoniam in te confidit anima mea.
Et in vmbra alarum tuarum sperabo: donec transeat iniquitas.
Clamabo ad deum altissimũ. deum qui benefecit mihi.
Misit de cœlo, & liberauit me: dedit in opprobrium conculcantes me.
Misit deus misericordiam suam & veritatem suam, & eripuit animam meam de medio catulorum leonũ: dormiui conturbatus.
Filij hominum, dentes eorum arma & sagittæ: & lingua eorum, gladius acutus.
Exaltare super cœlos deus: & in om

nem terram gloria tua.
L aqueum parauerũt pedibus meis: & incuruauerunt animam meam.
F oderunt ante faciem meam foueá: & inciderunt in eam.
P aratum cor meum deus, paratum cor meum: cãtabo & psalmũ dicam.
E xurge gloria mea, exurge psalteriũ & cithara: exurgam diluculo. Ioan. 1.d
C onfitebor tibi in populis domine: & psalmũ dicam tibi in gentibus.
Q uoniam magnificata est vsque ad cœlos misericordia tua: & vsque ad nubes veritas tua.
E xaltare super cœlos deus: & super omnem terram gloria tua.

¶ In finem ne disperdas Dauid in tituli inscriptione. LVIII.

S I vere vtiq; iustitiam loquimini: recte iudicate filij hominum.
E tenim in corde iniquitates operamini in terra: iniustitias manus vestræ concinnant.
A lienati sunt peccatores à vulua: errauerũt ab vtero, locuti sunt falsa.

F uror illis secũdum similitudinem serpentis: sicut aspidis surdę, & obturantis aures suas.

Q uę nõ exaudiet vocẽ incantantiũ: & venefici incantantis sapienter.

D eus conteret dentes eorum in ore ipsorum: molas leonum confringet dominus.

A d nihilum deuenient tanquã aqua decurrens: intendit arcum suum donec infirmentur.

S icut cera quæ fluit auferetur: super cecidit ignis, & non viderũt solem.

P riusquam intelligerẽt spinæ vestrę rhamnum: sicut viuentes sicut in ira absorbet eos.

L ętabitur iustus cum viderit vindictam: manus suas lauabit in sanguine peccatoris.

E t dicet homo, Si vtique est fructus iusto: vtiq; est deus iudicans eos in terra.

1. Reg. 19. ¶ In finẽ ne disperdas Dauid in tituli inscriptione, quãdo misit Saul, & custodiuit domum eius vt in-

perficeret eum. LVIII. 58

ERipe me de inimicis meis deus meus: & ab insurgentibus in me libera me.

E ripe me de operãtibus iniquitatẽ: & de viris sanguinum salua me.

Q uia ecce cæperũt animam meam, irruerunt in me fortes.

N eq; iniquitas mea, neq; peccatum meum domine: sine iniquitate cucurri & direxi.

E xurge in occursum meũ & vide: & tu domine deus virtutũ deus Israel.

I ntende ad visitandas omnes gentes: nõ miserearis omnibus qui operantur iniquitatem.

C onuertentur ad vesperam, & famem patientur vt canes: & circuibũt ciuitatem.

E cce loquentur in ore suo, & gladius in labijs eorum, quoniam quis audiuit?

E t tu domine deridebis eos: ad nihilum deduces omnes gentes.

F ortitudinem meã ad te custodiam

quia deus suſceptor meᵘes, deus me-
us misericordia eius preueniet me.
Deus oſtendit mihi ſuper inimicos
meos. ne occidas eos: nequando ob-
liuiſcantur populi mei.
Diſperge illos in virtute tua: & de-
pone eos protector meus domine.
Delictum oris eorum ſermonem la
biorum ipſorum: & comprehendan
tur in ſuperbia ſua.
Et de execratione & mēdacio annū-
tiabuntur in conſummatione: in ira
conſummationis, & non erunt.
Et ſcient quia deus dominabitur Ia
cob, & finium terræ.
Conuertentur ad veſperam, & fa-
mem patiētur vt canes: & circūibunt
ciuitatem.
Ipſi diſpergentur ad manducādum:
ſi vero non fuerint ſaturati, & mur-
murabunt.
Ego autem cātabo fortitudinē tuā,
& exaltabo mane miſericordiā tuā.
Quia factus es ſuſceptor meus & re
fugiū meū in die tribulationis meæ.

Adiutor meus tibi psallam: quia de-
us susceptor meus es: deus meus mi
sericordia mea.

¶ In finem pro iis qui immutabun
tur in tituli inscriptione Dauid in 2.Re.8.&
doctrinam, cum succedit Syriam 10.1.Para
Mesopotamiæ, & Syriam Sobal, lip.18.
& cõuertit Ioab, & percussit Idu-
mæam in valle Salinarum duo-
decim millia. LIX. 59

DEus repulisti nos, & destruxi-
sti nos: iratus es, & misertus es
nobis.

Commouisti terram, & conturbasti
eam: sana contritiones eius, quia cõ-
mota est.

Ostendisti populo tuo dura: potasti
nos vino compunctionis.

Dedisti metuentibus te significatio-
nem: vt fugiant à facie arcus.

Vt liberentur dilecti tui: saluum fac
dextera tua, & exaudi me.

Deus locutus est in sancto suo, Læta
bor, & partibor Sichimam, & cõual-
lem tabernaculorum metibor.

Meus est Galaad, & meus est Ma-
nasses: & Ephraim fortitudo capitis
mei.
Iuda rex meꝰ: Moab olla spei meæ.
In Idumeã extendam calceamentũ
meum: mihi alienigenę subditi sunt.
Quis deducet me in ciuitatem mu-
nitam? quis deducet me vsq; in Idu-
mæam?
Nonne tu deus qui repulisti nos: &
non egredieris deus in virtutibus no-
stris?
Da nobis auxilium de tribulatione:
quia vana salus hominis.
In deo faciemus virtutem: & ipse ad
nihilum deducet tribulantes nos.
60 ℭ In finem in hymnis David. LX.
Exaudi deus deprecationem me-
am: intende orationi meæ.
A finibus terræ ad te clamaui, dum
anxiaretur cor meum: in petra exal-
tasti me.
Deduxisti me, qa factus es spes mea:
turris fortitudinis à facie inimici.
Inhabitabo in tabernaculo tuo in se-

cula: protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniã tu deus meus exaudisti orationem meam: dedisti hæreditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies regis adijcies: annos eius vsq; in diem generationis & generationis.

Permanet in æternum in conspectu dei: misericordiam & veritatem eius quis requiret?

Sic psalmum dicam nomini tuo in seculum seculi: vt reddam vota mea de die in diem.

¶ In finem pro Idithun, Psalmus Dauid LXI. 61

Nonne deo subiecta erit anima mea? ab ipso enim salutare meum.

Nam & ipse deus meus, & salutaris meus: susceptor meus nõ mouebor amplius.

Quousq; irruitis in hominẽ: interficitis vniuersi vos: tanquã parieti inclinato, & maceriæ depulsæ?

Veruntamen pretium meum cogi-
tauerunt repellere, cucurri in siti: ore
suo benedicebant, & corde suo ma-
ledicebant.

Veruntamen deo subiecta esto ani-
ma mea: quoniam ab ipso patientia
mea.

Quia ipse deus meus & saluator me
us: adiutor meus, non emigrabo.

In deo salutare meum, & gloria
mea: deus auxilij mei, & spes mea in
deo est.

Sperate in eo omnis cõgregatio po-
puli, effundite corã illo corda vestra:
deus adiutor noster in æternum.

Verũtamen vani filij hominũ: men-
daces filij hominũ in stateris: vt deci
piant ipsi de vanitate in idipsum.

Nolite sperare in iniquitate, & rapi-
nas nolite concupiscere: diuitiæ si af
fluant, nolite cor apponere.

Semel locutus est deus, duo hæc au
1.co.3.b c diui: quia potestas dei est, & tibi do-
Galat.6.b mine misericordia, quia tu reddes
3.Re.22. vnicuiq; iuxta opera sua.

¶ Psalmus

¶ Psalmus Dauid cũ esset in deserto Idumææ LXII. 62

Deus deus meus ad te de luce vigilo.
Sitiuit in te anima mea, quammultipliciter tibi caro mea.
In terra deserta, inuia, & inaquosa, sic in sancto apparui tibi: vt viderem virtutem tuam & gloriam tuam.
Quoniã melior est misericordia tua super vitas: labia mea laudabunt te.
Sic benedicã te in vita mea: & in nomine tuo leuabo manus meas.
Sicut adipe & pinguedine repleatur anima mea: & labijs exultationis laudabit os meum.
Si memor fui tui super stratũ meũ, in matutinis meditabor in te: quia fuisti adiutor meus.
Et in velamẽto alarum tuarum exultabo, adhæsit anima mea post te: me suscepit dextera tua.
Ipsi vero in vanum quæsierunt animam meam, introibunt in inferiora terræ, tradentur in manus gladij, par

tes vulpium erunt.

Rex vero lætabitur in deo, laudabuntur omnes qui iurant in eo: quia obstructum est os loquentium iniqua.

In finē Psalmus Dauid LXIII.

Exaudi deus orationē meam cum deprecor: à timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me à conuentu malignantium: à multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerūt vt gladium linguas suas, intenderunt arcum rem amaram: vt sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, & non timebunt: firmauerunt sibi sermonem nequam.

Narrauerunt vt absconderent laqueos: dixerunt, Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: & exaltabitur deus.

S agittæ paruulorum factę sunt pla-
gæ eorum, & infirmatæ sunt contra
eos linguæ eorum.
C onturbati sunt omnes qui videbāt
eos: & timuit omnis homo.
E t annuntiauerūt opera dei: & facta
eius intellexerunt.
L ætabitur iustus in domino: & spe-
rabit in eo: & laudabuntur omnes re
cti corde.

¶ In finē psalmus David LXIIII. 64

T E decēt hymnus deus in Sion:
& tibi reddetur votum in Hie-
rusalem.
E xaudi orationem meam: ad te om
nis caro veniet.
V erba iniquorum præualuerunt su-
per nos: & impietatibus nostris tu
propitiaberis.
B eatus quem elegisti & assumpsisti:
inhabitabit in atrijs tuis.
R eplebimur in bonis domus tuæ:
sanctum est templum tuum, mirabi-
le in æquitate.
E xaudi nos deus salutaris noster:

spes omnium finium terræ, & in mari longe.

Præparans montes in virtute tua, accinctus potẽtia: qui cõturbas profundum maris, sonum fluctuũ eius.

Turbabũtur gentes, & timebũt qui habitãt terminos à signis tuis. exitus matutini & vespere delectabis.

Visitasti terrã & inebriasti eam: multiplicasti locupletare eam.

Flumen dei repletum est aquis: parasti cibum illorum, quoniam ita est præparatio eius.

Riuos eius inebria, multiplica genimina eius: in stillicidijs eius lætabitur germinans.

Benedices coronæ anni benignitatis tuæ: & campi tui replebuntur vbertate.

Pinguescent speciosa deserti: & exultatione colles accingentur.

Induti sunt arietes ouium, & valles abundabunt frumento: clamabũt, et enim hymnum dicent.

65 ¶ In finem Psalmus Dauid LXV.

IVbilate deo omnis terra, psalmũ dicite nomini eius: date gloriam laudi eius.

Dicite deo, Quàm terribilia sunt opera tua dñe: in multitudine virtu-tis tuæ mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, & psallat ti-bi: psalmum dicat nomini tuo.

Venite, & videte opera dei: terribilis in consiliis super filios hominum.

Qui cõuertit mare in aridam, in flu mine pertransibunt pede: ibi lætabi-mur in ipso.

Qui dominatur in virtute sua in æ-ternum; oculi eius super gẽtes respi-ciunt: qui exasperant, non exaltẽtur in semetipsis.

Benedicite gẽtes deum nostrum: & auditam facite vocem laudis eius:

Qui posuit animam meam ad vitã: & nõ dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probasti nos deus: igne nos examinasti, sicut examinatur ar-gentum.

Induxisti nos in laqueũ, posuisti tri bulationes in dorso nostro: imposui sti homines super capita nostra.
Transiuimus per ignem & aquã: & eduxisti nos in refrigerium.
Introibo in domum tuam in holo caustis: reddã tibi vota mea, quæ di stinxerunt labia mea.
Et locutum est os meum in tribula tione mea.
Holocausta medullata offeram tibi cum incẽso arietum: offeram tibi bo ues cum hircis.
Venite, audite, & narrabo omnes qui timetis deum, quãta fecit animæ meæ.
Ad ipsum ore meo clamaui, & exal taui sub lingua mea.
Iniquitatem si aspexi in corde meo: non exaudiet dominus.
Propterea exaudiuit deus: & atten dit voci deprecationis meæ.
Benedictus deus: qui nõ amouit ora tionem meam, & misericordiam su am à me.

ℭ In finem in hymnis Psalmus cantici Dauid LXVI. 66

DEus misereatur nostri, & benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri.

Vt cognoscamus in terra viam tuã: in omnibus gentibus salutare tuũ.

Confiteantur tibi populi deus: confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur & exultent gentes, quoniam iudicas populos in æquitate, & gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi deus, confiteantur tibi populi omnes, terra dedit fructum suum.

Benedicat nos deus deus noster, benedicat nos deus: & metuant eũ omnes fines terræ.

ℭ In finem Psalmus cantici Dauid LXVII. 67

EXurgat deus & dissipentur inimici eius: & fugiant qui oderunt eum à facie eius. Nũe.10.d

Sicut deficit fumus deficiant: sicut

fluit cera à facie ignis, sic pereant pec
catores à facie dei.

Et iusti epulentur, & exultent in cō/
spectu dei: & delectentur in lætitia.

Cantate deo, psalmum dicite nomi
ni eius, iter facite ei qui ascēdit super
occasum: Dominus nomen illi.

Exultate in conspectu eius: turbabū
tur à facie eius patris orphanorum,
& iudicis viduarum.

Deus in loco sancto suo: deus qui in
habitare facit vnius moris in domo.

Qui educit vinctos in fortitudine, si
militer eos qui exasperant, qui habi/
tant in sepulcris.

Deus cum egredereris in conspectu
populi tui, cum pertransires in de/
serto:

Terra mota est, etenim cœli distilla/
uerunt à facie dei Sinai, à facie dei
Israel.

Pluuiam voluntariā segregabis de/
us hæreditati tuæ: & infirmata est, tu
vero perfecisti eam.

Animalia tuā habitabunt in ea: para

sti in dulcedine tua pauperi deus.
Dominus dabit verbũ euangelizantibus virtute multa.
Rex virtutum dilecti dilecti: & speciei domus diuidere spolia.
Si dormiatis inter medios cleros, pennæ columbæ deargentatæ: & posteriora dorsi eius in pallore auri.
Dum discernit cœlestis reges super eam, niue dealbabuntur in Selmon: mons dei mons pinguis.
Mons coagulatus mons pinguis, vt quid suspicamini montes coagulatos?
Mons in quo beneplacitum est deo habitare in eo: etenim dominus habitabit in finem.
Currus dei decem millibus multiplex millia lætantiũ: dominus in eis in Sinai in sancto. al. abũdantium.
Ascendisti in altum, cæpisti captiuitatem: accepisti dona in hominibus. Ephe. 4. b
Etenim nõ credentes inhabitare dominum deum.
Benedictus dominus die quotidie:

prosperum iter faciet nobis, deus sa-
lutarium nostrorum.

Deus noster deus saluos faciendi: &
domini domini exitus mortis.

Veruntamen deus confringet capita
inimicorum suorum: verticẽ capilli
perambulantium in delictis suis.

Dixit dominus, Ex Basan conuertã,
conuertam in profundum maris.

Vt intinguatur pes tuus in sangui-
ne, lingua canum tuorum ex inimi-
cis ab ipso.

Viderunt ingressus tuos deus: in-
gressus dei mei, regis mei, qui est in
sancto.

Preuenerũt principes cõiuncti psal-
lentibus: in medio iuuencularũ tym
panistriarum.

In ecclesijs benedicite deo dño: de
fontibus Israel.

Ibi Beniamin adolescẽtulus: in mẽ
tis excessu.

Principes Iuda duces eorum, prin-
cipes Zabulon, & principes Neph-
thalim.

Manda deus virtuti tuæ: confirma hoc deus, quod operat⁹ es in nobis.
A templo tuo in Hierusalem, tibi offerent reges munera.
Increpa feras arũdinis, congregatio taurorũ in vaccis populorũ: vt excludant eos qui probati sunt argento.
Dissipa gentes quę bella volunt, venient legati ex Ægypto: Æthiopia præueniet manus eius deo.
Regna terrę cantate deo: psallite domino.
Psallite deo qui ascendit super coelũ coeli: ad orientem.
Ecce dabit voci suæ vocem virtutis: date gloriam deo super Israel: magnificentia eius, & virtus eius in nubibus.
Mirabilis deus in sanctis suis, deus Israel ipse dabit virtutem & fortitudinem plebi suæ: benedictus deus.

¶ In finem pro his qui cõmutabuntur David. LXVIII. 68

SAluum me fac deus, quoniam intrauerunt aquæ vsq; ad animam Ionæ. 2. c. 1

meam.

Infixus sum in limo profundi: & nõ est substantia.

Veni in altitudinem maris: & tempestas demersit me.

Laboraui clamans, raucæ factę sunt fauces meę: defecerunt oculi mei, dũ spero in deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei qui oderunt me gratis.

Cõfortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniuste: quæ non rapui, tunc exoluebam.

Deus tu scis insipientiam meam: & delicta mea à te nõ sunt abscondita.

Non erubescãt in me, qui expectant te domine, domine virtutum.

Non cõfundãtur super me qui quærunt te, deus Israel.

Quoniam propter te sustinui opprobrium: operuit cõfusio faciẽ meam.

Extraneus factus sum fratribus meis: & peregrinus filijs matris meæ.

Ioan. 2.d Quoniam zelus domus tuæ comedit me: & opprobria exprobrantium

Ro. 15.a

tibi, ceciderunt super me.
Et operui in ieiunio animam meã: & factum est in opprobrium mihi.
Et posui vestimẽtum meum ciliciũ: & factus sum illis in parabolam.
Aduersum me loquebãtur qui sedebant in porta, & in me psallebãt qui bibebant vinum.
Ego vero orationẽ meam ad te domine: tempus beneplaciti deus.
In multitudine misericordię tuę exaudi me: in veritate salutis tuę.
Eripe me de luto vt non infigar: libera me ab his qui oderunt me, & de profundis aquarum.
Non me demergat tempestas aquæ: neq; absorbeat me profundũ: neque vrgeat super me puteus os suum.
Exaudi me domine quoniam benigna est misericordia tua: secundum multitudinem miserationum tuarũ respice in me.
Et ne auertas faciem tuam à puero tuo: quoniam tribulor velociter exaudi me.

Intende animæ meæ & libera eam: propter inimicos meos eripe me.
Tu scis improperium meum: & confusionẽ meam: & reuerentiã meam.
In cõspectu tuo sunt omnes qui tribulãt me: improperium expectauit cor meum & miseriam.
Et sustinui qui simul contristaretur, & non fuit: & qui consolaretur, & non inueni.
Et dederũt in escam meam fel: & in
Ioan.19.c siti mea potauerunt me aceto.
Rom.11.b Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum: & in retributiones & in scandalum.
Obscurentur oculi eorũ ne videant: & dorsum eorũ semper incurua.
Effunde super eos iram tuam: & furor iræ tuæ comprehendat eos.
Fiat habitatio eorum deserta: & in
Act.1.d tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.
Quoniam quem tu percussisti persecuti sunt: & super dolorem vulnerũ meorum addiderunt.

A ppone iniquitatē ſuper iniquitatē eorū:& non intrent in iuſtitiā tuam.
D eleantur de libro viuentiū:& cum iuſtis non ſcribantur.
E go ſum pauper & dolens:ſalus tua deus ſuſcępit me.
L audabo nomē dei cum cantico:& magnificabo eum in laude.
E t placebit deo ſuper vitulum no/uellum,cornua producentem & vn/gulas.
V ideant pauperes & lætentur:quę/rite deum,& viuet anima veſtra.
Q uoniam exaudiuit pauperes dn̄s: & vinctos ſuos non deſpexit.
L audent illum cœli &terra:mare,& omnia reptilia in eis.
Q uoniam deus ſaluam faciet Sion: & ædificabuntur ciuitates Iudæ.
E t inhabitabunt ibi: & hæreditate acquirent eam.
E t ſemen ſeruorum eius poſſidebit eam:& qui diligunt nomen eius ha/bitabunt in ea.

¶ In finē Dauid in rememoratio/

Induxisti nos in laqueũ, posuisti tribulationes in dorso nostro: imposuisti homines super capita nostra.
Transiuimus per ignem & aquã: & eduxisti nos in refrigerium.
Introibo in domum tuam in holocaustis: reddã tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea.
Et locutum est os meum in tribulatione mea.
Holocausta medullata offeram tibi cũm incẽso arietum: offeram tibi boues cum hircis.
Venite, audite, & narrabo omnes qui timetis deum, quãta fecit animæ meæ.
Ad ipsum ore meo clamaui, & exaltaui sub lingua mea.
Iniquitatem si aspexi in corde meo: non exaudiet dominus.
Propterea exaudiuit deus: & attendit voci deprecationis meæ.
Benedictus deus: qui nõ amouit orationem meam, & misericordiam suam à me.

¶ In finem in hymnis Psalmus cantici Dauid LXVI. 66

Deus misereatur nostri, & benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri.

Vt cognoscamus in terra viam tuã: in omnibus gentibus salutare tuũ.

Confiteantur tibi populi deus: confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur & exultent gentes, quoniam iudicas populos in æquitate, & gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi deus, confiteantur tibi populi omnes, terra dedit fructum suum.

Benedicat nos deus deus noster, benedicat nos deus: & metuant eũ omnes fines terræ.

¶ In finem Psalmus cantici Dauid LXVII. 67

Exurgat deus & dissipentur inimici eius: & fugiant qui oderunt eum à facie eius. Nũe.10.d

Sicut deficit fumus deficiant: sicut

ſluit cera à facie ignis, ſic pereant pec
catores à facie dei.
Et iuſti epulentur, & exultent in cō/
ſpectu dei: & delectentur in lætitia.
Cantate deo, pſalmum dicite nomi
ni eius, iter facite ei qui aſcēdit ſuper
occaſum: Dominus nomen illi.
Exultate in conſpectu eius: turbabū
tur à facie eius patris orphanorum,
& iudicis viduarum.
Deus in loco ſancto ſuo: deus qui in
habitare facit vnius moris in domo.
Qui educit vinctos in fortitudine, ſi
militer eos qui exaſperant, qui habi/
tant in ſepulcris.
Deus cum egredereris in conſpectu
populi tui, cum pertranſires in de/
ſerto:
Terra mota eſt, etenim cœli diſtilla/
uerunt à facie dei Sinai, à facie dei
Iſrael.
Pluuiam voluntariā ſegregabis de/
us hæreditati tuæ: & infirmata eſt, tu
vero perfeciſti eam.
Animalia tua habitabunt in ea: para

sti in dulcedine tua pauperi deus.

Dominus dabit verbū euangelizantibus virtute multa.

Rex virtutum dilecti dilecti: & speciei domus diuidere spolia.

Si dormiatis inter medios cleros, pennæ columbæ deargentatæ: & posteriora dorsi eius in pallore auri.

Dum discernit cœlestis reges super eam, niue dealbabuntur in Selmon: mons dei mons pinguis.

Mons coagulatus mons pinguis, vt quid suspicamini montes coagulatos?

Mons in quo beneplacitum est deo habitare in eo: etenim dominus habitabit in finem.

Currus dei decem millibus multiplex millia lætantiū: dominus in eis in Sinai in sancto. al. abūdantium.

Ascendisti in altum, cæpisti captiuitatem: accepisti dona in hominibus. Ephe. 4. b

Etenim nō credentes inhabitare dominum deum.

Benedictus dominus die quotidie:

prosperum iter faciet nobis, deus sa-
lutarium nostrorum.
Deus noster deus saluos faciendi: &
domini domini exitus mortis.
Veruntamen deus confringet capita
inimicorum suorum: verticē capilli
perambulantium in delictis suis.
Dixit dominus, Ex Basan conuertā,
conuertam in profundum maris.
Vt intinguatur pes tuus in sangui-
ne, lingua canum tuorum ex inimi-
cis ab ipso.
Viderunt ingressus tuos deus: in-
gressus dei mei, regis mei, qui est in
sancto.
Preuenerūt principes cōiuncti psal-
lentibus: in medio iuuencularū tym
panistriarum.
In ecclesijs benedicite deo dño: de
fontibus Israel.
Ibi Beniamin adolescētulus: in mē
tis excessu.
Principes Iuda duces eorum, prin-
cipes Zabulon, & principes Neph-
thalim.

Manda deus virtuti tuæ: confirma hoc deus, quod operat⁹ es in nobis.
A templo tuo in Hierusalem, tibi offerent reges munera.
Increpa feras arũdinis, congregatio taurorũ in vaccis populorũ: vt excludant eos qui probati sunt argento.
Dissipa gentes quę bella volunt, venient legati ex Ægypto: Æthiopia præueniet manus eius deo.
Regna terrę cantate deo: psallite domino.
Psallite deo qui ascendit super cœlũ cœli: ad orientem.
Ecce dabit voci suæ vocem virtutis: date gloriam deo super Israel: magnificentia eius, & virtus eius in nubibus.
Mirabilis deus in sanctis suis, deus Israel ipse dabit virtutem & fortitudinem plebi suæ: benedictus deus.

¶ In finem pro his qui cõmutabuntur: Dauid. LXVIII. 68

Saluum me fac deus, quoniam intrauerunt aquæ vsq; ad animam Ionæ. 2. c.

meam.

Infixus sum in limo profundi:& nō est substantia.

Veni in altitudinem maris:& tempestas demersit me.

Laboraui clamans, raucæ factę sunt fauces meę: defecerunt oculi mei, dū spero in deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei qui oderunt me gratis.

Cōfortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniuste: quæ non rapui, tunc exoluebam.

Deus tu scis insipientiam meam:& delicta mea à te nō sunt abscondita.

Non erubescāt in me, qui expectant te domine, domine virtutum.

Non cōfundatur super me qui quærunt te, deus Israel.

Quoniam propter te sustinui opprobrium: operuit cōfusio faciē meam.

Extraneus factus sum fratribus meis:& peregrinus filijs matris meæ.

Ioan. 2.d Quoniam zelus domus tuæ comedit me;& opprobria exprobrantium
Ro. 15.a

tibi, ceciderunt super me.
Et operui in ieiunio animam meá: & factum est in opprobrium mihi.
Et posui vestimētum meum ciliciú: & factus sum illis in parabolam.
Aduersum me loquebātur qui sedebant in porta, & in me psallebāt qui bibebant vinum.
Ego vero orationē meam ad te domine: tempus beneplaciti deus.
In multitudine misericordię tuę exaudi me: in veritate salutis tuę.
Eripe me de luto vt non infigar: libera me ab his qui oderunt me, & de profundis aquarum.
Non me demergat tempestas aquæ: neq; absorbeat me profundú: neque vrgeat super me puteus os suum.
Exaudi me domine quoniam benigna est misericordia tua: secundum multitudinem miserationum tuarú respice in me.
Et ne auertas faciem tuam à puero tuo: quoniam tribulor velociter exaudi me.

Intende animæ meæ & libera eam: propter inimicos meos eripe me.
Tu scis improperium meum: & confusionẽ meam: & reuerentiã meam.
In cõspectu tuo sunt omnes qui tribulãt me: improperium expectauit cor meum & miseriam.
Et sustinui qui simul contristaretur, & non fuit: & qui consolaretur, & non inueni.
Et dederũt in escam meam fel: & in
Ioan.19.e siti mea potauerunt me aceto.
Rom.11.b Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum: & in retributiones & in scandalum.
Obscurentur oculi eorũ ne videant: & dorsum eorũ semper incurua.
Effunde super eos iram tuam: & furor iræ tuæ comprehendat eos.
Fiat habitatio eorum deserta: & in
Act.1.d tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.
Quoniam quem tu percussisti persecuti sunt: & super dolorem vulnerũ meorum addiderunt.

A pponẽ iniquitatẽ ſuper iniquitatẽ
eorũ: & non intrent in iuſtitiã tuam.
D eleantur de libro viuentiũ: & cum
iuſtis non ſcribantur.
E go ſum pauper & dolens: ſalus tua
deus ſuſcępit me.
L audabo nomẽ dei cum cantico: &
magnificabo eum in laude.
E t placebit deo ſuper vitulum no-
uellum, cornua producentem & vn-
gulas.
V ideant pauperes & lætentur: quę-
rite deum, & viuet anima veſtra.
Q uoniam exaudiuit pauperes dñs:
& vinctos ſuos non deſpexit.
L audent illum cœli & terra: mare, &
omnia reptilia in eis.
Q uoniam deus ſaluam faciet Sion:
& ædificabuntur ciuitates Iudæ.
E t inhabitabunt ibi: & hæreditate
acquirent eam.
E t ſemen ſeruorum eius poſſidebit
eam: & qui diligunt nomen eius ha-
bitabunt in ea.
¶ In finẽ Dauid in rememoratio-

69 me eo q̄ saluū me fecit dñs. LXIX.

DEus in adiutorium meum intende: domine ad adiuuādum me, festina.

Confundantur & reuereantur qui quærunt animam meam.

Auertantur retrorsum & erubescant qui volunt mihi mala.

Auertantur statim erubescentes: qui dicunt mihi, Euge euge.

Exultent & lætetur in te omnes qui quærūt te: & dicant semper, Magnificetur dominus, qui diligunt salutare tuum.

Ego vero egenus & pauper sum: deus adiuua me.

Adiutor meus & liberator meus es tu: domine ne moreris.

¶ Psalmus Dauid filiorū Ionadab, & priorum captiuorum. LXX.

70 IN te domine speraui, non cōfundar in æternum: in iustitia tua libera me & eripe me.

Inclina ad me aurem tuam: & salua me.

E sto

Esto mihi in deum protectorẽ,& in locum munitũ: vt saluum me facias.
Quoniam firmamentum meum & refugium meum es tu.
Deus meus eripe me de manu peccatoris,& de manu contra legem agentis & iniqui.
Quoniam tu es patientia mea dñe: domine spes mea à iuuentute mea.
In te confirmatus sum ex vtero: de ventre matris meæ tu es protector meus.
In te cantatio mea semper: tãquam prodigium factus sum multis, & tu adiutor fortis.
Repleatur os meum laude, vt cantem gloriam tuam, tota die magnitudinem tuam.
Ne proijcias me in tempore senectutis: cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.
Quia dixerunt inimici mei mihi: & qui custodiebant animam meam, cõcilium fecerunt in vnum
Dicentes, Deus dereliquit eum, per-

ſequimini, & comprehendite eum: quia non eſt qui eripiat.

Deus ne elongeris à me: deus meus in auxilium meum reſpice.

Confundantur & deficiant detra hentes animę meæ: operiantur con fuſione & pudore, qui quærunt ma la mihi.

Ego autem ſemper ſperabo: & adij ciam ſuper omnem laudem tuam.

Os meum annũtiabit iuſtitiam tuã: tota die ſalutare tuum.

Quoniam nõ cognoui literaturam: introibo in potentias domini: domi ne memorabor iuſtitiæ tuæ ſolius.

Deus docuiſti me à iuuentute mea: & vſque nunc pronuntiabo mirabi lia tua.

Et vſqȝ in ſenectam & ſenium: deus ne derelinquas me.

Donec annuntiem brachium tuum: generationi omni quæ ventura eſt.

Potentiam tuam & iuſtitiam tuam deus vſqȝ in altiſſima quæ feciſti ma gnalia: deus quis ſimilis tibi?

Quantas ostendisti mihi tribulatio-
nes multas & malas? & conuersus vi-
uificasti me: & de abyssis terræ iterũ
reduxisti me.
Multiplicasti magnificẽtiam tuam:
& conuersus consolatus es me.
Nam & ego confitebor tibi in vasis
psalmi veritatẽ tuam deus: psallam
tibi in cithara sanctus Israel.
Exultabunt labia mea cum canta-
uero tibi: & anima mea quam rede-
misti.
Sed & lingua mea tota die medita-
bitur iustitiam tuam, cum confusi
& reueriti fuerint qui quærunt mala
mihi.

¶ Psalmus in Salomonẽ. LXXI.

DEus iudicium tuum regi da: &
iustitiam tuam filio regis.
Iudicare populum tuum in iustitia:
& pauperes tuos in iudicio.
Suscipiant mõtes pacem populo: &
colles iustitiam.
Iudicabit pauperes populi; & sal-
uos faciet filios pauperum: & humi-

liabit calumniatorem.
Et permanebit cum sole & ante lu-
nam in generatione & generationē.
Descendet sicut pluuia in vellus: &
sicut stillicidia stillantia super terrā.
Orietur in diebus eius iustitia & abū-
dantia pacis: donec auferatur luna.
Et dominabitur à mari vsq; ad ma-
re: & à flumine vsq; ad terminos or-
bis terrarum.
Coram illo procident Æthiopes: &
inimici eius terram lingent.
Mat. 2.b Reges Tharsis & Insulæ munera of-
ferent: reges Arabum & Saba dona
adducent.
Et adorabūt eum omnes reges: om-
nes gentes seruient ei.
Quia liberabit pauperem à potente:
& pauperem cui non erat adiutor.
Parcet pauperi & inopi: & animas
pauperum saluas faciet.
Ex vsuris & iniquitate redimet ani-
mas eorū: & honorabile nomen eo-
rum coram illo.
Et viuet, & dabitur ei de auro Ara-

biæ, & adorabunt de ipso semper: tô
ta die benedicent ei.

E rit firmamentũ in terra in summis
montium, superextolletur super Li-
banum fructus eius: & florebunt de
ciuitate sicut fœnum terræ.

S it nomen eius benedictum in secu
la: ante solẽ permanet nomen eius.

E t benedicentur in ipso omnes tri-
bus terræ: omnes gentes magnifica-
bunt eum.

B enedictus domin⁹ deus Israel, qui
facit mirabilia solus.

E t benedictũ nomen maiestatis eius
in æternum, & replebitur maiestate
eius omnis terra: fiat fiat.

Defecerunt laudes Dauid filij Iessæ.

℄ Psalmus Asaph LXXII.

Q Vàm bonus Israel de⁹ his qui
recto sunt corde.

M ei autẽ penè moti sunt pedes: pe-
nè effusi sunt gressus mei.

Q uia zelaui super iniquos, pacẽ pec
catorum videns.

Q uia nõ est respectus morti eorũ: &

firmamentum in plaga eorum.
In labore hominũ non sunt: & cum hominibus non flagellabuntur.
Ideo tenuit eos superbia: operti sũt iniquitate & impietate sua.
Prodijt quasi ex adipe iniquitas eorum: transierunt in affectum cordis.
Cogitauerunt, & locuti sunt nequitiam: iniquitatem in excelso locuti sunt.
Posuerunt in cœlũ os suum: & lingua eorum transiuit in terra.
Ideo cõuertetur populus meus hic: & dies pleni inuenientur in eis.
Et dixerunt, Quomodo scit deus, & si est scientia in excelso?
Ecce ipsi peccatores & abũdantes in seculo: obtinuerunt diuitias.
Et dixi, Ergo sine causa iustificaui cor meum: & laui inter innocentes manus meas.
Et fui flagellatus tota die, & castigatio mea in matutinis.
Si dicebam, Narrabo sic: ecce nationem filiorum tuorum reprobaui.

Existimabam vt cognoscerem : hoc labor est ante me.
Donec intrem in sanctuariū dei : & intelligam in nouissimis eorum.
Veruntamen propter dolos posuisti eis : deiecisti eos dum alleuarentur.
Quomodo facti sunt in desolationē : subito defecerunt : perierunt propter iniquitatem suam.
Velut somnium surgentium, domine in ciuitate tua imaginem ipsorū ad nihilum rediges.
Quia inflammatum est cor meum : & renes mei commutati sunt : & ego ad nihilū redactus sum, & nesciui.
Vt iumētum factus sum apud te : & ego semper tecum.
Tenuisti manum dexteram meam, & in voluntatē tua deduxisti me : & cum gloria suscępisti me.
Quid enim mihi est in cœlo : & à te quid volui super terram?
Defecit caro mea & cor meum : deus cordis mei, & pars mea, deus in æternum.

Quia ecce qui elongant se à te, peribunt: perdidisti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærere deo bonũ est: ponere in domino deo spem meam.

Vt annũtiem omnes prædicationes tuas in portis filiæ Sion.

Intellectus Asaph LXXIII.

VT quid deus repulisti in finem: iratus est furor tuus super oues pascuæ tuæ?

Memor esto cõgregationis tuę, quã possedisti ab initio.

Redemisti virgam hæreditatis tuæ: mons Sion in quo habitasti in eo.

Leua manus tuas in superbias eorũ in finem: quanta malignatus est inimicus in sancto.

Et gloriati sunt qui oderũt te: in medio solennitatis tuæ.

Posuerunt signa sua signa: & non cognouerũt sicut in exitu super summum.

Quasi in sylua lignorũ securibus exciderũt ianũas eius in idipsum: in se-

turi & aſcia deiecerunt eam.

I ncenderũt igni ſanctuarium tuum 4.Re.25.c
in terra: polluerũt tabernaculum no
minis tui.

D ixerunt in corde ſuo cognatio eo/
rum ſimul, Quieſcere faciamus om/
nes dies feſtos dei à terra.

S igna noſtra non vidimus, iam non
eſt propheta: & nos non cognoſcet
amplius.

V ſquequo deus improperabit inimi
cus: irritat aduerſarius nomen tuum
in finem?

V t quid auertis manũ tuam & dexte
ram tuã de medio ſinu tuo in finẽ?

D eus autem rex noſter ante ſecula:
operatus eſt ſalutẽ in medio terræ. Luc.1.g

T u confirmaſti in virtute tua mare:
cõtribulaſti capita draconũ in aquis.

T u cõfregiſti capita draconis: dediſti
eum eſcam populis Æthiopum.

T u dirupiſti fontes & torrentes: tu
ſiccaſti fluuios Ethan.

T uus eſt dies & tua eſt nox: tu fabri/
catus es auroram & ſolem.

T u fecisti omnes terminos terræ: æ-
statem & ver tu plasmasti ea.
M emor esto huius, inimicus impro-
perauit domino: & populus insipiés
incitauit nomen tuum.
N e tradas bestijs animas confitétes
tibi: & animas pauperum tuorū ne
obliuiscaris in finem.
R espice in testamentum tuum: quia
repleti sunt qui obscurati sunt terræ
domibus iniquitatum.
N e auertatur humilis factus confu-
sus: pauper & inops laudabunt no-
men tuum.
E xurge deus, iudica causam tuam:
memor esto improperiorum tuo-
rum, eorum quæ ab insipiente sunt
tota die.
N e obliuiscaris voces inimicorum
tuorum: superbia eorum qui te ode-
runt, ascendit semper.

In finem ne corrumpas, Psalmus
Asaph cantici LXXIIII

C Onfitebimur tibi deus, confite-
bimur: & inuocabimus nomen

tuum.

Narrabimus mirabilia tua: cũ accę-
pero tempus, ego iuſtitias iudicabo.

Liquefacta eſt terra, & omnes qui
habitant in ea: ego confirmaui colũ-
nas eius.

Dixi iniquis, Nolite inique agere:
& delinquentibus, Nolite exaltare
cornu.

Nolite extollere in altum cornu ve-
ſtrum: nolite loqui aduerſus deum
iniquitatem.

Quia neq; ab oriente, neq; ab occi-
dente, neq; à deſertis mõtibus: quo-
niam deus iudex eſt.

Hunc humiliat, & hũc exaltat: quia
calix in manu domini vini meri ple-
nus mixto.

Et inclinauit ex hoc in hoc: verunta-
men fex eius non eſt exinanita, bibẽt
omnes peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in ſeculum:
cantabo deo Iacob.

Et omnia cornua peccatorũ confrin
gam: & exaltabuntur cornua iuſti.

¶ In finem in laudibus, Psalmus Asaph canticum LXXVI.

Notus in Iudæa deus: in Israel magnum nomen eius.

Et factus est in pace locus eius: & habitatio eius in Sion.

Ibi confregit potentias, arcum, scutum, & gladium, & bellum.

Illuminans tu mirabiliter à montibus æternis: turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierūt somnum suum: & nihil inuenerūt omnes viri diuitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua de⁹ Iacob: dormitauerunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, & quis resistet tibi? ex tunc ira tua.

De cœlo auditum fecisti iudiciū: terra tremuit & quieuit.

Cum exurgeret in iudiciū deus: vt saluos faceret oēs mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: & reliquiæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vouete, & reddite domino deo ve-
ſtro: omnes qui in circuitu eius affer
tis munera.

Terribili & ei qui aufert ſpiritũ prin
cipum: terribili apud reges terræ.

In finem pro Idithun, Pſal-
mus Aſaph LXXVI.

Voce mea ad dominum clama-
ui: voce mea ad deum, & inten
dit mihi.

In die tribulationis meæ deum ex-
quiſiui, manibus meis nocte contra
eum: & non ſum deceptus.

Renuit cõſolari anima mea, memor
fui dei & delectatus ſum, & exercita
tus ſum: & defecit ſpiritus meus.

Anticipauerunt vigilias oculi mei:
turbatus ſum, & non ſum locutus.

Cogitaui dies antiquos: & annos æ-
ternos in mente habui.

Et meditatus ſum nocte cum corde
meo: & exercitabar, & ſcopebam ſpi
ritum meum.

Nunquid in æternum proijciet de-
us: aut non apponet vt complacitior

ſit adhuc?

A ut in finem miſericordiam ſuam abſcindet : à generatione in generationem?

A ut obliuiſcetur miſereri deus? aut continebit in ira ſua miſericordias ſuas?

Et dixi, Nunc cœpi : hæc mutatio, dexteræ excelſi.

Memor fui operũ dñi: quia memor ero ab initio mirabiliũ tuorum.

Et meditabor in omnibus operibus tuis: & in adinuentionibus tuis exercebor.

Deus in ſancto via tua, quis de⁹ magnus ſicut deus noſter? tu es deus qui facis mirabilia.

Notam feciſti in populis virtutẽ tuam: redemiſti in brachio tuo populũ tuum, filios Iacob & Ioſeph.

Viderunt te aquæ deus, viderunt te aquæ & timuerunt, & turbatæ ſunt abyſſi.

Multitudo ſonitus aquarum, vocẽ dederunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ transeunt: vox tonitrui tui in rota.
Illuxerũt coruscationes tuę orbi terræ: cõmota est & contremuit terra.
In mari via tua, & semitæ tuæ in aquis multis: & vestigia tua non cognoscentur.
Deduxisti sicut oues populum tuũ: in manu Moysi & Aaron. Exo. 14. e

Intellectus Asaph. LXXVII.

ATtendite popule meus legem meam: inclinate aurem vestrã in verba oris mei.
Aperiam in parabolis os meum: loquar propositiones ab initio. Mat. 13. e
Quanta audiuimus & cognouimus ea: & patres nostri narrauerunt nobis?
Non sunt occultata à filijs eorum in generatione altera.
Narrantes laudes domini & virtutes eius: & mirabilia eius quæ fęcit.
Et suscitauit testimonium in Iacob: & legem posuit in Israel,
Quanta mandauit patribus nostris

nota facere ea filijs suis, vt cognoscat generatio altera.

Filij qui nascentur: & exurgent, & narrabunt filijs suis.

Vt ponant in deo spem suam, & nō obliuiscantur operum dei, & mandata eius exquirant.

Ne fiant sicut patres eorum, generatio praua & exasperans,

Generatio quæ non direxit cor suum, & non est creditus cum deo spiritus eius.

Filij Ephrem intendentes & mittentes arcum: conuersi sunt in die belli.

Non custodierūt testamētum dei: & in lege eius noluerunt ambulare.

Et obliti sunt benefactorum eius: & mirabilium eius quæ ostendit eis.

Coram patribus eorum fecit mirabilia in terra Ægypti: in campo Taneos.

Exo.14.c Interrupit mare & perduxit eos: & statuit aquas quasi in vtre.

Exo.13.d 14.c.f. Et deduxit eos in nube diei: & tota nocte in illuminatione ignis.

Interrupit

Interrupit petram in eremo: & adaquauit eos velut in abysso multa. ps.104.d Exo.17.b
Et eduxit aquam de petra: & eduxit tanquam flumina aquas.
Et apposuerunt adhuc peccare ei: in iram concitauerunt excelsum in inaquoso.
Et tentauerunt deũ in cordibus suis vt peterent escas animabus suis.
Et male locuti sunt de deo: dixerũt, Nunquid poterit deus parare mensam in deserto? Nũe.11.a
Quoniã percussit petrã, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundauerunt. Nũe.20.b
Nunquid & panem poterit dare, aut parare mensam populo suo?
Ideo audiuit dominus, & distulit: & ignis accẽsus est in Iacob, & ira ascẽdit in Israel. Nũe.11.a
Quia non crediderũt in deo, nec sperauerunt in salutari eius.
Et mandauit nubibus desuper, & ianuas cœli aperuit.
Et pluit illis mãna ad manducandũ, & panem cœli dedit eis. Exo.16.c Nũe.11.b

Ioan.6.d Panem angelorum manducauit ho
1.cor.10.a mo: cibaria misit eis in abundantia.
Nũe.11.g Transtulit austrum de cœlo: & indu
xit in virtute sua africum.
Et pluit super eos sicut puluerẽ car-
nes: & sicut arenam maris volatilia
pennata.
Et ceciderunt in medio castrorũ eo-
rum: circa tabernacula eorum.
Et manducauerunt & saturati sunt
nimis, & desiderium eorum attulit
Nũe.11.g eis: nõ sunt fraudati à desiderio suo.
Adhuc escę eorũ erant in ore ipsorũ:
& ira dei ascendit super eos.
Et occidit pingues eorum: & electos
Israel impediuit.
In omnibus his peccauerũt adhuc:
& non crediderunt in mirabilibus
eius.
Et defecerunt in vanitate dies eorũ:
& anni eorum cum festinatione.
Cum occideret eos quęrebant eum:
& reuertebantur, & diluculo venie-
bant ad eum.
Et rememorati sunt quia deus adiu-

tor est eorum: & deus excelsus redé-
ptor eorum est.
Et dilexerunt eum in ore suo: & lin-
gua sua mentiti sunt ei.
Cor autem eorum non erat rectum
cum eo: nec fideles habiti sunt in te-
stamento eius.
Ipse autem est misericors, & pro-
pitius fiet peccatis eorum: & non di-
sperdet eos.
Et abūdauit vt auerteret iram suam:
& non accendit omnem iram suam.
Et recordatus est quia caro sunt: spi-
ritus vadens & non rediens.
Quoties exacerbauerunt eum in de-
serto: in iram concitauerunt eum in
inaquoso?
Et conuersi sunt, & tentauerunt deū:
& sanctum Israel exacerbauerunt.
Non sunt recordati manus eius, die
qua redemit eos de manu tribulātis,
Sicut posuit in Ægypto signa sua: &
prodigia sua in campo Taneos.
Et conuertit in sanguinem flumina
eorum: & imbres eorū ne biberent. Exo.7.d

8.f Misit in eos cynomyiam: & come/
8.a dit eos: & ranã, & disperdidit eos.
10.c Et dedit ærugini fructus eorum: & labores eorum locustæ.
9.a Et occidit in grandine vineas eorũ: & moros eorum in pruina.
9.c Et tradidit grandini iumenta eorũ: & possessionem eorum igni.
Misit in eos iram indignationis suę, indignationem, & iram, & tribu/lationem: immissiones per angelos malos.
Viam fecit semitę irę suę, non pepercit à morte animarũ eorũ: & iumen/ta eorum in morte conclusit.
Et percussit omne primogenitum in
Exo.12.d terra Ægypti: primitias omnis labo/ris eorũ in tabernaculis Cham.
Exo.14.c Et abstulit sicut oues populum suũ: & perduxit eos tanquam gregem in deserto.
Et deduxit eos in spe, & non timue/runt: & inimicos eorũ operuit mare.
Et induxit eos in montem sanctifica tionis suę: montem quem acquisiuit

dextera eius.

Et eiecit à facie eorum gentes: & sorte diuisit eis terram in funiculo distri- Iosue.13.b.
butionis.

Et habitare fecit in tabernaculis eorum tribus Israel.

Et tentauerunt, & exacerbauerunt deum excelsum: & testimonia eius non custodierunt.

Et auerterunt se, & non seruauerunt pactum: quéadmodum patres eorũ conuersi sunt in arcum prauum.

In iram concitauerunt eum in collibus suis: & in sculptilibus suis ad æmulationem eum prouocauerunt.

Audiuit deus & spreuit: & ad nihilũ redegit valde Israel.

Et repulit tabernaculum Silo: tabernaculum suum vbi habitauit in hominibus. 1.Re.4.a

Et tradidit in captiuitatem virtutem eorum: & pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et cõclusit in gladio populũ suum: & hæreditatem suam spreuit.

I uuenes eorũ comedit ignis: & vir/
gines eorum non sunt lamentatę.
S acerdotes eorũ in gladio ceciderũt:
& viduæ eorum non plorabantur.
E t excitatus est tanquam dormiens
dominus: tanquam potens crapula/
tus à vino
1.Reg.5.b E t percussit inimicos suos in poste/
1.Re.17.f riora: opprobrium sempiternum de
dit illis.
E t repulit tabernaculum Ioseph: &
tribum Ephraim non elegit.
S ed elegit tribũ Iuda: mõtem Sion
quem dilexit.
E t ædificauit sicut vnicornium san/
ctificium suum: in terra quam funda
uit in secula.
1.Re.16.c E t elegit Dauid seruum suum, & su/
stulit eum degregibus ouiũ: de post
fœtantes accępit eum.
P ascere Iacob seruũ suum, & Israel
hæreditatem suam.
E t pauit eos in innocẽtia cordis sui:
& in intellectibus manuum suarum
deduxit eos.

¶ Psalmus Asaph LXXVIII. 78

DEus venerunt gentes in hære-
ditatem tuam polluerunt tem-
plum sanctum tuum: posuerũt Hie-
rusalem in pomorum custodiam.
P osuerunt morticina seruorũ tuorũ
escas volatilibus cœli: carnes sancto-
rum tuorum bestijs terræ.
E ffuderunt sanguinem eorum tan- 1. Ma. 7. b
quam aquã in circuitu Hierusalem:
& non erat qui sepeliret.
F acti sumus opprobrium vicinis no-
stris: subsannatio & illusio his qui in
circuitu nostro sunt.
V squequo domine irascêris in finẽ:
accendetur velut ignis zelus tuus?
E ffunde iram tuam in gentes quę te Hie. 10. d
non nouerunt: & in regna quæ no-
men tuum non inuocauerunt.
Q uia comederunt Iacob, & locum
eius desolauerunt.
N e memineris iniquitatum nostra- Esa. 64. d
rum antiquarum: cito anticipet nos
misericordiæ tuæ, quia pauperes fa-
cti sumus nimis.

Adiuua nos deus salutaris noster: & propter gloriã nominis tui dñe libera nos, & propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum.

Ne forte dicant in gentibus, Vbi est deus eorũ? & innotescat in nationibus coram oculis nostris.

Vltio sanguinis seruorum tuorũ qui effusus est: introeat in cõspectu tuo gemitus compeditorum.

Secundum magnitudinẽ brachij tui posside filios mortificatorum.

Et redde vicinis nostris septuplũ, in sinu eorum: improperium ipsorum quod exprobrauerũt tibi domine.

Nos autẽ populus tuus & oues pascuæ tuæ cõfitebimur tibi in seculũ.

In generatione & generationẽ annuntiabimus laudem tuam.

¶ In finem pro iis qui commutabuntur, testimonium. Asaph, Psalmus LXXIX.

Qui regis Israel intende: qui deducis velut ouem Ioseph.

Qui sedes super cherubin, manife-

ſtare corám Ephráim, Beniámin, & Manaſſe.

Excita potentiam tuam, & veni: vt ſaluos facias nos.

Deus conuerte nos: & oſtende faciē tuam, & ſalui erimus.

Domine deus virtutū, quouſq; iraſceris ſuper orationem ſerui tui?

Cibabis nos pane lachrymarum: & potum dabis nobis in lachrymis in menſura.

Poſuiſti nos in contradictionem vicinis noſtris: & inimici noſtri ſubſannauerunt nos.

Deus virtutū cõuerte nos: & oſtẽde faciem tuam, & ſalui erimus.

Vineam de Ægypto tranſtuliſti: eiciſti gentes, & plantaſti eam.

Dux itineris fuiſti in cõſpectu eius: & plantaſti radices eius, & impleuit terram.

Operuit montes vmbra eius: & arbuſta eius cedros dei.

Extẽdit palmites ſuos vſq; ad mare: & vſq; ad flumen propagines eius.

Vt quid destruxisti maceriam eius?
& vindemiant eam omnes qui præ-
tergrediuntur viam?
Exterminauit eam aper de sylua: &
singularis ferus depastus est eam.
Deus virtutum couertere: respice de
cœlo, & vide, & visita vineā istam.
Et perfice eam quam plantauit dex-
tera tua: & super filium quem confir
masti tibi.
Incensa igni & suffossa: ab increpa-
tione vultus tui peribunt.
Fiat manus tua super virum dexte-
ræ tuæ: & super filium hominis quē
confirmasti tibi.
Et non discedimus à te: viuificabis
nos, & nomen tuū inuocabimus.
Domine deus virtutū conuerte nos:
& ostende faciem tuam, & salui eri-
mus.

¶ In finē pro torcularibus, Psalm9
Asaph quinta sabbati. LXXX.

Exultate deo adiutori nostro: iu-
bilate deo Iacob.
Sumite psalmum, & date tympanū,

psalterium iocundum cum cithara.
B uccinate in neomenia tuba, in insi-
gni die solennitatis vestræ.
Q uia præceptum in Israel est, & iu-
dicium deo Iacob.
T estimoniũ in Ioseph posuit illud:
cum exiret de terra Ægypti: linguã Geñ.41.f
quam non nouerat audiuit.
D iuertit ab onerib⁹ dorsum eius: ma
nus eius in cophino seruierunt.
I n tribulatione inuocasti me, & li-
beraui te, exaudiui te in abscondito
tempestatis: probaui te apud aquam Exo.17.b
contradictionis.
A udi populus meus, & contestabor
te: Israel si audieris me, non erit in Exo.20.a
te deus recens, neq; adorabis deum
alienum.
E go enim sum dominus deus tuus
qui eduxi te de terra Ægypti: dilata
os tuum, & implebo illud.
E t non audiuit populus meus vocẽ
meam: & Israel non intendit mihi.
E t dimisi eos secũdum desideria cor Act.14.f
dis eorum, ibunt in adinuentioni-

bus suis.

Baruc.3.b Si populus meus audisset me: Isra-
el si in viis meis ambulasset.
Pro nihilo forsitan inimicos eorum
humiliassem: & super tribulates eos
misissem manum meam.
Inimici domini mentiti sunt ei: &
erit tempus eorum in secula.
Et cibauit eos ex adipe frumenti: &
de petra, melle saturauit eos.

¶ Psalmus Asaph. LXXXI.

Deus stetit in synagôga deorũ:
in medio auté deos diiudicat.
Vsquequo iudicatis iniquitatem: &
facies peccatorum sumitis?
Iudicate egeno & pupillo: humilē
& pauperem iustificate.
puer.24.a Eripite pauperē: & egenum de ma-
nu peccatoris liberate.
Nescierunt, neq; intellexerunt, in te-
nebris ambulant: mouebuntur om-
nia fundamenta terræ.
Ioan.10.g Ego dixi, Dii estis, & filii excelsi om-
nes.
Vos autem sicut homines moriemini

ni: & ſicut vnus de principibus ca-
detis.
Surge deus, iudica terram: quoniam
tu hęreditabis in omnibus gentibus.

ℭ Canticum Pſalmus Aſaph LXXXII.

DEus quis ſimilis erit tibi? ne ta-
ceas, neq; compeſcaris deus.
Quoniã ecce inimici tui ſonuerunt:
& qui oderunt te, extulerunt caput.
Super populum tuũ malignauerunt
conſilium: & cogitauerunt aduerſus
ſanctos tuos.
Dixerũt, Venite, & diſperdamus eos
de gente: & non memoretur nomen
Iſrael vltra.
Quoniam cogitauerũt vnanimiter
ſimul; aduerſus te teſtamentum di-
ſpoſuerunt: tabernacula Idumæorũ
& Iſmaelitæ.
Moab, & Agareni, Gebal & Ammõ,
& Amalec: alienigenæ cum habitan-
tibus Tyrum.
Etenim Aſſur venit cum illis: facti
ſunt in adiutorium filiјs Lot.

Iudi. 8. f Facilis sicut Madian & Sisare: sicut
4. d Iabin in torrente Cisson.
Dispericrunt in Endor: facti sunt vt
stercus terræ.
Iudi. 7. g Pone principes eorũ, sicut Oreb &
Zeb: & Zebee, & Salmana.
Omnes principes eorum, qui dixe-
runt, Hæreditate possideamus san-
ctuarium dei.
Deus meus pone illos vt rotam, &
sicut stipulam ante faciem venti.
Sicut ignis qui comburit syluam, &
sicut flamma comburens montes.
Ita persequêris illos in tempestate
tua; & in ira tua turbabis eos.
Imple facies eorum ignominia: &
quærent nomen tuum domine.
Erubescant & cõturbentur in seculũ
seculi: & confundantur & pereant.
Et cognoscant quia nomen tibi dñs:
tu solus altissimus in omni terra.

¶ In finem pro torcularibus filijs
83 Core, Psalmus LXXXIII.

QVàm dilecta tabernacula tua
domine virtutũ: concupiscit

& deficit anima mea in atria dñi.
Cor meum & caro mea exultauerũt in deum viuum.
Etenim passer inuênit sibi domum: & turtur nidum sibi, vbi reponat pul los suos.
Altaria tua dñe virtutum: rex meus & deus meus.
Beati qui habitãt in domo tua dñe: in secula seculorum laudabunt te.
Beatus vir cuius est auxilium abs te, ascensiones in corde suo disposuit in valle lachrymarum: in loco quem posuit.
Etenim benedictionem dabit legisla tor, ibunt de virtute in virtutem: vi debitur deus deorum in Sion.
Domine deus virtutum exaudi ora tionem meam: auribus percipe deus Iacob.
Protector noster aspice deus, & re spice in faciem CHRISTI tui.
Quia melior est dies vna in atrijs tu is super millia.
Elegi abiectus esse in domo dei mei:

magis quàm habitare in tabernacu-
lis peccatorum.

Quia misericordiam & veritatẽ di-
ligit deus: gratiam & gloriam dabit
dominus.

Non priuabit bonis eos qui ambu-
lant in innocẽtia: domine virtutum
beatus homo qui sperat in te.

In finem filijs Core
Psalmus LXXXIIII.

84 Benedixisti domine terram tuã:
auertisti captiuitatem Iacob.

Remisisti iniquitatẽ plebis tuæ: ope
ruisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam: auer-
tisti ab ira indignationis tuæ.

Conuerte nos deus salutaris noster:
& auerte iram tuam à nobis.

Nunquid in æternũ irasceris nobis?
aut extendes iram tuam à generatio
ne in generationem?

Deus tu cõuersus viuificabis nos: &
plebs tua lætabitur in te.

Ostende nobis domine misericordiã
tuam: & salutare tuum da nobis.

Audiam

Audiam quid loquatur in me domi
nus deus: quoniam loquetur pacem
in plebem suam.
Et super sanctos suos, & in eos qui
conuertuntur ad cor.
Verũtamen prope timentes eum sa/
lutare ipsius: vt inhabitet gloria in
terra nostra.
Misericordia & veritas obuiauerũt
sibi: iustitia & pax osculatæ sunt.
Veritas de terra orta est: & iustitia
de cœlo prospexit.
Etenim dominus dabit benignitatẽ:
& terra nostra dabit fructum suum.
Iustitia ante eum ambulabit: & po/
net in via gressus suos.

¶ Oratio ipsi Dauid. LXXXV. 85

INclina domine aurem tuam, &
exaudi me: quoniã inops & pau/
per sum ego.
Custodi animam meam, quoniã san
ctus sum: saluum fac seruum tuum
deus meus sperantem in te.
Miserere mei domine quoniam ad
te clamabo tota die: lętifica animam

ſerui tui quoniam ad te domine ani/
mam meam leuaui.

Ioel. 2. c Quoniam tu domine ſuauis & mi/
tis: & multæ miſericordię omnibus
inuocantibus te.

Auribus percipe domine orationē
meam : & intende voci deprecatio/
nis meæ.

In die tribulationis meæ clamaui
ad te: quia exaudiſti me.

Non eſt ſimilis tui in dijs domine:
& non eſt ſecundum opera tua.

Omnes gentes quaſcunq; feciſti, ve/
nient & adorabunt corā te domine:
& glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, & faciens
mirabilia: tu es deus ſolus.

Deduc me domine in via tua, & in/
grediar in veritate tua : lætetur cor
meum vt timeat nomen tuum.

Confitebor tibi domine deus meus
in toto corde meo: & glorificabo no
men tuum in ęternum.

Quia miſericordia tua magna eſt ſu
per me : & eruiſti animam meam ex

Inferno inferiori.

D eus iniqui insurrexerűt super me: & synagôga potentium quæsierunt animam meam: & nő proposuerunt te in conspectu suo.

E t tu domine deus miserator & misericors, patiens & multæ misericordiæ & verax.

R espice in me, & miserere mei, da imperium tuum puero tuo: & saluű fac filium ancillæ tuæ.

F ac mecum signum in bonű, vt videant qui oderunt me, & confundantur: quoniá tu domine adiuuisti me, & consolatus es me.

Filijs Core Psalmus cantici LXXXVI. 85

F Vndamenta eius in mõtibus sanctis: diligit dñs portas Sion super omnia tabernacula Iacob.

G loriosa dicta sunt de te, ciuitas dei.

M emor ero Raab & Babylonis sciëtium me.

E cce alienigenæ, & Tyrus, & popu-

lus Æthiopum: hi fuerunt illic.
Nunquid Sion dicet, Homo, & ho-
mo natus est in ea: & ipse fundauit
eam altissimus?
Dominus narrabit in scripturis po-
pulorum: & principum horum qui
fuerunt in ea.
Sicut lętantium omnium, habitatio
est in te.

¶ Canticum Psalmi filijs Core
in finem pro Maheleth ad re-
spondendũ, intellectus Eman
Ezraitæ. LXXXVII.

Domine deus salutis meę: in die
clamaui & nocte coram te.
Intret in conspectu tuo oratio mea:
inclina aurem tuam ad precem meã.
Quia repleta est malis anima mea:
& vita mea inferno appropinquauit.
Æstimatus sum cum descendẽtibus
in lacum: factus sum sicut homo sine
adiutorio, inter mortuos liber.
Sicut vulnerati dormientes in sepul-
cris, quorũ non es memor amplius:
& ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori:in tenebrosis, & in vmbra mortis.
Super me confirmatus est furor tuus : & omnes fluctus tuos induxisti super me.
Longe fecisti notos meos à me:posuerunt me abominationem sibi.
Traditus sum,& nõ egrediebar:oculi mei languerunt præ inopia.
Clamaui ad te domine:tota die expandi ad te manus meas.
Nunquid mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabunt,& cõfitebuntur tibi?
Nunquid narrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam:& veritatẽ tuam in perditione.
Nunquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua : & iustitia tua in terra obliuionis?
Et ego ad te domine clamaui:& mane oratio mea præueniet te.
Vt quid domine repellis orationem meam,auertis faciem tuam à me?
Pauper sum ego & in laboribus à iu

uentute mea:exaltatus autem humi
liatus ſum & conturbatus.
In me tranſierunt iræ tuæ: & terro-
res tui conturbauerunt me.
Circundederunt me ſicut aqua tota
die: circundederunt me ſimul.
Elongaſti à me amicũ & proximũ:
& notos meos à miſeria.

¶ Intellectus Ethan Ez-
88 raitæ. LXXXVIII.

MIſericordias domini in ęternũ
cantabo.
In generatione & generationẽ an-
nuntiabo veritatẽ tuam in ore meo.
Quoniam dixiſti, In æternum miſe
ricordia ædificabitur in cœlis: prępa-
rabitur veritas tua in eis.
2.Reg.7.c Diſpoſui teſtamentum electis meis,
iuraui Dauid ſeruo meo, Vſq; in æter
num præparabo ſemen tuum.
Et ædificabo in generatione & gene
rationem ſedem tuam.
Confitebũtur cœli mirabilia tua do
mine: etenim veritatem tuam in ec-
cleſia ſanctorum.

Quoniam quis in nubibus æquabi-
tur domino: similis erit domino in
filijs dei?
Deus qui glorificatur in concilio san
ctorum: magnus & terribilis super
omnes qui in circuitu eius sunt.
Domine deus virtutum, quis simi-
lis tibi? potens es domine, & veritas
tua in circuitu tuo.
Tu dominaris potestati maris: mo-
tum autem fluctuū eius tu mitigas.
Tu humiliasti sicut vulneratum su-
perbum: in brachio virtutis tuæ di-
spersisti inimicos tuos.
Tui sunt cœli & tua est terra, orbem
terræ, & plenitudinem eius tu funda- Gen. 1. a
sti: aquilonem & mare tu creasti.
Thabor & Hermon in nomine tuo
exultabūt: tuum brachium cum po-
tentia.
Firmetur manus tua, & exaltetur
dextera tua: iustitia & iudicium pre-
paratio sedis tuæ.
Misericordia & veritas precedent fa
ciem tuam: beatus populus qui scit

iubilationem.

Domine in lumine vultus tui ambulabunt, & in nomine tuo exultabunt tota die, & in iustitia tua exaltabuntur.

Quoniam gloria virtutis eorum tu es, & in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum.

Quia domini est assumptio nostra, & sancti Israel regis nostri.

Tunc locutus es in visione sanctis tuis, & dixisti, Posui adiutorium in potente: & exaltaui electum de plebe mea.

1.Re.16.c Act.13.d Inueni Dauid seruum meum: oleo sancto meo vnxi eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei: & brachium meum confirmabit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo: & filii iniquitatis non apponet nocere ei.

Et concidam à facie ipsius inimicos eius: & odientes eum in fugam conuertam.

Et veritas mea & misericordia mea cum ipso: & in nomine meo exalta-

bitũr cornu eius.

E t ponam in mari manum eius: & in fluminibus dexteram eius.

I pse inuocabit me, Pater me⁹ es tu: deus meus & susceptor salutis meæ.

E t ego primogenitum ponam illũ: excelsum præ regibus terræ.

I n æternum seruabo illi misericor-diam meam: & testamentum meum fidele ipsi.

E t ponam in seculum seculi semen eius: & thronũ eius sicut dies cœli.

S i autem dereliquerint filij eius le-gem meam: & in iudicijs meis non ambulauerint.

S i iustitias meas prophanauerint: & mandata mea non custodierint.

V isitabo in virga iniquitates eorum: & in verberibus peccata eorum.

M isericordiam autẽ meam non di-spergam ab eo, neque nocebo in ve-ritate mea.

N eq; prophanabo testamentũ meũ: & quæ procedunt de labijs meis nõ faciam irrita.

1.Reg.7.c Ioan.12. Semel iuraui in sancto meo, si Dauid mentiar? semen eius in æternum manebit.

Et thronus eius sicut sol in cõspectu meo, & sicut luna perfecta in ęternũ: & testis in cœlo fidelis.

Tu vero repulisti & despexisti: distulisti CHRISTVM tuum.

Auertisti testamẽtum serui tui: prophanasti in terra sanctuarium eius.

Destruxisti omnes sepes eius: posuisti firmamentum eius formidinem.

Diripuerunt eum omnes transeuntes viam: factus est opprobrium vicinis suis.

Exaltasti dexteram deprimentium eũ: lætificasti omnes inimicos eius.

Auertisti adiutorium gladij eius: & non es auxiliatus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatione: & sedem eius in terra collisisti.

Minorasti dies temporis eius: perfudisti eum confusione.

Vsquequo domine auertis in finem: exardescet sicut ignis ira tua?

Memorare quę mea ſubſtãtia: nunquid enim vane cõſtituiſti omnes filios hominum?

Quis eſt homo qui viuet, & non videbit mortem: eruet animam ſuam de manu inferi?

Vbi ſunt miſericordiæ tuæ antiquæ domine: ſicut iuraſti Dauid in veritate tua? 2.Reg.7.c

Memor eſto domine opprobrij ſeruorum tuorũ, quod continui in ſinu meo multarum gentium.

Quòd exprobrauerũt inimici tui domine, quòd exprobrauerunt cõmutationem CHRISTI tui.

Benedictus dominus in æternum: fiat fiat.

Oratio Moyſi hominis dei. LXXXIX. 89

Domine refugium factus es nobis à generatione in generationem.

Priuſquam montes fierent, aut formaretur terra, & orbis à ſeculo & vſque in ſeculum tu es deus.

Ne auertas hominem in humilita-
tem, & dixisti, Conuertimini filij ho
minum.
Quoniam mille anni ante oculos tu
os: tanquam dies hesterna quæ præ-
terijt.
Et custodia in nocte, quæ pro nihilo
habentur, eorum anni erunt.
Mane sicut herba transeat, mane flo-
reat & transeat: vespere decidat, in-
duret, & arescat.
Quia defecimus in ira tua: & in furo
re tuo turbati sumus.
Posuisti iniquitates nostras in con-
spectu tuo: seculum nostrum in illu-
minatione vultus tui.
Quoniam omnes dies nostri defece-
runt: & in ira tua defecimus.
Anni nostri sicut aranea meditabun
Eccli.18.a tur: dies annorum nostrorũ in ipsis
septuaginta annis.
Si autem in potentatibus octoginta
anni: & amplius eorũ labor & dolor.
Quoniam superuenit mansuetudo:
& corripiemur.

Quis nouit potestatẽ iræ tuę: & prę timore tuo iram tuam dinumerare?

Dexteram tuam sic notã fac: & eruditos corde in sapientia.

Conuertere domine, vsquequo? & deprecabilis esto super seruos tuos.

Repleti sumus mane misericordia tua: & exultauimus & delectati sumus in omnibus diebus nostris.

Lætati sumus pro diebus quib⁹ nos humiliasti: annis quibus vidimus mala.

Respice in seruos tuos, & in opera tua: & dirige filios eorum.

Et sit splendor domini dei nostri super nos, & opera manuum nostrarũ dirige super nos: & opus manuũ nostrarum dirige.

Laus cantici Dauid XC. 90

Qui habitat in adiutorio altissimi: in protectione dei cœli commorabitur.

Dicet domino, Susceptor meus es tu, & refugium meum deus meus, sperabo in eum,

Q uoniā ipse liberabit me de laqueo venantium, & à verbo aspero.
S capulis suis obūbrabit tibi: & sub pennis eius sperabis.
S cuto circundabit te veritas eius: nō timebis à timore nocturno.
A sagitta volante in die, à negotio perambulante in tenebris: ab incursu & dæmonio meridiano.
C adent à latere tuo mille, & decem millia à dextris tuis: ad te autem nō appropinquabit.
V eruntamen oculis tuis considerabis: & retributionem peccatorum videbis.
Q uoniam tu es domine spes mea: altissimum posuisti refugium tuum.
N on accedet ad te malum: & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.
Mat.4.a Q uoniam angelis suis mandauit de
Luc.4.b te: vt custodiant te in omnibus vijs tuis.
I n manibus portabunt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspidem & basiliscum ambulabis: & conculcabis leonem & draconem.

Quoniã in me sperauit liberabo eũ: protegam eum, quoniam cognouit nomen meum.

Clamauit ad me, & ego exaudiam eum, cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum, & glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum: & ostendam illi salutare meum.

¶ Psalmus cantici in die sabbati XCI.

Bonum est confiteri domino: & psallere nomini tuo altissime.

Ad annuntiandũ mane misericordiã tuam, & veritatẽ tuam per noctem.

In decachordo psalterio, cum cantico in cithara.

Quia delectasti me domine in factura tua: & in operibus manuum tuarum exultabo.

Quàm magnificata sunt opera tua domine: nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ.

Vir insipiens non cognoscet: & stul-
tus non intelliget hæc.
Cum exorti fuerint peccatores, si-
cut fœnũ: & apparuerint omnes qui
operantur iniquitatem.
Vt intereant in seculũ seculi: tu autẽ
altissimus in æternum domine.
Quoniam ecce inimici tui domine,
quoniam ecce inimici tui peribunt:
& dispergentur omnes qui operãtur
iniquitatem.
Et exaltabitur sicut vnicornis cornu
meum: & senectus mea in misericor
dia vberi.
Et despexit oculus meus inimicos
meos: & insurgentibus in me mali-
gnantibus, audiet auris mea.
Iustus vt palma florebit: sicut cedrus
Libani multiplicabitur.
Plantati in domo domini: in atrijs
domus dei nostri florebunt.
Adhuc multiplicabuntur in senecta
vberi: & bene patientes erunt vt an-
nuntient.
Quoniam rectus dominus deus no
ster:

ſter: & non eſt iniquitas in eo.

℄ Laus cantici Dauid in die ante ſabbatum, quãdo inhabitata eſt terra. XCII.

DOminus regnauit, decorem indutus eſt: indutus eſt dominus fortitudinem, & præcinxit ſe.

Etenim firmauit orbem terræ: qui non commouebitur.

Parata ſedes tua ex tunc: à ſeculo tu es.

Eleuauerunt flumina domine: eleuauerunt flumina vocem ſuam.

Eleuauerunt flumina fluctus ſuos: à vocibus aquarum multarum.

Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis dominus.

Teſtimonia tua credibilia facta ſunt nimis: domum tuam decet ſanctitudo domine in longitudine dierum.

℄ Pſalmus Dauid, quarta ſabbati XCIII.

DEus vltionum dominus: deus vltionum libere egit.

Exaltare qui iudicas terram: redde

m

retributionem superbis.
V squequo peccatores domine: vsq;
quo peccatores gloriabuntur?
E ffabuntur, & loquentur iniquitaté:
loquentur omnes qui operantur in/
iustitiam?
P opulum tuum domine humilia/
uerunt: & hæreditatem tuam vexa/
uerunt.
V iduam & aduenam interfecerunt:
& pupillos occiderunt.
E t dixerunt, Non videbit dominus:
nec intelliget deus Iacob.
I ntelligite insipientes in populo: &
stulti aliquando sapite.
Q ui plantauit aurem, nõ audiet? aut
qui finxit oculum, non considerat?
Q ui corripit gentes, non arguet? qui
docet hominem scientiam?
D ominus scit cogitationes hominũ
quoniam vanæ sunt.
B eatus homo quem tu erudieris do
mine: & de lege tua docueris eum.
V t mitiges ei à diebus malis: donec
fodiatur peccatori fouea.

Quia non repellet dominus plebem suam, & hæreditatem suam non derelinquet.
Quoadusque iustitia conuertatur in iudicium: & qui iuxta illam, omnes recto sunt corde.
Quis consurget mihi aduersus malignantes? aut quis stabit mecum aduersus operantes iniquitatem?
Nisi quia dominus adiuuit me: paulominus habitasset in inferno anima mea.
Si dicebam, Motus est pes meus: misericordia tua domine adiuuabat me.
Secũdum multitudinem dolorum meorũ in corde meo, consolationes tuæ lætificauerunt animam meam.
Nunquid adhæret tibi sedes iniquitatis: qui fingis laborẽ in præcepto?
Captabũnt in animam iusti: & sanguinem innocentem condemnabũt.
Et factus est mihi dominus in refugium: & deus meus in adiutorium spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum, & in malitia eorum disperdet eos: disperdet illos dominus deus noster.

¶ Laus cantici ipsi David XCIIII.

94 Venite, exultemus domino, iubilemus deo salutari nostro.

Præoccupemus faciem eius in confessione: & in psalmis iubilemus ei.

Quoniam deus magnus domin⁹: & rex magnus super omnes deos.

Quia in manu eius sunt fines terræ: & altitudines montium ipsius sunt.

Quoniam ipsius est mare, & ipse fecit illud: & siccam manus eius formauerunt.

Venite, adoremus, & procidamus, & ploremus ante dominum qui fecit nos: quia ipse est dominus deus noster.

Et nos populus pascuę eius: & oues manus eius.

Hebr.3.b Hodie si vocem eius audieritis: nolite obdurare corda vestra.

Sicut in irritatione secundum diem

tentationis in deserto,
Vbi tentauerũt me patres vestri: pro-
bauerunt & viderunt opera mea.
Quadraginta annis offensus fui ge-
nerationi illi: & dixi, Semper hi er-
rant corde.
Et isti non cognouerunt vias meas:
vt iuraui in ira mea, Si introibunt in Hebr.4.a
requiem meam.

¶ Canticum Dauid quando do-
mus ædificabatur post captiui-
tatem. XCV. 95

Cantate dño canticum nouum: 1.Par.16.c
cantate domino omnis terra.
Cantate domino, & benedicite nõ-
mini eius: annuntiate de die in diem
salutare eius.
Annuntiate inter gentes gloriã eius:
in omnibus populis mirabilia eius.
Quoniam magnus dominus, & lau- Eccli.43.d
dabilis nimis: terribilis est super om-
nes deos.
Quoniam omnes dij gentiũ dæmo
nia: dominus autem cœlos fecit.
Confessio & pulchritudo in conspe-

ctu eius: sanctimonia & magnificen-
tia in sanctificatione eius.

A fferte domino patriæ gentium, af-
ferte domino gloriam & honorem:
afferte domino gloria nomini eius.

T ollite hostias, & introite in atria
eius: adorate dominum in atrio san-
cto eius.

C ommoueatur à facie eius vniuer-
sa terra: dicite in gentibus quia do-
minus regnauit.

E tenim correxit orbē terræ qui non
commouebitur: iudicabit populos
in æquitate.

L ætentur cœli & exultet terra, com
moueatur mare & plenitudo eius:
gaudebunt campi, & omnia quæ in
eis sunt.

T unc exultabūt omnia ligna sylua-
rum à facie domini quia venit: quo-
niam venit iudicare terram.

I udicabit orbem terræ in æquitate:
& populos in veritate sua.

¶ Huic Dauid quando terra eius
restituta est. XCVI.

96

Dominus regnauit, exultet terra: lætentur insulæ multæ.
Nubes & caligo in circuitu eius: iustitia & iudiciũ correctio sedis eius.
Ignis ante ipsum præcedet: & inflãmabit in circuitu inimicos eius.
Alluxerunt fulgura eius orbi terræ: vidit, & commota est terra.
Montes sicut cera fluxerunt à facie domini: à facie domini omnis terra.
Annuntiauerũt cœli iustitiam eius: & viderunt omnes populi gloriam eius.
Confundantur omnes qui adorant sculptilia: & qui gloriantur in simulacris suis. Exo.20.a Leui.26.a Deut.5.a
Adorate eum omnes angeli eius: audiuit, & lætata est Sion. Hebr.1.c
Et exultauerunt filiæ Iudæ propter iudicia tua domine.
Quoniam tu dominus altissimus super omnem terram, nimis exaltatus es super omnes deos.
Qui diligitis dominum odite malũ: custodit domin⁹ animas sanctorum Amos.5.d Ro.12.b

ſuorum: de manu peccatoris libera/
bit eos.
Lux orta eſt iuſto: & rectis corde læ
titia.
Lætamini iuſti in dño: & confitemi/
ni memoriæ ſanctificationis eius.
❡ Pſalmus ipſi Dauid XCVII.
92 Cantate dño canticum nouum:
Eſa. c 9. e quia mirabilia fecit.
Saluauit ſibi dextera eius: & brachiũ
ſanctum eius.
Notum fecit dominus ſalutare ſuũ:
in conſpectu gentium reuelauit iuſti
Exo. 15. tiam ſuam.
Leui. 26. Recordatus eſt miſericordiæ ſuæ: &
Deut. 4. veritatis ſuæ domui Iſrael.
Heb. 1. Viderunt omnes termini terrę ſalu/
tare dei noſtri.
Iubilate domino omnis terra: can/
tate, & exultate, & pſallite.
Pſallite domino in cithara, in cytha/
ra & voce pſalmi: in tubis ductilib9,
& voce tubæ corneæ.
Amos. 9. Iubilate in conſpectu regis domini,
Reg. 13. d moueatur mare & plenitudo eius: or

bis terrarum, & qui habitant in eo.
Flumina plaudent manu simul, mõtes exultabunt à conspectu domini: quoniam venit iudicare terram.
Iudicabit orbem terrarum in iustitia: & populos in æquitate.

¶ Psalmus Dauid XCVIII. 98

Dominus regnauit irascãtur populi: qui sedes super cherubim moueatur terra.
Dominus in Sion magnus: & excelsus, super omnes populos.
Confiteantur nomini tuo magno, quoniam terribile & sanctum est: & honor regis iudicium diligit.
Tu parasti directiones: iudicium & iustitiam in Iacob tu fecisti.
Exaltate dominum deum nostrum: & adorate scabellum pedũ eius, quoniam sanctum est.
Moyses & Aaron in sacerdotibus eius: & Samuel inter eos qui inuocãt nomen eius.
Inuocabant dominum & ipse exaudiebat eos: in columna nubis loque

batur ad eos.
C ustodiebãt testimonia eius: & præ ceptum quod dedit illis.
D omine deus noster tu exaudiebas eos: deus tu propitius fuisti eis, & vlciscens in omnes adinuentiones eorum.
E xaltate dominum deum nostrum, & adorate in mõte sancto eius: quoniam sanctus dominus deus noster.

99 ℭ Psalmus in cõfessione XCIX.

I Vbilate deo omnis terra: seruite domino in lætitia.
I ntroite in conspectu eius in exultatione.
S citote quoniam dominus ipse est deus: ipse fecit nos, & non ipsi nos.
P opulus eius & oues pascuę eius, introite portas eius in cõfessione: atria eius in hymnis, confitemini illi.
L audate nomẽ eius quoniam suauis est dominus, in æternum misericordia eius: & vsq; in generatione & generationem veritas eius.

100 ℭ Psalmus ipsi Dauid. C.

MIsericordiam & iudicium cantabo tibi domine.
Psallam & intelligã in via immaculata: quando venies ad me.
Perambulabam in innocétia cordis mei, in medio domus meæ.
Non proponebam ante oculos meos rem iniustam: facientes præuaricationes odiui.
Non adhæsit mihi cor prauum: declinantem à me malignũ non cognoscebam.
Detrahentem secreto proximo suo: hunc persequebar.
Superbo oculo & insatiabili corde cum hoc non edebam.
Oculi mei ad fideles terræ, vt sedeãt mecum: ambulans in via immaculata, hic mihi ministrabat.
Nõ habitabit in medio domus meæ qui facit superbiam: qui loquitur iniqua non direxit in conspectu oculorum meorum.
In matutino interficiebam omnes peccatores terræ: vt disperderem de

ciuitate domini omnes operãtes iniquitatem.

ℭ Oratio pauperis cũ anxiatus fuerit, & corã domino effuderit precem suam C. I.

197 DOmine exaudi orationẽ meã: & clamor meus ad te veniat.

Non auertas faciem tuam à me: in quacunq; die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacunq; die inuocauero te: velociter exaudi me.

Quia defecerunt sicut fumus dies mei: & ossa mea sicut cremium aruerunt.

Percussus sum vt fœnũ, & aruit cor meum: quia oblitus sum comedere panem meum.

A voce gemitus mei adhæsit os meũ carni meæ:

Similis factus sum pellicano solitudinis: factus sum sicut nycticorax in domicilio.

Vigilaui, & factus sum sicut passer solitarius in tecto.

T ota die exprobrabant mihi inimici mei: & qui laudabant me, aduersum me iurabant.

Q uia cinerem tanquã panem manducabam, & potum meum cum fletu miscebam.

A facie iræ indignationis tuæ: quia eleuans allisisti me.

D ies mei sicut vmbra declinauerũt: & ego sicut fœnum arui.

T u autem domine in æternum permanes: & memoriale tuum in generatione & generationem.

T u exurgens misereberis Sion: quia tempus miserendi eius, quia venit tempus.

Q uoniam placuerũt seruis tuis lapides eius: & terræ eius miserebuntur.

E t timebunt gentes nomen tuũ domine: & omnes reges terræ gloriam tuam.

Q uia ædificauit dominus Sion: & videbitur in gloria sua.

R espexit in orationem humilium: & non spreuit precem eorum.

Scribantur hæc in generatione alte-
ra: & populus qui creabitur laudabit
dominum.
Quia ꝓspexit de excelso sancto suo,
dominus de cœlo in terram aspexit.
Vt audiret gemitus compeditorum,
vt solueret filios interemptorum.
Vt annuntient in Sion nomẽ domi-
ni: & laudem eius in Hierusalem.
In conueniendo populos in vnum,
& reges: vt seruiant domino.
Respondit ei in via virtutis suę, Pau
citatem dierum meorũ nuntia mihi.
Ne reuoces me in dimidio dierum
meorum: in generatione & genera-
tionem anni tui.
Heb.1.c.d Initio tu domine terram fundasti,
& opera manuũ tuarum sunt cœli.
Ipsi peribunt, tu autem permanes:
& omnes sicut vestimentum vete-
rascent.
Et sicut opertorium mutabis eos, &
mutabuntur: tu autem idem ipse es
& anni tui non deficient.
Filij seruorum tuorum habitabunt:

& ſemen eorum in ſeculum diri-
getur.

ℭ Ipſi Dauid CII. 102

Benedic anima mea domino: &
omnia quæ intra me ſunt nomi
ni ſancto eius.

Benedic anima mea dño: & noli ob-
liuiſci omnes retributiones eius.

Qui propitiatur omnibus iniquita-
tibus tuis: qui ſanat omnes infirmi-
tates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuã:
qui coronat te in miſericordia & mi
ſerationibus.

Qui replet in bonis deſiderium tu-
um: renouabitur vt aquilæ iuuen-
tus tua.

Faciens miſericordias dominus, &
iudicium omnibus iniuriam patien-
tibus.

Notas fecit vias ſuas Moyſi: filijs Iſ
rael voluntates ſuas.

Miſerator & miſericors dominus: Nũe, 14. c
longanimis & multũ miſericors.

Non in perpetuum iraſcetur: neque

in æternum comminabitur.

Non secundum peccata nostra fecit nobis: neq; secũdum iniquitates no/stras retribuit nobis.

Quoniam secundum altitudinẽ cœli à terra: corroborauit misericordiã suam super timentes se.

Quantum distat ortus ab occiden/te: longe fecit à nobis iniquitates nostras.

Quomodo miseretur pater filiorũ, misertus est dominus timentibus se: quoniam ipse cognouit figmentum nostrum.

Recordatus est quoniam puluis su/mus, homo sicut fœnũ: dies eius tanquam flos agri sic efflorebit.

Quoniam spiritus pertransibit in illo & non subsistet: & non cognoscet amplius locum suum.

Misericordia autem domini ab æterno, & vsq; in æternum super timen/tes eum.

Et iustitia illius in filios filiorum, his qui seruant testamentum eius.

Et memores sunt mandatorũ ipsius ad faciendum ea.

Dominus in cœlo parauit sedem suam: & regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite domino omnes angeli eius, potentes virtute: facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum eius.

Benedicite domino omnes virtutes eius: ministri eius qui facitis voluntatem eius.

Benedicite dño omnia opera eius, in omni loco dominationis eius: benedic anima mea domino.

¶ Ipsi Dauid. CIII. 103

Benedic anima mea domino: domine deus meus magnificatus es vehementer.

Confessionem & decõrem induisti: amictus lumine sicut vestimento.

Extendens cœlum sicut pellem: qui tegis aquis superiora eius.

Qui ponis nubem ascensum tuum: qui ambulas super pennas ventorũ.

Hebr.1.c Qui facis angelos tuos spiritus: & ministros tuos ignem vrentem.
Qui fundasti terram super stabilitatem suam: non inclinabitur in seculum seculi.
Abyssus sicut vestimẽtum amictus eius: super montes stabunt aquæ.
Ab increpatione tua fugient: à voce tonitrui tui formidabunt.
Ascẽdunt montes & descẽdunt campi in locum quem fundasti eis.
Terminum posuisti quem non transgredientur: neque conuertentur operire terram.
Qui emittis fontes in conuallibus: inter medium montium pertransibunt aquæ.
Potabunt omnes bestiæ agri: expectabunt onagri in siti sua.
Super ea volucres cœli habitabunt: de medio petrarum dabunt voces.
Rigans montes de superioribus suis, de fructu operum tuorum satiabitur terra,
Producens fœnum iumentis: & her

bam seruituti hominum.

Vt educas panem de terra: & vinum lætificet cor hominis.

Vt exhilaret faciem in oleo: & panis cor hominis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, & cedri Libani quas plantauit: illic passeres nidificabunt.

Herodij domus dux est eorum, mõtes excelsi ceruis: petra refugium herinacijs.

Fecit lunam in tempora: sol cognouit occasum suum.

Posuisti tenebras & facta est nox: in ipsa pertransibunt omnes bestiæ syluæ.

Catuli leonum rugientes vt rapiãt: & quærant à deo escam sibi.

Ortus est sol, & congregati sunt: & in cubilibus suis collocabuntur.

Exibit homo ad opus suũ: & ad operationem suam vsq; ad vesperam.

Quàm magnificata sunt opera tua domine: omnia in sapiẽtia fecisti: impleta est terra possessione tua.

Hoc mare magnum, & spaciosum manibus: illic reptilia, quorũ non est numerus.
Animalia pusilla cum magnis: illic naues pertransibunt.
Draco iste quem formasti ad illudendum ei: omnia à te expectant, vt des illis escam in tempore.
Dante te illis, colligent: aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.
Auertente autem te faciem turbabuntur, auferes spiritum eorum & deficient: & in puluerem suum reuertentur.
Emitte spiritũ tuum & creabuntur: & renouabis faciem terræ.
Sit gloria domini in seculum: lætabitur dominus in operibus suis.
Qui respicit terram, & facit eam tremere: qui tãgit montes & fumigant.
Cantabo domino in vita mea: psallam deo meo quãdiu sum.
Iucũdum sit ei eloquium meũ: ego vero delectabor in domino.

D eficient peccatores à terra, & ini/
qui ita vt non sint: benedic anima
mea domino.

¶ HALLELVIA CIIII. 104

C Onfitemini domino, & inuoca/ I.Par.16.
te nomen eius: annuntiate inter Esa.12.
gentes opera eius.
C antate ei, & psallite ei: narrate om
nia mirabilia eius.
L audamini in nomine sancto eius:
lætetur cor quærentium dominum.
Q uærite dominum & cõfirmamini:
quærite faciem eius semper.
M ementote mirabilium eius quę fe
cit: prodigia eius & iudicia oris eius.
S emen Abraham, serui eius: filij Ia/
cob, electi eius.
I pse dominus deus noster: in vni/
uersa terra iudicia eius.
M emor fuit in seculum testamenti
sui: verbi quod mandauit in mille gę
nerationes.
Q uod disposuit ad Abraham: & iu/ Ge.22.c.d
ramenti sui ad Isaac.
E t statuit illud Iacob in pręcęptũ: &

Iſrael in teſtamentum æternum.
Dicens, Tibi dabo terram Chanaan: funiculum hæreditatis veſtræ.
Cum eſſent numero breui: pauciſſimi & incolæ eius.
Et pertranſierunt de gente in gentē: & de regno ad populum alterum.
Non reliquit hominem nocere eis: & corripuit pro eis reges.
1.Pa.16.c Nolite tangere chriſtos meos: & in
2.Reg.1.c prophetis meis nolite malignari.
Et vocauit famem ſuper terram: & omne firmamentum panis cōtriuit.
Gen.37.f Miſit ante eos virum: in ſeruum venundatus eſt Ioſeph.
39.d Humiliauerunt in compedibus pedes eius, ferrum pertranſijt animam eius: donec veniret verbum eius.
Eloquium domini inflāmauit eum,
41.b miſit rex & ſoluit eum: princeps populorum & dimiſit eum.
41.e Conſtituit eum dominum domus ſuæ, & principem omnis poſſeſſionis ſuæ.
Vt erudiret principes eius ſicut ſe-

metipſum, & ſenes eius prudentiam doceret.

E t intrauit Iſrael in Ægyptũ:, & Ia/cob accola fuit in terra Cham. 46.a

E t auxit populũ ſuum vehementer: & firmauit eũ ſuper inimicos eius.

C onuertit cor eorum vt odirent populum eius: & dolum facerent in ſeruos eius.

M iſit Moyſen ſeruum ſuum: Aaron quem elegit ipſum. Exo. 1.b.c 3.c.4.d.e

P oſuit in eis verba ſignorum ſuorũ: & prodigiorum in terra Cham. 7.a

M iſit tenebras & obſcurauit: & non exacerbauit ſermones ſuos. 10.f

C onuertit aquas eorum in ſangui/nem: & occidit piſces eorum. 7.d

E didit terra eorum ranas: in pene/tralibus regum ipſorum. 8.b

D ixit, & venit cynomyia, & ſcini/phes in omnibus finibus eorum. 8.f.e

P oſuit pluuias eorũ grãdinem: ignẽ comburentem in terra ipſorum. 9.e

E t percuſſit vineas eorum & ficul/neas eorum: & contriuit lignum fi/

nium eorum.

D ixit, & venit locusta & brucus: cu-
ius non erat numerus.

E t comedit omne fœnū in terra eo-
rum: & comedit omnem fructum
terræ eorum.

Exo.12.d E t percussit omne primogenitum in
terra eorum: primitias omnis labo-
ris eorum.

13.d E t eduxit eos cum argento & auro:
& non erat in tribubus eorum in-
firmus.

L ætata est Ægyptus in profectione
eorum: quia incubuit timor eorum
super eos.

Exo.13.d E xpandit nubem in protectionem
Psal.77.b eorum: & ignem vt luceret eis per
noctem.

Exo.16.c P etierunt, & venit coturnix: & pa-
ne cœli saturauit eos.

Nũe.20.c D irupit petram, & fluxerunt aquæ;
abierunt in sicco flumina.

Ge.22.c.d Q uoniam memor fuit verbi sancti
sui quod habuit ad Abraham puerũ
suum.

Et eduxit populum suum in exulta/ tione: & electos suos in lætitia. Iosue.3.d
Et dedit illis regiones gētium: & la/ bores populorum possederunt.
Vt custodiant iustificationes eius: & legem eius requirant.

¶ HALELVIA. HALE/ LVIA. CV.

CONfitemini domino quoniā bo nus: quoniam in seculum mise/ ricordia eius. Iudith.13 d.
Quis loquetur potētias domini: au ditas faciet omnes laudes eius? Ecci.43.d
Beati qui custodiunt iudicium: & fa ciunt iustitiam in omni tempore.
Memento nostri domine in bene/ placito populi tui: visita nos in salu/ tari tuo.
Ad videndum in bonitate electo/ rum tuorum, ad lætandum in læti/ tia gentis tuæ: vt lauderis cum here/ ditate tua.
Peccauimus cū patribus nostris: in/ iuste egimus, iniquitatem fecimus. Iudith.7. d.
Patres nostri in Ægypto non intel/

lexerunt mirabilia tua: non fuerunt memores multitudinis misericordiæ tuæ.
Et irritauerunt ascendentes in mare: mare rubrum.
Et saluauit eos propter nomen suũ: vt notam faceret potentiam suam.
Exo.14.c Et increpuit mare rubrum, & exiccatum est: & deduxit eos in abyssis sicut in deserto.
Et saluauit eos de manu odiẽtium: & redemit eos de manu inimici.
Exo.14.g Et operuit aqua tribulátes eos: vnus ex eis non remansit.
Et crediderunt verbis eius: & laudauerunt laudem eius.
Cito fecerũt, obliti sunt operũ eius: & non sustinuerunt consilium eius.
Exo.17.a Et concupierunt concupiscentiam in deserto: & tentauerunt deum in inaquoso.
Nũe.11.g Et dedit eis petitionem ipsorum: & misit saturitatem in animas eorum.
Et irritauerunt Moysen in castris: Aaron sanctum domini.

Aperta est terra, & deglutiuit Da- Nũc.16.c
than: & operuit super congregatio-
nem Abiron.
Et exarsit ignis in synagôga eorum:
flamma combussit peccatores.
Et fecerunt vitulũ in Horeb: & ado- Ex.32.2.b
rauerunt sculptile.
Et mutauerunt gloriam suã in simi-
litudiné vituli comedentis fœnum.
Obliti sunt deum qui saluauit eos,
qui fecit magnalia in Ægypto, mira-
bilia in terra Cham: terribilia in ma-
ri rubro.
Et dixit vt disperderet eos: si non Exo.32.c
Moyses electus eius stetisset in con-
fractione in conspectu eius.
Vt auerteret iram eius ne disperde-
ret eos: & pro nihilo habuerunt ter-
ram desiderabilem.
Non crediderũt verbo eius, & mur-
murauerunt in tabernaculis suis: nõ
exaudierunt vocem domini.
Et eleuauit manũ suam super eos: vt Nũc.14.e
prosterneret eos in deserto.
Et vt deijceret semen eorum in na-

tionibus, & disperderet eos in regio-
nibus.

E t initiati sunt Beelphegor: & come-
derunt sacrificia mortuorum.

E t irritauerunt eum in adinuentio-
nibus suis: & multiplicata est in eis
Nũ c.25,b ruina.

E t stetit Phinees, & placauit: & ces-
sauit quassatio.

E t reputatũ est ei in iustitiam in ge-
neratione & generationem, vsque in
sempiternum.

Nũe.20,a E t irritauerunt eum ad aquas con-
tradictionis: & vexatus est Moyses
propter eos, quia exacerbauerũt spi-
ritum eius.

E t distinxit in labijs suis, Non dis-
perdiderunt gentes quas dixit domi-
nus illis.

E t commixti sunt inter gentes, & di-
dicerunt opera eorum, & seruierunt
sculptilibus eorum: & factum est il-
lis in scandalum.

E t immolauerunt filios suos, & fi-
lias suas dæmonijs.

Et effuderunt sanguinẽ innocẽtem, sanguinem filiorum suorum & filiarum suarũ: quas sacrificauerunt sculptilibus Chanaan.

Et infecta est terra in sanguinibus, & contaminata est in operibus eorum: & fornicati sunt in adinuentionibus suis.

Et iratus est furore dominus in populum suum: & abominatus est hæreditatem suam.

Et tradidit eos in manus gẽtium: & dominati sunt eorũ qui oderũt eos.

Et tribulauerũt eos inimici eorum, & humiliati sunt sub manibus eorũ: sæpe liberauit eos.

Ipsi autem exacerbauerunt eum in consilio suo: & humiliati sunt in iniquitatibus suis.

Et vidit cum tribularentur: & audiuit orationem eorum.

Et memor fuit testamenti sui: & pœnituit eum secũdum multitudinem misericordiæ suæ. Deu.30.a

Et dedit eos in misericordias: in con

ſpectu omnium qui cæperant eos.
Saluos fac nos domine deus noſter: & congrega nos de nationibus.
Vt confiteamur nomini ſancto tuo: & gloriemur in laude tua.
Benedictus dominus deus Iſrael à ſeculo & vſq; in ſeculũ: & dicet omnis populus, Fiat fiat.

105 ℭ HALELVIA. CVI.

Iudith 13.c Confitemini domino quoniã bonus: quoniam in ſeculum miſericordia eius.
Dicãt qui redempti ſunt à domino, quos redemit de manu inimici: & de regionibus congregauit eos.
A ſolis ortu & occaſu, ab aquilone & mari.
Errauerunt in ſolitudine in inaquoſo: viam ciuitatis habitaculi non inuenerunt.
Eſurientes & ſitiẽtes: anima eorum in ipſis defecit.
Et clamauerunt ad dominũ cum tribularentur: & de neceſſitatibus eorũ eripuit eos.

Et deduxit eos in viam rectã: vt irẽt in ciuitatem habitationis.
Confiteãtur dño misericordię eius: & mirabilia eius filijs hominum.
Quia satiauit animã inanem: & animam esurientem satiauit bonis.
Sedentes in tenebris & vmbra mortis: vinctos in mendicitate & ferro.
Quia exacerbauerũt eloquia dei: & consilium altissimi irritauerunt.
Et humiliatum est in laboribus cor eorum: infirmati sunt, nec fuit qui adiuuaret.
Et clamauerunt ad dominũ cum tribularentur: & de necessitatibus eorũ liberauit eos.
Et eduxit eos de tenebris & vmbra mortis: & vincula eorum disrupit.
Confiteantur domino misericordiæ eius: & mirabilia eius filiis hominũ.
Quia contriuit portas æreas: & vectes ferreos confregit.
Suscępit eos de via iniquitatis eorũ: propter iniustitias enim suas humiliati sunt.

Omnem escam abominata est ani-
ma eorũ: & appropinquauerũt vsq;
ad portas mortis.
Et clamauerunt ad dominũ cum tri
bularentur: & de necessitatibus eorũ
liberauit eos.
Misit verbum suum & sanauit eos:
& eripuit eos de interitionibus eorũ.
Confiteantur domino misericordiæ
eius: & mirabilia eius filijs hominũ.
Et sacrificent sacrificiũ laudis: & an-
nuntient opera eius in exultatione.
Qui descendunt mare in nauibus, fa-
cientes operationẽ in aquis multis.
Ipsi viderunt opera domini, & mi-
rabilia eius in profundo.
Dixit, & stetit spiritus procellæ: &
exaltati sunt fluctus eius.
Ascendunt vsq; ad cœlos; & descen-
dunt vsq; ad abyssos: anima eorum
in malis tabescebat.
Turbati sunt & moti sunt sicut ebri-
us: & omnis sapientia eorum deuo-
rata est.
Et clamauerunt ad dominũ cum tri
bularentur:

bularentur: & de necessitatibus eorũ
eduxit eos.
Et statuit procellam eius in auram:
& siluerunt fluctus eius.
Et lætati sunt quia siluerũt: & dedu-
xit eos in portum volũtatis eorum.
Confiteantur domino misericordię
eius: & mirabilia eius filijs hominũ.
Et exaltet eum in ecclesia plebis: &
in cathedra seniorum laudent eum.
Posuit flumina in desertũ: & exitus 3.Re.17.a
aquarum in sitim.
Terram fructiferam in salsuginem, à
malitia inhabitantium in ea.
Posuit desertum in stagna aquaꝝ: &
terram sine aqua in exitus aquarũ.
Et collocauit illic esurientes: & cõsti-
tuerunt ciuitatem habitationis.
Et seminauerunt agros: & plantaue-
runt vineas: & fecerunt fructum na-
tiuitatis.
Et benedixit eis, & multiplicati sunt
nimis: & iumenta eorum non mi-
norauit.
Et pauci facti sunt: & vexati sunt, à

tribulatione malorum & dolore.

E ffusa est contentio super principes: & errare fecit eos in inuio, & non in via.

E t adiuuit pauperem de inopia: & posuit sicut oues familias.

Iob.22.c V idebunt recti & lætabūtur: & omnis iniquitas oppilabit os suum.

Q uis sapiens, & custodiet hęc: & intelliget misericordias domini.

Canticum Psalmus Dauid C V I I.

103 P Aratum cor meum deus, paratum cor meum: cantabo & psallam in gloria mea.

E xurge gloria mea, exurge psalteriū & cithara: exurgam diluculo.

C onfitebor tibi in populis domine: & psallam tibi in nationibus.

Q uia magna est super cœlos misericordia tua: & vsque ad nubes veritas tua.

E xaltare super cœlos deus, & super omnem terram gloria tua: vt liberētur dilecti tui.

S aluũ fac dextera tua & exaudi me: deus locutus est in sancto suo.
E xultabo, & diuidam Sichimam: & conuallem tabernaculorũ dimetiar.
M eus est Galaad, & meus est Manasses: & Ephraim susceptio capitis mei.
I uda rex meus: Moab lebes spei meæ.
I n Idumęam extendam calciamentum meum: mihi alienigenæ amici facti sunt.
Q uis deducet me in ciuitatem munitam? quis deducet me vsq; in Idumæam?
N ónne tu deus qui repulisti nos? & nō exibis deus in virtutibus nostris?
D a nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis.
I n deo faciemus virtutē: & ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

¶ In finem Psalmus David CVIII. 108

D Eus laudem meã ne tacueris: quia os peccatoris & os dolosi

ſuper me apertum eſt.
L ocuti ſunt aduerſum me lingua doloſa, & ſermonibus odij circundederũt me: & expugnauerũt me gratis.
P ro eo vt me diligerent, detrahebãt mihi: ego autem orabam.
E t poſuerũt aduerſum me mala pro bonis: & odiũ pro dilectione mea.
C onſtitue ſuper eum peccatorem: & diabolus ſtet à dextris eius.
C um iudicatur, exeat cõdemnatus: & oratio eius fiat in peccatum.
Ioan.17.d Act.1.d F iant dies eius pauci: & epiſcopatũ eius accipiat alter.
F iant filij eius orphani: & vxor eius vidua.
N utantes transferantur filij eius & mendicent: & eijciantur de habitationibus ſuis.
S crutetur fœnerator omnem ſubſtantiam eius: & diripiant alieni labores eius.
N on ſit illi adiutor: nec ſit qui miſereatur pupillis eius.
F iant nati eius in interitum: in gene

ratione vna deleatur nomen eius.
In memoriā redeat iniquitas patrū eius in conspectu domini: & peccatū matris eius non deleatur.
Fiant contra dominum semper, & dispereat de terra memoria eorum: pro eo quòd non est recordatus facere misericordiam.
Et persecutus est hominem inopem & mendicum, & compunctum corde mortificare.
Et dilexit maledictionem, & veniet ei: & noluit benedictionem, & elongabitur ab eo.
Et induit maledictionem sicut vestimentum, & intrauit sicut aqua in interiora eius, & sicut oleum in ossibus eius.
Fiat ei sicut vestimentum quo operitur: & sicut zona qua semper præcingitur.
Hoc opus eorum qui detrahūt mihi apud dominum: & qui loquūtur mala aduersus animam meam.
Et tu domine dñe fac mecum pro-

pter nomen tuum: quia suauis est misericordia tua.

Libera me quia egenus & pauper ego sum: & cor meum conturbatum est intra me.

Sicut vmbra cum declinat, ablatus sum: & excussus sum sicut locustę.

Genua mea infirmata sunt à ieiunio: & caro mea immutata est propter oleum.

Et ego factus sum opprobrium illis: viderunt me, & mouerunt capita sua.

Adiuua me domine deus meus: saluum me fac secundum misericordiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: & tu domine fecisti eam.

Maledicent illi, & tu benedices, qui insurgunt in me confundantur: seruus autem tuus lætabitur.

Induantur qui detrahunt mihi pudore: & operiantur sicut diploide cõfusione sua.

Confitebor domino nimis in ore

meo: & in medio multorum lauda-
bo eum.
Qui astitit à dextris pauperis: vt sal
uam faceret à persequentibus animã
meam.

¶ Psalmus Dauid CIX. 109

DIxit dominus domino meo, Mat.22.d
Sede à dextris meis. 1.cor.15.d
Donec ponam inimicos tuos scabel Hebr.1.d
lum pedum tuorum. 10.c
Virgam virtutis tuæ emittet domi- Act.2.f
nus ex Sion: dominare in medio ini
micorum tuorum.
Tecum principiũ in die virtutis tuę
in splendoribus sanctorum: ex vtero
ante luciferum genui te.
Iurauit dominus, & non pœnitebit Heb.7.c
eum: Tu es sacerdos in ęternũ, secun Ioan.12.e
dum ordinem Melchisedec. Heb.5.b
Dominus à dextris tuis confregit in
die iræ suæ reges.
Iudicabit in nationibus, implebit
ruinas: conquassabit capita in terra
multorum.
De torrente in via bibet: propterea

exaltabit caput.

ℭ HALELVIA. CX.

120 CONfitebor tibi domine in toto corde meo: in cõsilio iustorum & congregatione.

Magna opera domini: exquisita in omnes voluntates eius.

Confessio & magnificentia opus eius: & iustitia eius manet in seculum seculi.

Memoriam fecit mirabilium suorũ, misericors & miserator dñs: escam dedit timentibus se.

Memor erit in seculum testamenti sui, virtutem operum suorũ annunciabit populo suo,

Vt det illis hæreditatem gentium: opera manuum eius, veritas & iudicium.

Fidelia omnia mandata eius: confirmata in seculum seculi, facta in veritate & æquitate.

Redemptionem misit populo suo: mandauit in æternum testamentum suum.

Sanctum & terribile nomẽ eius: ini
tium sapientiæ, timor domini.
Intellectus bonus omnibus facien- Prouer.1.
tibus eum: laudatio eius manet in se a.&.9.c
culum seculi. Eccli.1.b

HALELVIA, reuersionis Aggæi & Zachariæ. CXI.

BEatus vir qui timet dominum:
in mandatis eius volet nimis.
Potens in terra erit semen eius: gene
ratio rectorum benedicetur.
Gloria & diuitię in domo eius: & iu
stitia eius manet in seculum seculi.
Exortũ est in tenebris lumen rectis:
misericors & miserator & iustus.
Iocundus homo qui miseretur & cõ
modat, disponet sermones suos in
iudicio: quia in æternum non com-
mouebitur.
In memoria æterna erit iustus: ab
auditione mala non timebit.
Paratum cor eius sperare in domi-
no: confirmatum est cor eius, non
commouebitur donec despiciat ini-
micos suos.

2.cor.9.e Disperſit, dedit pauperibus, iuſtitia
eius manet in ſeculum ſeculi: cornu
eius exaltabitur in gloria.
Peccator videbit & iraſcetur, denti-
bus ſuis fremet & tabeſcet: deſideriũ
peccatorum peribit.

112 ℭ HALELVIA. CXII.

Laudate pueri dominum: lauda-
te nomen domini.
Sit nomen domini benedictum: ex
hoc nunc & vſq; in ſeculum.
Mala.1.c A ſolis ortu vſq; ad occaſum: lauda-
bile nomen domini.
Excelſus ſuper omnes gentes domi
nus: & ſuper cœlos gloria eius.
Quis ſicut dominus deus noſter qui
in altis habitat: & humilia reſpicit in
cœlo & in terra?
Suſcitans à terra inopem: & de ſter-
core erigens pauperem.
Vt collocet eum cum principibus:
cum principibus populi ſui.
Qui habitare facit ſterilẽ in domo:
matrem filiorum lætantem.

113 ℭ HALELVIA. CXIII.

IN exitu Israel de Ægypto, dom⁹ Exo.13.a
Iacob de populo barbaro.
Facta est Iudea sanctificatio eius, Israel potestas eius.
Mare vidit & fugit: Iordanis conuersus est retrorsum.
Montes exultauerunt vt arietes: & colles sicut agni ouium.
Quid est tibi mare quod fugisti? & tu Iordanis quia conuersus es retrorsum?
Montes exultastis sicut arietes: & colles sicut agni ouium?
A facie domini mota est terra: à facie dei Iacob.
Qui conuertit petrā in stagna aquarum: & rupem in fontes aquarum.
Non nobis domine, non nobis: sed nomini tuo da gloriam.
Super misericordia tua & veritate tua: nequando dicant gentes, Vbi est deus eorum?
Deus autem noster in cœlo: omnia quæcunque voluit fecit.
Simulacra gentium argentum & au

rum: opera manuum hominum.

Sapi.15.d Os habent, & non loquetur: oculos habent & non videbunt.

Aures habent, & non audient: nares habent, & non odorabunt.

Manus habent & non palpabũt, pedes habent & non ambulabunt: non clamabunt in gutture suo.

Similes illis fiant qui faciunt ea: & omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel speravit in domino: adiutor eorũ & protector eorũ est.

Domus Aaron speravit in domino: adiutor eorũ & protector eorũ est.

Qui timent dominum speraverunt in domino: adiutor eorum & protector eorum est.

Dominus memor fuit nostri: & benedixit nobis.

Benedixit domui Israel: benedixit domui Aaron.

Benedixit omnibus qui timent dominum: pusillis cum maioribus.

Adiiciat dominus super vos: super vos & super filios vestros.

Benedicti vos à dño: qui fecit cœlũ
& terram.
Cœlum cœli domino: terram autẽ
dedit filijs hominum.
Non mortui laudabunt te domine: Baruch
neque omnes qui descendunt in in- 2.d
fernum.
Sed nos qui viuimus benedicimus Dan. 2.c
domino: ex hoc nunc & vsque in se-
culum.

¶ HALELVIA. CXIIII. 114

Dilexi, quoniam exaudiet domi-
nus vocem orationis meæ.
Quia inclinauit aurẽ suam mihi: &
in diebus meis inuocabo.
Circundederũt me dolores mortis:
& pericula inferni inuenerunt me.
Tribulationem & dolorem inueni:
& nomen domini inuocaui.
O domine libera animam meam: mi-
sericors dominus & iustus, & deus
noster miseretur.
Custodiens paruulos dominus: hu-
miliatus sum, & liberauit me.
Conuertere anima mea in requiem

tuam: quia dominus benefecit tibi.
Q uia eripuit animã meam de mor-
te: oculos meos à lachrymis, pedes
meos à lapsu.
P lacebo dño in regione viuorum.
115 ℭ HALELVIA. CXV.
2.cor.4.c C Redidi, propter quod locutus
sum: ego autẽ humiliatus sum
nimis.
Rom.3a. E go dixi in excessu meo, Omnis ho
mo mendax.
Q uid retribuam domino pro om-
nibus quæ retribuit mihi?
C alicem salutaris accipiam: & no-
men domini inuocabo.
V ota mea domino reddam corã om
ni populo eius: pretiosa in cõspectu
domini mors sanctorum eius.
O domine quia ego seruus tuus: ego
Sapi.9.a seruus tuus, & filius ancillæ tuæ.
D irupisti vincula mea: tibi sacrifica-
bo hostiam laudis: & nomen domi-
ni inuocabo.
V ota mea domino reddam in cõspe
ctu omnis populi eius: in atrijs do-

mus dñi in medio tui Hierusalem.

℄ HALELVIA. CXVI. 116

Laudate dominum omnes gen/ Ro.15.c
tes: laudate eũ omnes populi.
Quoniam confirmata est super nos
misericordia eius: & veritas domini Ioan.12.c
manet in æternum.

℄ HALELVIA. CXVII. 117

Confitemini domino quoniã bo
nus: quoniam in seculum mise/
ricordia eius.
Dicat nunc Israel quoniam bonus:
quoniã in seculũ misericordia eius.
Dicat nunc domus Aaron: quoniam
in seculum misericordia eius.
Dicant nunc qui timent dominum:
quoniã in seculũ misericordia eius.
De tribulatione inuocaui dominũ:
& exaudiuit me in latitudine dñs.
Dominus mihi adiutor: nõ timebo
quid faciat mihi homo.
Dominus mihi adiutor: & ego despi Heb.13.a
ciam inimicos meos.
Bonum est confidere in domino: q̃
confidere in homine.

B onum eſt ſperare in dño: quàm ſperare in principibus.
O mnes gentes circuíerunt me: & in nomine dñi, quia vltus ſum in eos.
C ircundantes circundederunt me: & in nomine domini, quia vltus ſum in eos.
C ircundederunt me ſicut apes, & exarſerunt ſicut ignis in ſpinis: & in nomine dñi quia vltus ſum in eos.
I mpulſus euerſus ſum vt caderem: & dominus ſuſcepit me.
Eſ.12.a F ortitudo mea & laus mea dñs: &
Exo.15.a factus eſt mihi in ſalutem.
V ox exultationis & ſalutis in tabernaculis iuſtorum.
D extera domini fecit virtutem, dextera domini exaltauit me: dextera domini fecit virtutem.
N on moriar, ſed viuam: & narrabo opera domini.
C aſtigans caſtigauit me dominus: & morti non tradidit me.
A perite mihi portas iuſtitiæ, ingreſſus in eas confitebor domino: hæc

porta

porta domini; iusti intrabũt in eam.
Confitebor tibi quoniam exaudisti
me:& factus es mihi in salutem.
Lapidem quem reprobauerunt ædi- Mat.21.d
ficantes: hic factus est in caput an- Mar.12.a
guli. Luc.20.c
A domino factum est istud:& est mi- Act.4.b
rabile in oculis nostris. Rom.9.g
Hæc est dies quam fecit dñs: exulte- 1.Pe.2.a
mus & lætemur in ea. Esa.28.d
O domine saluum me fac, ô domine
bene prosperare: benedictus qui ve- Mat.21.b
nit in nomine domini.
Benediximus vobis de domo domi-
ni: deus dominus & illuxit nobis.
Constituite diem solennem in con-
densis: vsq; ad cornu altaris.
Deus meus es tu & confitebor tibi:
deus meus es tu, & exaltabo te.
Confitebor tibi quoniam exaudisti
me:& factus es mihi in salutem.
Confitemini domino quoniam bo-
nus: quoniam in seculum misericor-
dia eius.

¶ HALELVIA. CXVIII. 118

Aleph BEati immaculati in via: qui am-
bulant in lege domini.
Beati qui scrutatur testimonia eius:
in toto corde exquirunt eum.
Non enim qui operatur iniquitatē:
in viis eius ambulauerunt.
Tu mandasti mandata tua custodiri
nimis.
Vtinam dirigantur viæ meæ ad cu-
stodiendas iustificationes tuas.
Tunc non confundar: cum perspexe
ro in omnibus mandatis tuis.
Confitebor tibi in directione cordis:
in eo quod didici iudicia iustitię tuę.
Iustificationes tuas custodiam: non
me derelinquas vsquequaqȝ.
Beth IN quo corrigit adulescentior vi-
am suam? in custodiendo sermo-
nes tuos.
In toto corde meo exquisiui te: ne
repellas me à mandatis tuis.
In corde meo abscōdi eloquia tua:
vt non peccem tibi.
Benedictus es domine: doce me iu-
stificationes tuas.

In labijs meis pronuntiaui omnia iudicia oris tui.
In via testimoniorum tuorum dele ctatus sum: sicut in omnib⁹ diuitijs. Daleth
In mandatis tuis exercebor: & con siderabo vias tuas.
In iustificationibus tuis meditabor: non obliuiscar sermones tuos.

Retribue seruo tuo, viuifica me: & custodiam sermones tuos. Gimel
Reuela oculos meos: & cõsiderabo mirabilia de lege tua.
Incola ego sum in terra: non abscõ das à me mandata tua.
Cõcupiuit anima mea desiderare iu stificationes tuas in omni tempore.
Increpasti superbos: maledicti qui declinant à mandatis tuis.
Aufer à me opprobrium & contem ptũ: quia testimonia tua exquisiui.
Etenim sederunt principes, & ad uersum me loquebantur: seruus au tem tuus exercebatur in iustificatio nibus tuis. He
Nam & testimonia tua meditatio

mea est: & consilium meum iustifica
tiones tuæ.

Daleth ADhæsit pauimento anima mea:
viuifica me secundum verbum
tuum.

Vias meas enũtiaui, & exaudisti me:
doce me iustificationes tuas.

Viam iustificationum tuarum in-
strue me: & exercebor in mirabili-
bus tuis.

Dormitauit anima mea præ tædio:
confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amoue à me: & de
lege tua miserere mei.

Viam veritatis elegi, iudicia tua non
sum oblitus.

Adhæsi testimonijs tuis domine: no
li me confundere.

Viam mãdatorum tuorum cucurri:
cum dilatasti cor meum.

He LEgem pone mihi domine viam
iustificationum tuarũ: & exqui-
ram eam semper.

Da mihi intellectum, & scrutabor le
gem tuam: & custodiam illam in to

to corde meo.

D educ me in semitam mādatorum tuorum: quia ipsam volui.

I nclina cor meū in testimonia tua: & non in auaritiam.

A uerte oculos meos ne videant vanitatem: in via tua viuifica me.

S tatue seruo tuo eloquium tuum in timore tuo.

A mputa opprobrium meum quod suspicatus sum: quia iudicia tua iucunda.

E cce cōcupiui mandata tua: in æquitate tua viuifica me.

E T veniat super me misericordia tua domine: salutare tuum secundum eloquium tuum. Vau

E t respondebo exprobrantibus mihi verbum: quia speraui in sermonibus tuis.

E t ne auferas de ore meo verbū veritatis vsquequaque: quia in iudicijs tuis supersperaui.

E t custodiam legem tuam semper: in seculum & in seculum seculi.

E t ambulabam in latitudinē: quia mandata tua exquisiui.

E t loquebar in testimonijs tuis in cō spectu regum: & non confundebar.

E t meditabar in mandatis tuis: quæ dilexi.

E t leuaui manus meas ad mandata tua quæ dilexi: & exercebor in iusti/ficationibus tuis.

Zain M Emor esto verbi tui seruo tuo: in quo mihi spem dedisti.

H æc me consolata est in humilita/te mea: quia eloquium tuum viuifi/cauit me.

S uperbi inique agebāt vsquequaq;: à lege autem tua non declinaui.

M emor fui iudiciorum tuorum à se culo domine: & consolatus sum.

D efectio tenuit me pro peccatorib⁹ derelinquentibus legem tuam.

C antabiles mihi erāt iustificationes tuę: in loco peregrinationis meæ.

M emor fui nocte nominis tui domi ne: & custodiui legem tuam.

H æc facta est mihi: quia iustificatio/

nes tuas exquisiui.

Heth

Portio mea domine, dixi, custodire legem tuam.

Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo: miserere mei secundũ eloquium tuum.

Cogitaui vias meas: & conuerti pedes meos in testimonia tua.

Paratus sum & non sum turbatus: vt custodiam mandata tua.

Funes peccatorum circũplexi sunt me: & legẽ tuam non sum oblitus.

Media nocte surgebam ad confitendum tibi, super iudicia iustificationis tuæ.

Particeps ego sum omnium timentium te: & custodientiũ mãdata tua.

Misericordia tua dñe plena est terra: iustificationes tuas doce me.

Teth

Bonitatem fecisti cum seruo tuo domine, secundũ verbum tuũ.

Bonitatem & disciplinam & scientiam doce me: quia mãdatis tuis credidi.

Priusquam humiliarer ego deliqui:

propterea eloquium tuũ custodiui.
B onus es tu: & in bonitate tua doce
me iustificationes tuas.
M ultiplicata est super me iniquitas
superborum: ego autem in toto cor/
de meo scrutabor mandata tua.
C oagulatum est sicut lac cor eorũ:
ego vero legẽ tuam meditatus sum.
B onum mihi, quia humiliasti me: vt
discam iustificationes tuas.
B onum mihi lex oris tui super mil/
lia auri & argenti.

Iod

M Anus tuæ fecerunt me & pl as
maurerunt me: da mihi intelle
ctum, vt discam mandata tua.
Q ui timent te videbunt me, & læ/
tabuntur: quia in verba tua super/
speraui.
C ognoui domine quia æquitas iu/
dicia tua: & in veritate tua humilia/
sti me.
F iat misericordia tua vt consoletur
me: secundum eloquium tuum ser/
uo tuo.
V eniant mihi miserationes tuę & vi

uam: quia lex tua meditatio mea est.
Confundantur superbi quia iniuste iniquitaté fecerunt in me: ego autem exercebor in mandatis tuis.
Conuertantur mihi timentes te: & qui nouerunt testimonia tua.
Fiat cor meum immaculatũ in iustificationibus tuis: vt non confundar.

Caph

Defecit in salutare tuum anima mea: & in verbum tuum super speraui.
Defecerunt oculi mei in eloquium tuum: dicentes, Quando consolaberis me?
Quia factus sum sicut vter in pruina: iustificationes tuas non sum oblitus.
Quot sunt dies serui tui, quando facies de persequẽtibus me iudicium?
Narrauerunt mihi iniqui fabulationes: sed non vt lex tua.
Omnia mandata tua veritas: iniqui persecuti sunt me, adiuua me.
Paulominus consummauerunt me in terra: ego auté non dereliqui man

data tua.

Secundum misericordiam tuam viuifica me: & custodiam testimonia oris tui.

Lamed IN æternum domine verbũ tuum permanet in cœlo.

In generatione & generationem veritas tua: fundasti terram, & permanet.

Ordinatiõe tua perseuerat dies: quoniam omnia seruiunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditatio mea est: tunc forte periſſem in humilitate mea.

In æternum non obliuiscar iustificationes tuas: quia in ipsis viuificasti me.

Tuus sum ego, saluum me fac: quoniam iustificationes tuas exquisiui.

Me expectauerũt peccatores vt perderent me: testimonia tua intellexi.

Omnis cõsummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis.

Mem QVomodo dilexi legẽ tuã dñe: tota die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentē me fecisti mādato tuo: quia in æternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi: quia testimonia tua meditatio mea est.

Super senes intellexi: quia mandata tua quæsiui.

Ab omni via mala prohibui pedes meos: vt custodiam verba tua.

A iudicijs tuis non declinaui: quia tu legem posuisti mihi.

Quàm dulcia faucib⁹ meis eloquia tua: super mel ori meo.

A mandatis tuis intellexi: propterea odiui omnem viam iniquitatis.

Lucerna pedibus meis verbū tuum: & lumen semitis meis. Nun

Iuraui & statui custodire iudicia iustitiæ tuæ.

Humiliatus sum vsquequaque domine: viuifica me secūdum verbum tuum.

Voluntaria oris mei beneplacita fac domine: & iudicia tua doce me.

Anima mea in manibus meis sem-
per: & legē tuam non sum oblitus.
Posuerunt peccatores laqueum mi
hi: & de mandatis tuis non erraui.
Hereditatē acquisiui testimonia tua
in æternū: quia exultatio cordis mei
sunt.
Inclinaui cor meum ad faciēdas iu-
stificationes tuas in æternū: propter
retributionem.

Samech Iniquos odio habui: & legem tuā
dilexi.
Adiutor & susceptor meus es tu: &
in verbum tuum supersperaui.
Declinate à me maligni: & scrutabor
mandata dei mei.
Suscipe me secundū eloquium tuū,
& viuam: & non confundas me ab
expectatione mea.
Adiuua me & saluus ero: & medita-
bor in iustificationibus tuis semper.
Spreuisti omnes discedentes à iudi-
cijs tuis: quia iniusta cogitatio eo-
rum.
Præuaricantes reputaui omnes pec

catores terræ: ideo dilexi testimonia tua.

Confige timore tuo carnes meas: à iudicijs enim tuis timui.

FEci iudicium & iustitiam: nõ tradas me calumniantibus me. Ain

Suscipe seruum tuum in bonum: nõ calumnientur me superbi.

Oculi mei defecerunt in salutare tuum: & in eloquium iustitiæ tuæ.

Fac cum seruo tuo secundum misericordiã tuam: & iustificationes tuas doce me.

Seruus tuus sum ego: da mihi intellectum, vt sciam testimonia tua.

Tempus faciendi domine: dissipauerunt legem tuam.

Ideo dilexi mandata tua super aurũ & topazion.

Propterea ad omnia mãdata tua dirigebar: omnem viam iniquã odio habui.

MIrabilia testimonia tua: ideo scrutata est ea anima mea. Phe

Declaratio sermonum tuorum illu-

minat:& intellectum dat paruulis.

Os meum aperui, & attraxi spiritũ: quia mandata tua desiderabam.

Aspice in me,& miserere mei secundum iudicium diligentium nomen tuum.

Gressus meos dirige secundum eloquium tuum:& non dominetur mei omnis iniustitia.

Redime me à calumnijs hominum: vt custodiam mandata tua.

Faciem tuam illumina super seruũ tuũ:& doce me iustificationes tuas.

Exitus aquarum deduxerunt oculi mei : quia non custodierunt legem tuam.

Sade

Iustus es domine:& rectum iudicium tuum.

Mandasti iustitiam testimonia tua: & veritatem tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus meus:quia obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum vehementer:& seruus tuus dilexit illud.

Adolescentulus sum ego & contem

ptus: iustificationes tuas nō sum ob-
litus.

Iustitia tua iustitia in æternū: & lex
tua veritas.

Tribulatio & angustia inuenerunt
me: mandata tua meditatio mea est.

Æquitas testimonia tua in æternū:
intellectum da mihi & viuam.

Clamaui in toto corde, exaudi
me domine: iustificationes tuas
requiram. Copla

Clamaui ad te, saluum me fac: vt cu-
stodiam mandata tua.

Præueni in immaturitate, & clama-
ui, quia in verba tua supersperaui.

Præuenerunt oculi mei ad te dilucu
lo: vt meditarer eloquia tua.

Vocem meam audi secundum mise-
ricordiam tuam domine: & secundū
iudicium tuum viuifica me.

Appropinquauerūt persequētes me
iniquitati: a lege autem tua longe fa-
cti sunt.

Prope es tu domine: & omnes viæ
tuæ veritas.

Initio cognoui de testimonijs tuis: quia in æternum fundasti ea.

Res Vide humilitatem meam, & eri pe me: quia legē tuam non sum oblitus.

Iudica iudicium meum & redime me: propter eloquium tuum viuifica me.

Longe à peccatoribus salus: quia iustificationes tuas non exquisierunt.

Misericordiæ tuæ multę domine. secundum iudicium tuū viuifica me.

Multi qui persequuntur me, & tribulant me: à testimonijs tuis nō declinaui.

Vidi præuaricantes, & tabescebam: quia eloquia tua non custodierunt.

Vide quoniam mandata tua dilexi domine: in misericordia tua viuifica me.

Principium verborum tuorum veritas: in æternum omnia iudicia iustitiæ tuæ.

Sin Principes persecuti sunt me gratis: & à verbis tuis formidauit

cor

cor meum.

Lętabor ego super eloquia tua: sicut qui inuenit spolia multa.

Iniquitatem odio habui & abominatus sum: legem autē tuam dilexi.

Septies in die laudem dixi tibi super iudicia iustitiæ tuæ.

Pax multa diligentibus legē tuam: & non est illis scandalum.

Expectabam salutare tuū domine: & mandata tua dilexi.

Custodiuit anima mea testimonia tua: & dilexit ea vehementer.

Seruaui mandata tua & testimonia tua: quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

Thau

APpropinquet deprecatio mea in cōspectu tuo domine: iuxta eloquium tuum da mihi intellectū.

Intret postulatio mea in conspectu tuo: secundum eloquium tuum eripe me.

Eructabunt labia mea hymnū, cum docueris me iustificationes tuas.

Pronuntiabit lingua mea eloquium

tuum: quia omnia mandata tua æquitas.

F iat manus tua vt saluet me: quoniã mandata tua elegi.

C oncupiui salutare tuum domine: & lex tua meditatio mea est.

V iuet anima mea & laudabit te: & iudicia tua adiuuabunt me.

E rraui sicut ouis quæ perijt: quere seruuum tuum, quia mandata tua nõ sum oblitus.

¶ Canticum graduum CXIX.

Ionæ. 2. b A D dominũ cum tribularer clamaui: & exaudiuit me.

D omine libera animam meam à labijs iniquis: & à lingua dolosa.

Q uid detur tibi aut quid apponatur tibi ad linguam dolosam?

S agittæ potentis acutæ: cum carbonibus desolatorijs.

H ei mihi quia incolatus meus prolongatus est, habitaui cum habitantibus Cedar: multum incola fuit anima mea.

C um his qui oderunt pacem, eram

pacificus: cum loquebar illis, impu-
gnabant me gratis.

¶ Canticum graduum CXX. 120

LEuaui oculos meos in montes:
vnde veniet auxilium mihi.
Auxilium meum à domino: qui fe-
cit cœlum & terram.
Non det in commotionem pedem
tuũ: neq; dormitet qui cuſtodit te.
Ecce non dormitabit neq; dormiet
qui cuſtodit Iſrael.
Dominus cuſtodit te: dominus pro
tectio tua, ſuper manum dexteram
tuam.
Per diem ſol non vret te: neq; luna
per noctem.
Dominus cuſtodit te ab omni ma-
lo: cuſtodiat animã tuam dominus.
Dominus cuſtodiat introitum tuũ
& exitum tuum, ex hoc nunc & vſq;
in ſeculum.

¶ Canticum graduum CXXI. 121

LÆtatus ſum in his quę dicta ſũt
mihi: in domũ domini ibimus.
Stantes erant pedes noſtri in atrijs

tuis Hieruſalem.

Hieruſalē quę ædificatur vt ciuitas: cuius participatio eius in idipſum.

Illuc enim aſcenderūt tribus, tribus domini: teſtimonium Iſrael, ad confitendum nomini domini.

Quia illic ſederūt ſedes in iudicio: ſedes ſuper domum Dauid.

Rogate quæ ad pacem ſunt Hieruſalem: & abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua, & abundātia in turribus tuis.

Propter fratres meos & proximos meos loquebar pacem dę te.

Propter domum domini dei noſtri, quæſiui bona tibi.

Canticum graduum CXXII.

AD te leuaui oculos meos: qui habitas in cœlis.

Ecce ſicut oculi ſeruorum in manibus dominorum ſuorum.

Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ ſuæ: ita oculi noſtri ad dominum deum noſtrum, donec miſereatur noſtri.

Miſerere noſtri domine miſerere noſtri: quia multum repleti ſumus deſpectione.

Quia multum repleta eſt anima noſtra: opprobriũ abundantibus, & deſpectio ſuperbis.

ℭ Canticum graduum CXXIII. 123

Niſi quia dominus erat in nobis, dicat nunc Iſrael, niſi quia dominus erat in nobis.

Cum exurgerent homines in nos, forte viuos deglutiſſent nos.

Cum iraſceretur furor eorũ in nos, forſitan aqua abſorbuiſſet nos.

Torrentem pertranſiuit anima noſtra: forſitan pertranſiſſet anima noſtra aquam intolerabilem.

Benedictus dominus, qui non dedit nos in captionem dentibus eorum.

Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venantium.

Laqueus contritus eſt: & nos liberati ſumus.

Adiutorium noſtrum in nomine domini: qui fecit cœlum & terram.

¶ Canticum graduū CXXIIII.

124 QVi confidunt in domino ſicut mons Sion:non commouebitur in æternum qui habitat in Hieruſalem.

Montes in circuitu eius:& dominus in circuitu populi ſui,ex hoc nunc & vſqꝫ in ſeculum.

Quia non relinquet dominus virgā peccatorum ſuper ſortem iuſtorum: vt non extendāt iuſti ad iniquitatem manus ſuas.

Benefac domine bonis & rectis corde.

Declinantes autem in obligationes, adducet dominus cum operantibus iniquitatem:pax ſuper Iſrael.

¶ Canticum graduum CXXV.

125 IN conuertendo dominus captiuitatem Sion : facti ſumus ſicut conſolati.

Tunc repletū eſt gaudio os noſtrū: & lingua noſtra exultatione.

Tunc dicent inter gentes, Magnificauit dominus facere cum eis.

Magnificauit dominus facere nobiſcum: facti ſumus lætantes.
Conuerte domine captiuitatem noſtram: ſicut torrens in auſtro.
Qui ſeminant in lachrymis: in exultatione metent.
Euntes ibant & flebant: mittentes ſemina ſua.
Venientes autem venient cum exultatione: portantes manipulos ſuos.

¶ Canticum graduum Salomoni CXXVI. 126

Niſi dominus ædificauerit domum: in vanum laborauerunt qui ædificant eam.
Niſi dominus cuſtodierit ciuitatem: fruſtra vigilat, qui cuſtodit eam.
Vanum eſt vobis ante lucem ſurgere: ſurgite poſtquã ſederitis, qui manducatis panem doloris.
Cum dederit dilectis ſuis ſomnum: ecce hæreditas domini filij, merces fructus ventris.
Sicut ſagittæ in manu potentis: ita filij excuſſorum.

B eatus vir qui impleuit desiderium suum ex ipsis: non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta.

127 ℭ Canticum graduū. C X X V I I.

B Eati omnes qui timēt dominū: qui ambulant in vijs eius.

L abores manuum tuarum quia māducabis: beatus es, & bene tibi erit.

V xor tua sicut vitis abundans in lateribus domus tuæ.

F ilij tui sicut nouellæ oliuarum: in circuitu mensæ tuæ.

E cce sic benedicetur homo qui timet dominum.

B enedicat tibi dominus ex Sion: & videas bona Hierusalem omnibus diebus vitæ tuæ.

E t videas filios filiorum tuorum pacem super Israel.

128 ℭ Canticum graduū. C X X V I I I.

S Æpe expugnauerunt me à iuuentute mea, dicat nunc Israel.

S æpe expugnauerunt me à iuuentute mea: etenim non potuerunt mihi.

S upra dorsum meum fabricauerunt

peccatores: prolongauerunt iniquitatem ſuam.

Dominus iuſtus, concidet ceruices peccatorum: confundantur & conuertantur retrorſum, omnes qui oderunt Sion.

Fiant ſicut fœnum tectorum: quod priuſquam euellatur, exaruit.

De quo non impleuit manum ſuam qui metet: & ſinum ſuum, qui manipulos colliget.

Et non dixerũt qui præteribant, Benedictio domini ſuper vos: benediximus vobis in nomine domini.

Canticum graduum CXXIX. 129

DE profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates obſeruaueris domine: domine quis ſuſtinebit?

Quia apud te propitiatio eſt: & propter legem tuam ſuſtinui te domine.

Suſtinuit anima mea in verbo eius:

ſperauit anima mea in domino.
A cuſtodia matutina vſq; ad noctē:
ſperet Iſrael in domino.
Quia apud dominum miſericordia:
& copioſa apud eum redemptio.
Et ipſe redimet Iſrael ex omnibus
iniquitatibus eius.

Canticum graduum CXXX.

130 DOmine non eſt exaltatum cor
meum, neque elati ſunt oculi
mei.
Neq; ambulaui in magnis: neque in
mirabilibus ſuper me.
Si non humiliter ſentiebā: ſed exal-
taui animam meam.
Sicut ablactatus eſt ſuper matre ſua:
ita retributio in anima mea.
Speret Iſrael in domino ex hoc nūc
& vſq; in ſeculum.

Canticum graduū CXXXI.

131 MEmento domine Dauid, & om
nis manſuetudinis eius.
Sicut iurauit domino, votum vouit
deo Iacob.
Si introiero in tabernaculum dom⁹

meæ, si ascendero in lectum strati mei.
Si dedero somnū oculis meis, & palpebris meis dormitationem.
Et requiem tēporibus meis: donec inueniam locum domino, tabernaculum deo Iacob.
Ecce audiuimus eam in Ephráta: inuenimus eam in campis syluæ.
Introibimus in tabernaculum eius: adorabimus in loco vbi steterunt pedes eius.
Surge domine in requiem tuam: tu & arca sanctificationis tuæ. 2.Par.6.g
Sacerdotes tui induantur iustitiam: & sancti tui exultent.
Propter Dauid seruum tuum: non auertas faciem CHRISTI tui.
Iurauit dominus Dauid veritatem, & non frustrabitur eam, De fructu vētris tui ponam super sedem tuam. Luc.1.e Act.2.e
Si custodierint filij tui testamentum meum: & testimonia mea hæc quæ docebo eos.
Et filij eorum, vsque in seculum sede-

bunt super sedem tuam.
Quoniam elegit dominus Sion: elegit eam in habitationem sibi.
Hæc requies mea in seculum seculi: hic habitabo quoniam elegi eam.
Viduam eius benedicés benedicam: pauperes eius saturabo panibus.
Sacerdotes eius induam salutari: & sancti eius exultatione exultabunt.
Illuc producam cornu Dauid: para/
Luc.1.g ui lucernam CHRISTO meo.
Mala.3.a Inimicos eius induam confusione:
Luc.1.b super ipsum autem efflorebit sancti/
ficatio mea.

132 ℭ Canticum graduũ. CXXXII.

Ecce quàm bonũ & quàm iucundum, habitare fratres in vnum.
Sicut vnguétum in capite, quod descendit in barbam, barbam Aaron.
Quod descendit in oram vestiméti eius: sicut ros Hermon, qui descédit in montem Sion;
Quoniam illic mandauit dominus benedictionem: & vitam vsque in seculum.

¶ Canticum graduũ CXXXIII. 133

Ecce nunc benedicite dominum omnes serui domini.

Qui statis in domo domini, in atrijs domus dei nostri.

In noctibus extollite manus vestras in sancta: & benedicite dominum.

Benedicat te dominus ex Sion: qui fecit cœlum & terram.

¶ HALELVIA. CXXXIIII. 134

LAudate nomen domini, laudate serui dominum.

Qui statis in domo domini, in atrijs domus dei nostri.

Laudate dominum quia bonus dominus: psallite nomini eius, quoniã suaue.

Quoniã Iacob elegit sibi dominus: Israel in possessionem sibi.

Quia ego cognoui quòd magnus est dominus: & deus noster præ omnibus dijs.

Omnia quæcunq; voluit dominus fecit in cœlo & in terra: in mari & in omnibus abyssis.

Hie.10.c E duce͂s nubes ab extremo terræ: ful
gura in pluuiam fecit.
Q ui producit ve͂tos de thesauris su/
Exo.12.d is; qui percussit primogenita Ægypti
ab homine vsq; ad pecus.
E t misit signa & prodigia in medio
tui Ægypte: in Pharaonem & in om
nes seruos eius.
Nu͂e.21.e Q ui percussit gentes multas, & occi
&.g dit reges fortes.
S eon regem Amorrhæorum, & Og
rege͂ Basan, & omnia regna Chanaa͂.
Iosue.12.c E t dedit terram eorum hæreditate͂:
hæreditatem Israel populo suo.
D omine nomen tuum in æternum:
domine memoriale tuum in genera
tione & generationem.
Q uia judicabit dominus populum
suum: & in seruis suis deprecabitur.
S imulacra gentium argentum & au
rum: opera manuum hominum.
Sapi.15.d O s habent & non loquentur: oculos
habent & non videbunt.
A ures habent & non audient: neq;
enim est spiritus in ore ipsorum.

Similes illis fiant qui faciunt ea: & omnes qui confidunt in eis.
Domus Israel benedicite domino: domus Aaron benedicite domino.
Domus Leui benedicite domino: qui timetis dominum, benedicite domino.
Benedictus dominus ex Siō, qui habitat in Hierusalem.

ℭ HALELVIA. CXXXV. 135

Confitemini domino quoniā bonus: quoniam in æternum misericordia eius.
Confitemini deo deorum: quoniam in æternum misericordia eius.
Confitemini domino dominorum: quoniā in æternū misericordia eius.
Qui facit mirabilia magna sol⁹: quoniam in æternū misericordia eius.
Qui fecit cœlos in intellectu: quoniam in æternum misericordia eius. Geñ.1.
Qui firmauit terrā super aquas: quoniam in æternum misericordia eius. 1.a
Qui fecit luminaria magna: quoniā in æternum misericordia eius. 1.b

Solem in potestatem diei: quoniam in æternum misericordia eius.
Lunam & stellas, in potestatem noctis: quoniam in æternum misericordia eius.
Exo.12.d Qui percussit Ægyptum, cum primogenitis eorum: quoniam in æternum misericordia eius.
Exo.13.d Qui eduxit Israel de medio eorum: quoniã in æternũ misericordia eius.
In manu potẽti & brachio excelso: quoniã in æternũ misericordia eius.
14.e Qui diuisit mare rubrum in diuisiones: quoniam in æternum misericordia eius.
Et eduxit Israel per medium eius: quoniã in æternũ misericordia eius.
14.g Et excussit Pharaonem & virtutem eius in mari rubro: quoniam in æternum misericordia eius.
Qui traduxit populũ suum per desertum: quoniam in æternum misericordia eius.
Qui percussit reges magnos: quoniã in æternum misericordia eius.

Et occidit reges fortes: quoniam in æternum misericordia eius. Nũe. 21.c
Seon regem Amorrhęorũ: quoniam in æternum misericordia eius.
Et Og regem Basan: quoniã in æter- 21.g
num misericordia eius.
Et dedit terram eorum hæreditatẽ: Iosue. 12.c
quoniã in æternũ misericordia eius.
Hęreditatẽ Israel seruo suo: quoniã in æternum misericordia eius.
Quia in humilitate nostra memor fuit nostri: quoniam in æternum misericordia eius.
Et redemit nos ab inimicis nostris: quoniã in æternũ misericordia eius.
Qui dat escam omni carni: quoniã in æternum misericordia eius.
Confitemini deo cœli: quoniam in æternum misericordia eius.
Confitemini domino dominorum: quoniã in æternũ misericordia eius.

¶ Hieremiæ. CXXXVI. 136

Super flumina Babylonis illic sedimus & fleuimus: dum recordaremur tui Sion.

In salicibus in medio eius suspendi/
mus organa nostra.
Quia illic interrogauerunt nos qui
captiuos duxerunt nos, verba can/
tionum.
Et qui abduxerunt nos, Hymnū can
tate nobis de canticis Sion.
Quomodo cantabimus canticū do/
mini in terra aliena?
Si oblitus fuero tui Hierusalem: ob/
liuioni detur dextera mea.
Adhæreat lingua mea faucibus me/
is: si non meminero tui.
Si non proposuero Hierusalem in
principio lætitiæ meæ.
Memor esto domine filiorū Edom,
in die Hierusalem.
Qui dicunt, Exinanite exinanite vs/
que ad fundamentum in ea.
Filia Babylonis misera: beatus qui
retribuet tibi retributionem tuam,
quam retribuisti nobis.
Esa.13.c Beatus qui tenebit & allidet paruu/
los tuos ad petram.

¶ Ipsi Dauid CXXXVII.

COnfitebor tibi domine in toto
corde meo: quoniã audisti ver-
ba oris mei.
In conspectu angelorum psallam ti
bi: adorabo ad templũ sanctum tuũ,
& confitebor nomini tuo.
Super misericordia tua & veritatẽ
tua: quoniã magnificasti super omne
nomen sanctum tuum.
In quacunq; die inuocauero te, ex-
audi me: multiplicabis ĩ anima mea
virtutem.
Confiteantur tibi domine omnes re-
ges terræ: quia audierunt omnia ver-
ba oris tui.
Et cantent in viis domini: quoniam
magna est gloria domini.
Quoniã excelsus dominus: & humi-
lia respicit, & alta à lõge cognoscit.
Si ambulauero in medio tribulatio-
nis, viuificabis me: & super iram ini-
micorum meorũ extendisti manum
tuam, & saluũ me fecit dextera tua.
Dominus retribuet pro me: domine
misericordia tua in seculũ, opera ma-

nuum tuarum ne despicias.

¶ In finem Psalmus Da-uid CXXXVIII.

138 DOmine probasti me, & cognouisti me: tu cognouisti sessionē meam, & resurrectionem meam.
Intellexisti cogitationes meas de lō ge: semitā meam & funiculum meū inuestigasti.
Et omnes vias meas preuidisti: quia non est sermo in lingua mea.
Ecce dñe tu cognouisti omnia, nouissima & antiqua: tu formasti me, & posuisti super me manum tuam.
Mirabilis facta est sciētia tua ex me: confortata est, & nō potero ad eam.
Quò ibo à spiritu tuo? & quò à facie tua fugiam?
Amos.9.a Si ascendero in cœlum, tu illic es: si descendero ad infernum, ades.
Si sumpsero pēnas meas diluculo, & habitauero in extremis maris.
Etenim illuc man⁹ tua deducet me: & tenebit me dextera tua.
Et dixi, Forsitan tenebræ conculca-

bunt me: & nox illuminatio mea in delicijs meis.
Q uia tenebrę non obſcurabuntur à te, & nox ſicut dies illuminabitur: ſicut tenebræ eius ita & lumen eius.
Q uia tu poſſediſti renes meos: ſuſcepiſti me de vtero matris meæ.
C onfitebor tibi quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua, & anima mea cognoſcet nimis.
N on eſt occultatum os meum à te quod feciſti in occulto: & ſubſtantia mea in inferioribus terræ.
I mperfectum meum viderũt oculi tui: & in libro tuo omnes ſcribẽtur, dies formabuntur & nemo in eis,
M ihi autem nimis honorificati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principatus eorum.
D inumerabo eos, & ſuper arenam multiplicabuntur: exurrexi, & adhuc ſum tecum.
S i occideris deus peccatores: viri ſanguinum declinate à me.
Q uia dicitis in cogitatione: accipiãt

in vanitate ciuitates suas.
N onne qui oderunt te domine ode-
ram: & super inimicos tuos tabe-
scebam?
P erfecto odio oderam illos: inimici
facti sunt mihi.
P roba me deus, & scito cor meum:
interroga me, & cognosce semitas
meas.
E t vide si via iniquitatis in me est: &
deduc me in via æterna.

¶ In finem Psalmus Da-
uid. C.XXXIX.

E Ripe me dñe ab homine malo: a
viro iniquo eripe me.
Q ui cogitauerunt iniquitates in cor
de: tota die constituebant prælia.
A cuerunt linguam suam sicut ser-
Supr.13.b pentes: venenum aspidum sub labijs
Rom.3.b eorum.
C ustodi me domine de manu pec-
catoris: & ab hominibus iniquis eri-
pe me.
Q ui cogitauerunt supplantare gres-
sus meos: absconderunt superbi la-

queum mihi.

E t funes extenderunt in laqueũ: iuxta iter scandalũ posuerunt mihi.

D ixi domino, Deus meus es tu: exaudi domine vocem deprecationis meæ.

D omine domine virtus salutis meę: obumbrasti super caput meum in die belli.

N on tradas me domine à desiderio meo peccatori: cogitauerunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

C aput circuitus eorum: labor labiorum ipsorum operiet eos.

C adent super eos carbones: in ignẽ deijcies eos, in miserijs non subsistent.

V ir linguosus non dirigetur in terra: virum iniustum mala capient in interitu.

C ognoui quia faciet dominus iudicium inopis: & vindictam pauperũ.

V eruntamen iusti confitebuntur nomini tuo: & habitabunt recti cum

vultu tuo.

¶ Psalmus Dauid. CXL.

140 DOmine clamaui ad te, exaudi me: intende voci meæ, cum clamauero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incẽsum in conspectu tuo: eleuatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Ecci.22.d Pone domine custodiam ori meo: & ostium circũstantiæ labijs meis.

Non declines cor meũ in verba malitiæ, ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem: & nõ communicabo cum electis eorum.

Corripiet me iustus in misericordiã, & increpabit me: oleum autem peccatoris non impinget caput meũ.

Quoniã adhuc & oratio mea in beneplacitis eorum: absorpti sunt iuncti petræ iudices eorum.

Audient verba mea quoniam potuerunt: sicut crassitudo terræ erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: quia ad te domine, domine oculi mei, in te speraui: nō auferas animam meam.

Custodi me à laqueo quem statuerunt mihi: & à scandalis operātium iniquitatem.

Cadent in retiaculum eius peccatores: singulariter sum ego donec transeam.

℄ Intellectus Dauid cum esset in spelunca oratio. CXLI. 141

VOce mea ad dominum clamaui: voce mea ad dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu eius orationē meam: & tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritū meum: & tu cognouisti semitas meas.

In via hac qua ambulabam absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, & videbam: & non erat qui cognosceret me.

P erijt fuga à me: & non est qui re-
quirat animam meam.
C lamaui ad te domine: dixi, Tu es
spes mea, portio mea in terra viuen-
tium.
I ntende ad deprecationem meam:
quia humiliatus sum nimis.
L ibera me à persequẽtibus me: quia
confortati sunt super me.
E duc de custodia animã meam, ad
confitendũ nomini tuo: me expectãt
iusti, donec retribuas mihi.
¶ Psalmus Dauid quãdo eum filius
suus persequebatur. CXLII.
D Omine exaudi orationem me-
am, auribus percipe obsecratio
nem meã: in veritate tua exaudi me
in tua iustitia.
E t nõ intres in iudicium cum seruo
tuo: quia non iustificabitur in cõspe-
ctu tuo omnis viuens.
Q uia persecutus est inimicus animã
meam: humiliauit in terra vitam
meam.
C ollocauit me in obscuris sicut mor

tuos seculi, & anxiatus est super me spiritus meus: in me turbatum est cor meum.

M emor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operib⁹ tuis: in factis manuum tuarum meditabar.

E xpandi manus meas ad te: anima mea sicut terra sine aqua tibi.

V elociter exaudi me domine: defecit spiritus meus.

N on auertas faciē tuam à me: & similis ero descendentibus in lacum.

A uditam fac mihi mane misericordiam tuam: quia in te speraui.

N otam fac mihi viā in qua ambulē: quia ad te leuaui animam meam.

E ripe me de inimicis meis, domine ad te confugi: doce me facere voluntatem tuam, quia deus meus es tu.

S piritus tuus bonus deducet me in terram rectam: propter nomē tuum dñe viuificabis me in æquitate tua.

E duces de tribulatione animam meam: & in misericordia tua disperdes

omnes inimicos meos.
Et perdes omnes qui tribulant ani/
mam meam: quoniam ego seruus
tuus suum.

¶ Dauid aduersus Go/
liath. CXLIII.

243 BEnedictus dominus deus meus
qui docet manus meas ad præ/
lium: & digitos meos ad bellum.
Misericordia mea & refugiū meum:
susceptor meus & liberator meus.
Protector meus, & in ipso speraui:
qui subdit populum meum sub me.
Domine quid est homo quia inno/
tuisti ei? aut filius hominis quia re/
putas eum?
Homo vanitati similis factus est: di
Iob.8.b es eius sicut vmbra pretereunt.
Domine inclina cœlos tuos, & de/
scende: tange montes, & fumigabūt.
Fulgura coruscationes, & dissipabis
eos: emitte sagittas tuas, & contur/
babis eos.
Emitte manum tuam de alto, eripe
me & libera me de aquis multis, &

de manu filiorum alienorum.
Q uorum os locutum est vanitatē: & dextera eorū dextera iniquitatis.
D eus canticū nouum cātabo tibi: in psalterio decachordo psallam tibi.
Q ui das salutem regibus: qui redemisti Dauid seruum tuum, de gladio maligno eripe me.
E t erue me de manu filiorum alienorum, quorum os locutum est vanitatem: & dextera eorum dextera iniquitatis.
Q uorum filij sicut nouellæ plantationes in iuuentute sua.
F iliæ eorum compositæ, circūornatæ vt similitudo templi.
P romptuaria eorum plena: eructantia ex hoc in illud.
O ues eorum fœtuosæ, abundātes in egressibus suis: boues eorū crassę.
N on est ruina maceriæ neque transitus, neq; clamor in plateis eorum.
B eatum dixerunt populum cui hæc sunt: beatus populus, cuius dominꝰ deus eius.

144 ℭ Laudatio ipsi David CXLIIII.

Exaltabo te deus meus rex: & benedicam nomini tuo in seculũ; & in seculum seculi.

Per singulos dies benedicam tibi: & laudabo nomẽ tuum in seculum; & in seculum seculi.

Magnus dñs & laudabilis nimis: & magnitudinis eius non est finis.

Generatio & generatio laudabit opera tua: & potentiam tuam pronunciabunt.

Magnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ loquentur: & mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribilium tuorum dicent: & magnitudinem tuam narrabunt.

Memoriam abundantiæ suauitatis tuæ eructabunt: & iustitia tua exultabunt.

Miserator & misericors dñs patiens & multum misericors.

Suauis dñs vniuersis: & miserationes eius super omnia opera eius.

Confiteantur tibi dñe omnia operã tua: & sancti tui benedicant tibi.
Gloriam regni tui dicent: & potentiam tuam loquentur.
Vt notam faciãt filijs hominum potentiam tuam: & gloriam magnificẽtiæ regni tui.
Regnum tuum regnũ omnium seculorum: & dominatio tua in omni generatione & generationem.
Fidelis dominus in omnibus verbis suis: & sanctus in omnibus operibus suis.
Alleuat dominus omnes qui corruunt: & erigit omnes elisos.
Oculi omnium in te sperant domine: & tu das escam illorum in tempore opportuno.
Aperis tu manum tuam: & imples omne animal benedictione.
Iustus dñs in omnibus vijs suis: & sanctus in omnibus operibus suis.
Prope est dominus omnibus inuocantibus eum: omnibus inuocãtibus eum in veritate.

Voluntatem timentium se faciet, &
deprecationẽ eorum exaudiet: & sal
uos faciet eos.
Custodit dñs omnes diligẽtes se: &
omnes peccatores disperdet.
Laudationem domini loquetur os
meum: & benedicet omnis caro no/
mini sancto eius in seculum & in se/
culum seculi.

❡HALELVIA Aggæi & Zachariæ CXLV.

145 LAuda anima mea dominũ, lau/
dabo dominũ in vita mea: psal/
lam deo meo quãdiu fuero.
Nolite cõfidere in principibus: in fi/
liis hominũ, in quibus non est salus.
Exibit spiritus eius & reuertetur in
terram suam: in illa die peribunt om
nes cogitationes eorum.
Beatus cuius deus Iacob adiutor e/
ius, spes eius in domino deo ipsius:
qui fecit cœlum & terram, mare, &
Act.14.c omnia quæ in eis sunt.
Apo.14.b Qui custodit veritatem in seculum,
facit iudicium iniuriam patientibus:
dat

dat escam esurientibus.
D ominus soluit compeditos: dominus illuminat cœcos.
D ominus erigit elisos: dominus diligit iustos.
D ominus custodit aduenas, pupillũ & viduam suscipiet: & vias peccatorum disperdet.
R egnabit dominus in secula, deus tuus Sion in generatione & generationem.

¶ HALELVIA. CXLVI. 146

L Audate dominum quoniam bonus est psalmus: deo nostro sit iucunda decoraq; laudatio.
Æ dificans Hierusalem dominus, dispersiones Israelis congregabit.
Q ui sanat contritos corde: & alligat contritiones eorum.
Q ui numerat multitudinem stellarum: & omnibus eis nomina vocat.
M agnus dominus noster & magna virtus eius: & sapientiæ eius non est numerus.
S uscipiens mansuetos dominus: hu

milians autem peccatores vſque ad terram.

P rę cinite domino in cõfeſſione: pſallite deo noſtro in cithara.

Q ui operit cœlum nubibus: & parat terræ pluuiam.

Q ui producit in montibus fœnum, & herbam ſeruituti hominum.

Q ui dat iumẽtis eſcam ipſorum: & pullis coruorum inuocantibus eũ.

N on in fortitudine equi volũtatem habebit: nec in tibijs viri beneplacitum erit ei.

B eneplacitum eſt domino ſuper timentes eum: & in eis qui ſperant ſuper miſericordia eius.

147 ℂ HALELVIA. CXLVII.

L Auda Hieruſalem dominũ: lauda deum tuum Sion.

Q uoniam confortauit ſeras portarũ tuarum: benedixit filijs tuis in te.

Q ui poſuit fines tuos pacem: & adipe frumenti ſatiat te.

Q ui emittit eloquium ſuum terræ: velociter currit ſermo eius.

Qui dat niuem sicut lanam: nebulã sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas: ante faciem frigoris eius quis sustinebit?

Emittet verbum suum, & liquefaciet ea: flabit spiritus eius, & fluent aquæ.

Qui annũtiat verbum suum Iacob: iustitias & iudicia sua Israel.

Non fecit taliter omni nationi: & iudicia sua non manifestauit eis.

¶ HALELVIA. CXLVIII. 148

LAudate dominum de cœlis: laudate eum in excelsis.

Laudate eũ omnes angeli eius: laudate eum omnes virtutes eius.

Laudate eum sol & luna: laudate eũ omnes stellæ & lumen.

Laudate eum cœli cœlorũ: & aquæ quę super cœlos sunt, laudent nomẽ domini. Dan.3.c

Quia ipse dixit, & facta sunt: ipse mãdauit, & creata sunt.

Statuit ea in seculum & in seculum

seculi: præceptum posuit & non præteribit.

L audate dominum de terra: dracones & omnes abyssi.

I gnis, grando, nix, glacies, spiritus procellarũ: quę faciunt verbũ eius.

M ontes & omnes colles, ligna fructifera, & omnes cedri.

B estiæ, & vniuersa pecora, serpentes & volucres pennatæ.

R eges terræ & omnes populi: principes & omnes iudices terræ.

I uuenes & virgines, senes cũ iunioribus, laudent nomen domini: quia exaltatum est nomen eius solius.

C onfessio eius super cœlũ & terrã: & exaltauit cornu populi sui.

H ymnus omnibus sanctis eius: filijs Israel, populo appropinquanti sibi.

¶ HALELVIA. CXLIX.

149 CAntate domino canticum nouum: laus eius in ecclesia sanctorum.

L ętetur Israel in eo qui fecit eum: &

filiæ Sion exultent in rege ſuo.
L audent nomen eius in choro: in tympano & pſalterio pſallant ei.
Q uia beneplacitum eſt domino in populo ſuo: & exaltabit manſuetos in ſalutem.
E xultabunt ſancti in gloria: lætabuntur in cubilibus ſuis.
E xaltationes dei in gutture eorũ, & gladij ancipites in manibus eorũ.
A d faciendam vindictam in nationibus, increpationes in populis.
A d alligandos reges eorum in compedibus, & nobiles eorum in manicis ferreis.
V t faciant in eis iudicium conſcriptum: gloria hæc, eſt omnibus ſanctis eius.

¶ HALELVIA. CL. 150

LAudate dominũ in ſanctis eius: laudate eum in firmamẽto virtutis eius.
L audate eum in virtutibus eius: laudate eum ſecundum multitudinem magnitudinis eius.

Laudate eum in sono tubæ: laudate eum in psalterio & cithara.
Laudate eum in tympano & choro: laudate eum in chordis & organo.
Laudate eum in cymbalis bene so-nantibus, laudate eum in cymbalis iubilationis: omnis spiritus laudet dominum:

LIBRI PSALMORVM FINIS.

INDEX PSALTERII DAVID, iuxta psalmorum numerum.

FINIS.

¶ VENETIIS in officina Lucæ antonij Iuntæ, Anno domini M. D. XXXIIII. mense Ianuario.